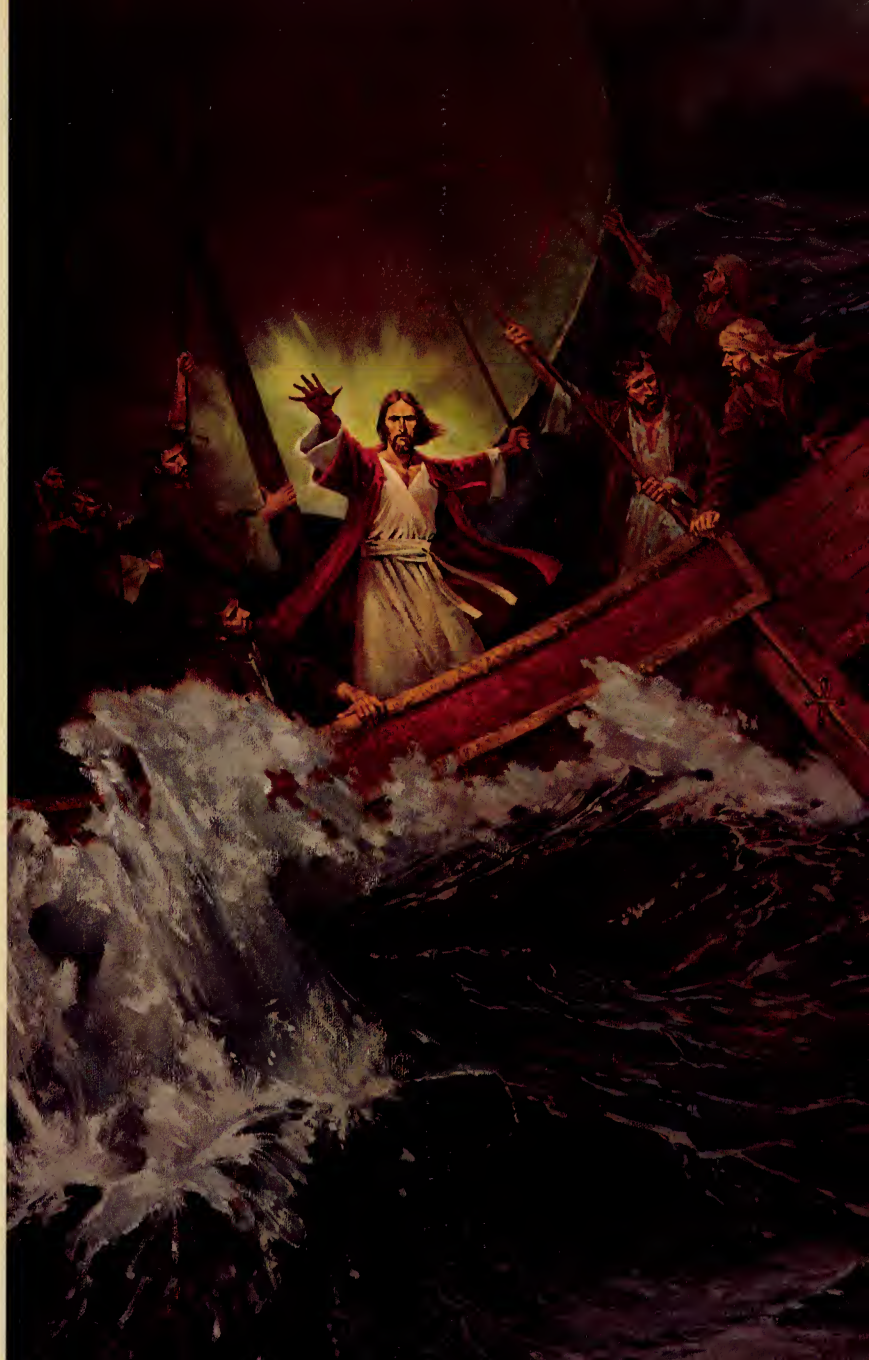

DE STER

99E JAARGANG NUMMER 9 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 1999

DE KINDER STER

OP DE OMSLAG

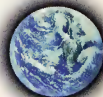
Voor: Ted Henninger, *De storm tot bedaren gebracht*; achter: James Jacques Joseph Tissot, *Jezus slaapt tijdens de storm*.

OMSLAG VAN DE KINDERSTER

Fotograaf: Marilyn Andrews

ARTIKELEN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: DE ZOEKTOCHT NAAR UITMUNTENDEHEID PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 14 HOE IK DOOR DE VERZOENING MIJN ECHTSCHIEDING DOORSTOND
- 24 HET GRAPEFRUIT-SYNDROOM LOLA B. WALTERS
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: IN TEGENSPOED DE HEILAND OM HULP VRAGEN
- 32 HET TEMPELONDERKLEED: 'EEN UITERLIJK TEKEN VAN EEN INNERLIJKE VERBINTENIS' OUDERLING CARLOS E. ASAY
- 40 OLD DESERET VILLAGE
- 48 OPGEBOUWD DOOR DE GEEST EVANIR CARDOSO

VOOR DE JONGEREN

- 9 MORMORANDUM: THUIS ALS JE HET HUIS UIT BENT
- 10 ZE HADDEN HET ZICH AL VOORGENOMEN F. ONYEBUEZE NMERIBE
- 20 LOPEN — MAAR NIET MOE WORDEN ANNE BILLINGS
- 26 VRAAG EN ANTWOORD: HOE KAN IK RODDEL VERMIJDEN?
- 30 ACTIVITEITENAVONDEN MET HET EVANGELIE ALS UITGANGSPUNT
- 44 NEEM DE UITDAGING AAN OUDERLING L. TOM PERRY

DE KINDERSTER

- 2 PARTICIPATIEPERIODE: WIJ KUNNEN VAN JEZUS CHRISTUS EN ZIJN EVANGELIE GETUIGEN SYDNEY S. REYNOLDS
- 4 VERTROUW OP DE HEER ROBIN B. LAMBERT
- 8 ZIJ GETUIGEN VAN HEM
- 10 VRIENDSCHAP SLUITEN: PABLO EN HUGO VARELA UIT WATERLOO (BELGIË) JULIE WARDELL
- 13 GETUIGENIS PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 14 VERHAAL: MARJANS GETUIGENIS JEANNE N. BURGON

ZIE BLADZIJDE 32

ZIE DE KINDERSTER,
BLADZIJDE 13

september 1999 99e jaargang Nummer 9
DE STER 99989-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twalf:

Royd K. Packey, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Marlin K. Jensen

Adviseurs: Jay E. Jensen, John M. Madsen

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighon
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Laybarg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood
Rooster: Beth Dayley
Assistent publicaties: Connie Shakespear
Redactie-assistent: Larra J. Carter

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Shari Cook
Vormgevers: Thomas S. Chaffin, Fred R. Peterson
Productie-manager: Jane Ann Pettes
Productie: Reginald J. Christensen, Kari A. Couch,
Denise Kirby, Jason L. Mumford, Deena L. Sorenson
Digitale voorbereiding: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris Christensen
Manager: Joyce Hansen

Versteling:

CPB Vervalsbureau
Hespepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijndamm
Grootvissie 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij telfax op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6053804
Fax: 030-600592

Abonnementenprijs:

Nederland: NLE 22,00 België: BEF 390,00. Het jaarabonnement kan elk gewestst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerktijdschriften naar: International Magazines, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-lmag@ldschurch.org.

Het kerkelijke tijdschrift verschijnt in het Albaans, Bulgaars, Cebuans, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Indonesisch, Italiaans, Japans, Hongaars, Japans, Koreaans, Koreaans, Lets, Litouws, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Spaans, Tagalog, Tahitaans, Thais, Tongaans, Tsjechoos, Vietnamese, IJslands en Zweeds. (Frequente verspreid per post).

Uitgever:

©1999 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

September 1999 vol. 99e no. 9. DE STER [ISSN 1044-3401] is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable taxes. Periodicals postage paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included.

Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 263368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

EEN SCHAT

Ik ben voltijdzending in het zendingsgebied Tegucigalpa (Honduras). Op een goede dag, toen mijn collega ziek was, vond ik een doos met een stapel *Liahona's* (Spaans), de jaargangen 1988 tot 1998. Ik had een schat gevonden.

In de tijd dat mijn collega herstelde, las ik die *Liahona's* en kwam ik veel te weten over de leringen van president Ezra Taft Benson, president Howard W. Hunter en onze huidige profeet, president Gordon B. Hinckley. Ik was heel dankbaar dat ik die schat aan kennis gevonden had.

Het is me tijdens mijn zending te steun geweest. Elke keer als ik iemand een exemplaar van de *Liahona* overhandig, heb ik het gevoel dat ik hem licht, kennis en een grote schat in handen geef. Die schat heeft veel levens veranderd, ook het mijne.

Zuster Verónica Solís Velásquez
Zendingsgebied Tegucigalpa (Honduras)

GERESTER DOOR ANDERMANS ERVARINGEN

Als ik in de put zit, lees ik graag in de *Liahona* (Spaans). Ik word altijd gesterkt als ik de verhalen lees van andere leden die soortgelijke beproevingen hebben doorgemaakt of met het evangelie geweldig gezegend zijn.

In maart 1993 ben ik lid van de kerk geworden. Ik ben het enige lid van de kerk in ons gezin. Ik kijk uit naar de dag dat de kerk zendingen kan sturen naar mijn geboorteplaats in Mexico. Ik bid dat mijn huisgenoten dan, net als ik, het evangelie zullen aanvaarden. Ik houd van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen, en ik weet dat God leeft want ik heb zijn liefde en mededogen ervaren.

Ruben Gomez
Wijk Rigby 9
Ring Rigby (Idaho)

INSPIRATIE IN VEEL OPZICHTEN

Mijn dank voor alle zinvolle en inspirerende artikelen. In mijn vrije tijd lees ik de *Liahona* (Engels) en spoor ik mijn vrienden aan dat ook te doen. Het tijdschrift inspireert mij in veel opzichten. Ik put er troost uit, ik leef erdoor op, het inspireert me en zorgt dat ik me dichter bij mijn Heiland voel.

Josephine Valles
Gemeente Masbate
District Masbate (Filipijnen)

VERZOEK OM ARTIKELEN OVER HUWELIJK EN GEZIN

Wat doet u en wat doen uw huisgenoten om de band met elkaar te versterken? Welke activiteiten zijn een middel geweest om nader tot elkaar en tot de Heer te komen? De Ster is op zoek naar ideeën, verhalen, verslagen en getuigenissen over versterking van huwelijk en gezin. Stuur uw artikelen en, zo mogelijk, foto's van uw gezin naar Strengthening Families, International Magazine, 50 East North Temple Street, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-lmag@ldschurch.org. Vermeld de volledige naam van degenen die in uw artikel genoemd worden, en uw adres, telefoonnummer, wijk en ring (of gemeente en district).

DE ZOEKTOCHT NAAR UITMUNTENDHEID

President Gordon B. Hinckley

67 jaar geleden las ik in een Engelse les de volgende woorden voor het eerst: 'Wat een prachtig werkstuk is de mens! hoe edel redeneert hij! hoe grenzeloos is zijn vermogen om te leren! hoe nauwkeurig en bewonderenswaardig zijn gestalte en bewegingen! hoezeer gelijkt hij in zijn handelen op een engel! in zijn bevattingsvermogen op een god! het schoonste ter wereld, een voorbeeld voor alle dieren!' (*Hamlet*, tweede bedrijf, tweede scene, regel 303–307.)

Ik besef dat deze uitspraak van Hamlet ironisch bedoeld was. En toch steekt er zoveel waarheid in. Hij beschrijft de potentiële uitmuntendheid van de mens. Als Shakespeare niets anders geschreven had, zou hij volgens mij alleen al voor die monoloog in onze herinnering zijn gebleven. Het komt overeen met de woorden van David:

'Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt:

'Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het menskind, dat Gij naar hem omziet?

'Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond' (Psalm 8:4–6).

Het mooiste voorbeeld van uitmuntendheid is de Zoon van God. Ik hoop dat u Hem tot uw vriend zult maken. Ik hoop dat u ernaar zult streven om zijn wegen te bewandelen, mensen die ergens mee worstelen te vertroosten en tot zegen te zijn, minder zelfzuchtig te worden en anderen de helpende hand toe te steken.

Ook is er overeenkomst met wat de Heer uit een storm tegen Job zei:

‘Waar waart gij, toen Ik de aarde grondvestte? Vertel het, indien gij inzicht hebt (. . .) ‘terwijl de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden?’ (Job 38:4, 7.)

Deze prachtige woorden beschrijven de prachtige schepping die de mens is. En dan heb ik het zowel over de man als over de vrouw. We zijn allemaal kinderen van God, en allemaal hebben we iets van zijn goddelijkheid in ons. We zijn meer dan een zoon of dochter van meneer en mevrouw X die daar en daar wonen. Wij maken deel uit van het gezin van God, met een enorme, potentiële uitmuntendheid. Het verschil tussen middelmatigheid en uitmuntendheid kan heel klein zijn. Zoals we in 2002 weer zullen zien tijdens de Olympische Winterspelen in Salt Lake City, zal dat verschil gemeten worden in tienden van seconden. Het beetje meer inspanning dat we leveren, wordt op die manier een groot verschil.

Ik hoorde een van mijn broeders vertellen dat hij onlangs een bezoek aan een gevangenis had gebracht. Hij zag daar een jongeman, een knappe verschijning, intelligent in zijn manier van doen.

Mijn broeder vroeg aan de gevangenvaarder: ‘Wat doet die jongeman hier?’

Het antwoord luidde dat hij op een avond in de auto van zijn moeder was gestapt, een paar biertjes had gedronken en toen, doordat hij zichzelf niet in de hand had, de stoep op was gereden en twee meisjes had gedood.

Ik weet niet hoe lang hij in de gevangenis blijft, maar ik weet wel dat hij zich nooit helemaal los zal kunnen maken van zijn gevoel over de daad waardoor hij daar terecht is gekomen. Ogenschijnlijk kleine beslissingen hebben levenslange gevolgen. Kleine fouten, die aanvankelijk zo onbelangrijk lijken, zijn bepalend voor de eeuwige koers die we volgen.

Ik wil ons allemaal aansporen om een hogere weg van uitmuntendheid te bewandelen. Kort geleden las ik een oud boek van Lytton Strachey over het leven van Florence Nightingale. Ik denk dat dit soort boeken in deze tijd niet veel gelezen wordt. Ik had het al eerder gelezen, lang geleden. Maar toen ik het herlas, voelde ik

INZET: PORTRAIT VAN FLORENCE NIGHTINGALE, © SUERSTOCK

opnieuw bewondering en respect voor die geweldige jonge vrouw uit Engeland die in haar tijd grote invloed heeft gehad.

Ze kwam in de betere kringen ter wereld, kon naar feestjes gaan, dansen, paardenraces bijwonen en er mooi uitzien. Maar dat wilde ze allemaal niet. Zelfs haar ouders begrepen haar niet. Ze had een groot, allesoverheersend verlangen om pijn en lijden te verlichten, genezing te versnellen en om verbetering te brengen in de vreselijke toestanden in de ziekenhuizen. Ze is nooit getrouwd. Ze legde zich toe op de verpleging en werd een echte deskundige naar de maatstaf van de opleiding destijds.

Engeland raakte betrokken bij de Krimoorlog. Ze had vrienden bij de regering, en onvermoeibaar bleef ze aandringen en hen overreden totdat ze benoemd werd tot hoofd van het ziekenhuis in Scutari, waar duizenden oorlogsslachtoffers naartoe werden gebracht.

Haar eerste indruk van de toestand daar was er een

JERRY BARRETT, DE ZENDING VAN BARMHARTIGHEID; FLORENCE NIGHTINGALE ONTVANGT DE GEWONDE IN SCUTARI, NATIONAL PORTRAIT GALLERY, LONDEN (SUPERSTOCK)

van totale wanhoop. Een oud pakhuis diende als ziekenhuis. De sanitaire toestanden waren verschrikkelijk. De kookvoorzieningen waren vreselijk. Gewonde mannen werden op een kluitje bij elkaar gelegd in grote, stinkende ruimten die zich vulden met de kreten van de slachtoffers.

Die tengere jonge vrouw ging aan de slag met degenen die op haar verzoek met haar mee waren gekomen. Ze trokken zich van de beperkende regels van de bureaucratie niets aan. Ik citeer de schrijver Strachey: 'Voor degenen die zagen hoe ze met de zieken bezig was, hoe ze dag en nacht langs de bedden ging, onbevreesd, met onvermoeibare waakzaamheid, leek het of de geconcentreerde kracht van haar onverdeelde en weergalozе toewijding nauwelijks toereikend was om de zieken te helpen. Waar op die immense zalen het meest geleden werd en de behoefte aan hulp het grootst was, daar was ook Florence Nightingale, als bij toverslag.'

Waarschijnlijk heeft geen enkele vrouw in de geschiedenis van de wereld zoveel gedaan om menselijk lijden te verlichten als die dame met de lamp, die halverwege de negentiende eeuw over de immense ziekenzalen van Scutari liep en opgewektheid, troost, vertrouwen en hoop schonk aan wie ineenkrompen van pijn. Haar leven was een leven van uitmuntendheid.

De bedden van de slachtoffers hadden een gezamenlijke lengte van zes kilometer, en er tussenin was nauwelijks loopruimte. Maar op de een of andere manier, binnen een half jaar, 'was er een einde gekomen aan de verwarring en de spanning op de zalen; er heerste orde en het was er schoon; er was meer dan genoeg voorraad en er werd stipt aangevoerd; er waren belangrijke sanitaire voorzieningen getroffen. Een eenvoudige vergelijking van de cijfers was voldoende om de buitengewone verandering aan het licht te brengen: het sterftecijfer onder de behandelde zieken was gedaald van 42 procent naar 22 promille.' (*Life of Florence Nightingale* [1934], bladzijde 1186.)

Ze had een volkomen wonder tot stand gebracht. Duizenden levens werden behouden. Lijden werd verlicht. Opgewektheid, warmte en licht kwam in het leven van mannen die anders in die donkere en vreselijke ruimte gestorven zouden zijn.

De oorlog kwam ten einde. Ze had als een heldin naar Londen terug kunnen keren. De pers had haar uitbundig geprezen. Iedereen kende haar naam. Maar om de bewondering en de vleiery te ontwijken die ze had kunnen ondergaan, keerde ze incognito terug.

Ze zette haar werk nog vijftig jaar voort, bracht in zowel burgerlijke als militaire ziekenhuizen veranderingen aan. Ze is lange tijd bedlegerig geweest, maar zelfs in die periode verbeterde ze de omstandigheden van lijdende mensen. Ze stierf op gevorderde leeftijd.

Waarschijnlijk heeft geen enkele vrouw in de geschiedenis van de wereld zoveel gedaan om menselijk lijden te verlichten als die dame met de lamp, die halverwege de negentiende eeuw over de immense ziekenzalen van Scutari liep en opgewektheid, troost, vrouwen en hoop schonk aan wie ineenkrompen van pijn. Haar leven was een leven van uitmuntendheid.

Mijn vrouw vertelt graag het verhaal van een van haar vriendinnen die als klein meisje haar beide ouders verloor. Ze kende haar moeder nauwelijks. Toen ze groter werd, vroeg ze zich af: hoe was ze als meisje, hoe was ze als vrouw?

Op een goede dag vond ze een oud rapport van haar moeder. De leerkracht had geschreven: 'Deze leerling is

uitmuntend in alle opzichten.'

Toen ze dat las, veranderde haar hele leven. Ze beseftte dat haar moeder uitmuntende kwaliteiten bezat. Haar hele instelling veranderde. Zelf heeft ze ook uitmuntende kwaliteiten verworven en is ze ook een opmerkelijke vrouw geworden. Ze trouwde met een man die veel goeds doet in de samenleving en hun kinderen hebben zich onderscheiden door hun uitmuntendheid.

Ik vestig de aandacht op de noodzaak van wat meer inspanning, wat meer zelfdiscipline, wat meer toegewijde inspanning om te streven naar uitmuntendheid in ons leven.

Dit is een belangrijke periode waarin we een beslissing moeten nemen. Voor velen is dit de tijd waarin we aan iets beginnen dat ons hele verdere leven doorgaat. Ik vraag u dringend: wees niet onbeduidend! Streef naar een hoger niveau van geestelijke, verstandelijke en fysieke uitmuntendheid. U kunt het. U bent misschien geen genie. Het kan u aan een aantal vaardigheden ontbreken. Maar zovelen onder ons kunnen meer dan we nu doen. We zijn lid van deze geweldige kerk, waarvan de invloed nu over de hele wereld merkbaar is. We zijn mensen met een heden en een toekomst. Verknoei uw mogelijkheden niet. Wees uitmuntend.

Wie van u niet getrouwd is, hoopt onder andere een partner te vinden. Ik kan u niets beters toewensen dan een goed huwelijk, een gelukkig huwelijk, een huwelijk dat u de

lieflijke, bevredigende zaken van het leven brengt. Uw huwelijk zal niet uitmuntend zijn als het verstoord wordt door ruzie, als u elkaar niet respecteert, als het ontbreekt aan trouw of toewijding aan elkaar. Koester uw partner als het belangrijkste bezit van uw leven en behandel hem of haar overeenkomstig. Stel uzelf voortdurend als doel om toe te voegen aan het geluk en het gerief van uw partner. Sta uzelf nooit toe om elkaar minder genegenheid, respect of vertrouwen te gaan betonen. Wees uitmuntend in alle opzichten.

De profeet Moroni heeft gezegd: 'Door zijn Zoon te geven heeft God een voortreflijker weg bereid.' Span u extra in. U zult gelukkiger worden. U zult een nieuwe bevrediging ervaren, een nieuwe vreugde in uw hart.

HENRICH HOFMANN, CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING,
INZET. JUDITH MEHR, GIJ ZELF MIJN WOORDEN HOREN (RETAU)

Het mooiste voorbeeld hiervan is de Zoon van God. Ik hoop dat u Hem tot uw vriend zult maken. Ik hoop dat u er naar zult streven om zijn wegen te bewandelen, mensen die ergens mee worstelen te vertroosten en tot zegen te zijn, minder zelfzuchtig te worden en anderen de helpende hand toe te steken.

Hij is het prachtigste voorbeeld van uitmuntendheid ter wereld. Hij heeft zich verwaardigd om onder de nederigste omstandigheden naar de aarde te komen. Hij is opgegroeid als de zoon van Jozef de timmerman. Op de berg der verleiding heeft Hij geworsteld met de tegenstander. Luisterrijk, schitterend en groots is Hij daaruit tevoorschijn gekomen om de wereld te onderwijzen. Tijdens zijn korte bediening heeft Hij meer waarheid, hoop, genade en liefde gebracht dan wie ook op aarde. Hij is voor ieder van ons gestorven aan het kruis op Golgota. Op de derde dag is Hij opgestaan, 'als eersteling van hen, die ontslapen zijn' (1 Korintiërs 15:20), met de belofte van de opstanding voor de hele mensheid en hoop voor iedereen die zijn leringen zou gehoorzamen. Hij was het grote voorbeeld van rechtschapenheid, de enige volmaakte mens die ooit op aarde is geweest. Hij was het buitengewone voorbeeld naar wie ieder van ons zijn leven moge richten in onze eeuwige zoektocht naar uitmuntendheid.

De profeet Moroni heeft gezegd: 'Door zijn Zoon te geven heeft God een voortreffelijker weg bereid' (Ether 12:11). U heeft het getuigenis van dat geloof. U heeft het voorbeeld van dat geloof. Laten we allemaal proberen om op een iets hoger niveau te komen, om iets beter te worden. Span u extra in. U zult gelukkiger worden. U zult een nieuwe bevrediging ervaren, een nieuwe vreugde in uw hart.

Jezus heeft gezegd: 'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is' (Matteüs 5:48). Dat is het grote, opperste voorbeeld van uitmuntendheid. Moge ieder van ons een rijk en prachtig leven hebben terwijl we ons in die richting begeven. We zullen niet volmaakt worden in een dag, een maand of een jaar. We zullen het tijdens ons leven niet voor elkaar krijgen, maar we kunnen het blijven proberen, te beginnen met onze

duidelijke zwakheden, en die op den duur veranderen in sterke punten.

'Zie, dat gij tot God opziet en leef' (Alma 37:47). Kniel in smeekgebed voor Hem neer. Hij zal u helpen. Hij zal u zegenen. Hij zal u troosten en steunen. U zult vooruitgang maken. U zult groeien. U zult verbetering bemerken. En er zal u veel geluk worden toegevoegd.

Als u in het verleden fouten heeft gemaakt, zonde heeft begaan, als u lui bent geweest, dat alles kunt u overwinnen.

U heeft een geweldige kans om verder te reiken dan het doel van rijkdom en werelds succes, hoewel dat wel van enig belang is. U kunt anderen opbouwen en versterken, lijden verlichten, de wereld tot een beter oord maken, de lamp van Florence Nightingale oppakken en daarmee door de met pijn vervulde zalen van de wereld gaan.

Van de Meester is gezegd: 'Hij is rondgegaan, weldoende' (Handelingen 10:38). In dat proces is Hij het opperste voorbeeld van volmaaktheid geworden.

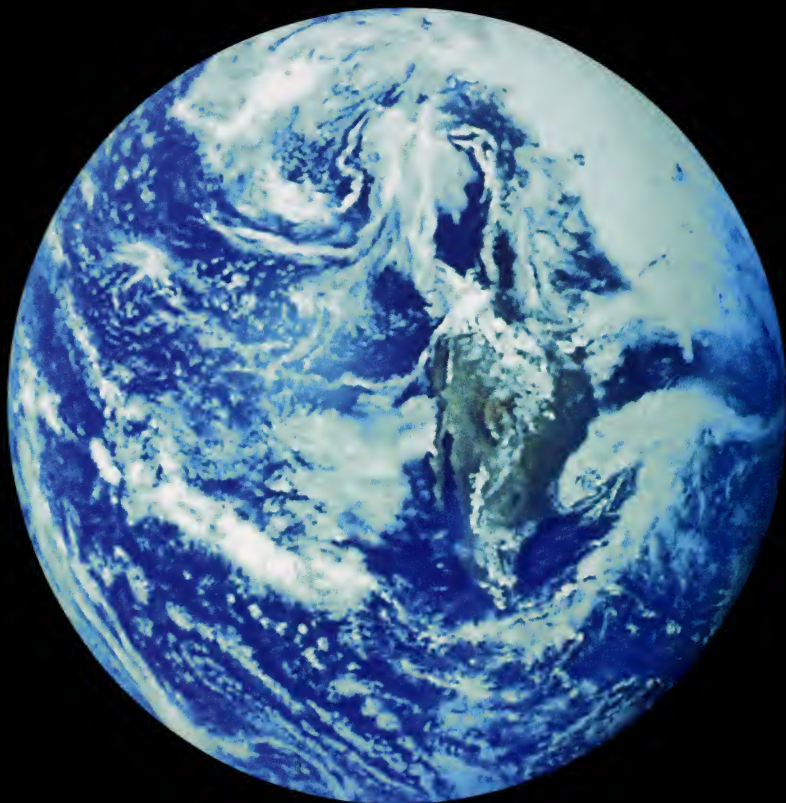
Moge de Heer ons allen zegenen op ons pad naar de volmaaktheid, zoals de Heer van ons heeft gevraagd — met hoop, met geloof, en met naastenliefde, 'de reine liefde van Christus' (Moroni 7:47). □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Wij maken deel uit van het gezin van God, met een enorme, potentiële uitmuntendheid.
2. Van ons wordt gevraagd iets meer inspanning te leveren, iets meer zelfdiscipline te betrachten en een hogere weg van uitmuntendheid te bewandelen.
3. Florence Nightingale is een voorbeeld van iemand die streefde naar uitmuntendheid.
4. Dit is een belangrijke periode waarin we een beslissing moeten nemen. Streef naar een hoger niveau van geestelijke, verstandelijke en fysieke uitmuntendheid.
5. Het mooiste voorbeeld van uitmuntendheid is de Zoon van God.
6. Laten we in ons streven naar verbetering, in smeekgebed voor God neerknielen. Hij zal ons helpen en steunen.

MORMORANDUM

JE TWEEDE THUIS

'WIJ ZULLEN NEDERDALEN, WANT ER IS RUIMTE DAAR, (. . .)
EN WIJ ZULLEN EEN AARDE MAKEN WAAROP DEZEN KUNNEN WONEN'
(ABRAHAM 3:24).

ZE HADDEN HET ZICH AL VOORGENOMEN

F. Onyebueze Nmeribe

FOTO'S GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN DE ALTEUR

Houston Chinweoke Nmeribe en Raymond Idio Egbo hebben veel gemeen. Ze zijn allebei gezegend wegens hun besluit om het goede te kiezen.

Houston Chinweoke Nmeribe en Raymond Idio Egbo hebben veel gemeen. Hoewel zij elkaar pas op zending ontmoet hebben en toen vrienden zijn geworden, zijn ze allebei in hun vaderland Nigeria lid van de kerk geworden. Allebei hebben ze zich in hun jeugd laten dopen, vier jaar seminarie gevolgd en een voltijdzending vervuld in het zendingsgebied Lagos (Nigeria), waar ongeveer tachtig procent van de zendelingen autochtoon is. En hoewel ze op hun zending allebei te maken hebben gehad met problemen en moeilijkheden, zijn ze allebei gezegend omdat zich hadden voorbereid en besloten hadden het goede te kiezen.

VOORBEREID DOOR HET SEMINARIE

Zowel Houston als Raymond schrijven het toe aan het seminarie, dat in Nigeria op de avond van woensdag tot en met vrijdag gehouden wordt, dat ze goede keuzen hebben gedaan.

'Vooral door het seminarie kreeg ik het verlangen om op zending te gaan', vertelt Raymond.

'Door het seminarie ben ik de evangeliebeginselen en de leringen die ik op mijn zending zou behandelen, beter gaan begrijpen', zegt Houston. 'Op het seminarie worden de beginselen op een voor de leden begrijpelijke manier behandeld. Daardoor raakte ik ervan overtuigd dat het evangelie waar is, en kon ik dat ook aan anderen vertellen.'

VERSTERKT DOOR DE SCHRIFTEN

Door het seminarie hebben deze jongemannen ook geleerd hoe ze moesten studeren en hebben ze kracht geput uit de Schriften. 'Ik put kracht uit het Boek van Mormon', zegt Raymond. 'Door de woorden van koning Benjamin in Mosiah 2:41 besloot ik om enthousiast door te gaan, al ondervond ik veel

tegenwerking: "[Ik] zou willen, dat gij de gezegende en gelukkige toestand zoudt overdenken van hen, die de geboden Gods bewaren."

Houston heeft kracht ontleend aan het lezen en nadenken over de Heiland. 'Als zendeling zag ik mezelf als iemand die niet alleen geroepen was om Christus te dienen, maar ook om zijn voorbeeld te volgen', legt hij uit. 'Altijd als ik het moeilijk had, dacht ik aan het lijden van Jezus Christus en de vele moeilijkheden die Hij overwonnen heeft. Ik ontvang mijn kracht en vastberadenheid van Hem waardoor ik, net als Hij, ook mijn moeilijkheden kan overwinnen.'

GEZEGEND WEGENS GEHOORZAAMHEID EN HARD WERKEN

Deze twee jongemannen beseften al voordat ze op zending gingen hoe belangrijk gehoorzaamheid is — vooral gehoorzaamheid aan de zendingsregels. Houston legt uit: 'Ik beschouwde gehoorzaamheid aan de regels als het onderhouden van Gods geboden. Toen ik aan mijn zending begon, had ik een duidelijk beeld van wat ik wilde bereiken. Ik wilde al het mogelijk doen om dat tot stand te brengen. Ik vastte en bad vaak om de kracht om het goede te kiezen. Ik nam me al in het begin van mijn zending voor om hard te werken.'

Raymond vertelt verder: 'Ik besepte al in het begin dat "hard werken belangrijker [is] dan intellect.'" (James E. Faust, 'Wat mijn zoon moet weten voor hij op zending gaat', *De Ster*, juli 1996, blz. 38.) Ik probeerde mijn geestelijke instelling

te vergroten door het Boek van Mormon intensiever te bestuderen. Ik besloot in het begin al dat ik me aan de zendingsregels zou houden en door studie en hard werken het beste in mezelf naar boven zou halen.'

GEGROEID DOOR TEGENSPOED

Zodra ze in hun zendingsgebied arriveerden, kwam hun voorbereiding al van pas. Die voorbereiding kon tegenspoed echter niet voorkomen. Maar het gaf ze kracht om door te gaan.

Houston meldde zich in april 1994 bij het zendingsgebied Lagos (Nigeria). Zijn eerste werkteerrein, Agege, was heel uitgestrekt. De dichtstbijzijnde gemeente was in Ogba, vier kilometer verderop. Door de afstand tussen de twee steden was het voor onderzoekers moeilijk om het voor hun doop vereiste aantal kerkdiensten bij te wonen. Houston en zijn collega hadden al bijna vier maanden van hard werken achter de rug waarin niemand zich had laten dopen. Maar toen ze zich extra inspanden, vonden ze een gezin bestaande uit vijf gezinsleden die ze op de doop voorbereidden.

'Op een zaterdagmiddag, toen mijn collega en ik stonden te wachten op een auto waarmee we naar de doop van onze eerste bekeerlingen zouden rijden,' vertelt Houston, 'kwamen de assistenten van de zendingspresident aanrijden om te vertellen dat ik overgeplaatst werd. Er kwam direct iemand in mijn plaats, en ik ging naar Benin. Eerst vond ik het heel vervelend dat ik geen getuige kon zijn van de doop van mijn eerste bekeerlingen, maar

later besepte ik dat hun bekering het belangrijkste was.'

Door Houstons overplaatsing naar de ring Benin-Stad maakt hij kennis met Raymond. Raymond kwam een paar dagen later in Benin aan, kersvers van zijn opleiding tot zendeling in Lagos. Houston ging met Raymond en diens collega op Raymonds eerste dag langs de deuren. Als Raymond vertelt hoe hij er die eerste dag tegenop zag om een zendelingenles te geven, herinnert hij zich hoe Houston hem moed insprak: 'Broeder, ga er gewoon tegenaan. Ik heb hetzelfde meegeemaakt. Wat ik kan, kan jij ook.'

Raymond vertelt: 'Ik voelde me sterk en vol zelfvertrouwen. En toen ik klaar was met de les gaf Houston me een klap op mijn knie en zei: "Broeder, dat heb je prima gedaan." Daardoor kreeg ik respect voor hem. En nu onze wegen elkaar sinds onze zending vele malen gekruist hebben, is dat respect alleen maar gegroeid.'

Vier maanden later werd Raymond overgeplaatst naar Lagos, waar hij senior-collega werd. 'Toen na drie maanden in Lagos nog niemand zich had laten dopen, kreeg ik het gevoel dat ik niet voldeed als leider', zegt hij. 'We moesten ons nog meer inspanden. We moesten verslag uitbrengen aan de zendingspresident. Hij adviseerde me om voor onze onderzoekers te bidden.

'Zeven van onze veertien onderzoekers besloten zich te laten dopen', herinnert Raymond zich. 'Twee weken voordat de doop zou plaatsvinden, kreeg ik een brief van de assistenten van de president dat ik

me moest voorbereiden op een overplaatsing.' Deze keer was het Raymond die niet bij de doop van die bekeerlingen aanwezig kon zijn. 'Binnen een maand waren ze alle veertien gedoopt. Ik vond het vervelend dat ik er niet bij kon zijn. Maar ik aanvaardde de wil van de Heer — sommigen zaaien, anderen geven water, en weer anderen oogsten, maar iedereen werkt voor de Heer van de wijngaard.'

GESTERKT OM MOEILIKHEDEN AAN TE KUNNEN

Als je werkt voor de Heer, komen er ook moeilijkheden op je pad.

Maar Raymond en Houston hebben gemerkt dat de Heer zorgt voor oplossingen.

'Toen ik assistent werd van de zendingspresident, was het eerst moeilijk', vertelt Houston. 'Ik moest zendingen trainen, en sommigen hadden een betere opleiding dan ik. Ik voelde me onbekwaam totdat ik bad en een getuigenis kreeg: "Wie de Heer roept, maakt de Heer ook geschikt." (Thomas S. Monson citeert Harold B. Lee: 'Wie God eert, eert God ook', *De Ster*, januari 1996, blz. 43.) Daardoor kon ik doorgaan.'

Raymond vond het moeilijk om

geduld te ontwikkelen. 'Het was moeilijk om te zien hoe mensen die de juiste beginselen geleerd hadden en wisten wat hun verantwoordelijkheid was, er niet naar leefden', vertelt hij. 'Ik kon dat aan door mezelf voor te houden dat de Heer erop moest kunnen rekenen dat ik de juiste keuzen deed.'

VERDER BOUWEN AAN HET KONINKRIJK

Voor Houston Nmeribe en Raymond Egbo waren het de beste momenten op hun zending als zij zagen hoe onderzoekers door de doop tot Christus kwamen en lid werden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Beiden weten ze nog hoe ze zich daarbij voelden, zelfs nu ze al een paar jaar terug zijn.

Hun werk in het koninkrijk is echter nog lang niet af. Ze worden

Linksonder: De zendingen Nmeribe en Egbo als collega's. Onder: De twee zendingen als assistenten van de zendingspresident. Rechtsonder: Broeder Egbo, zuster Elizabeth Kwaw, zendingspresident Stephen Kwaw en broeder Nmeribe.

nog steeds gezegend vanwege hun keuze om de Heer te dienen. Houston Chinwoke Nmeribe is president van het ouderlingenquorum in de gemeente Calabar 3 in het district Calabar (Nigeria). Raymond Idio Egbo is zendingsleider in de gemeente Calabar 2 en tweede raadgever in het zendingspresidium van het district. □

HOE IK DOOR DE VERZOENING MIJN ECHTSCHIEDING DOORSTOND

Terwijl ik worstelde met mijn huwelijk, ging ik beter begrijpen dat de Heer volkomen begreep hoe ik leed en dat Hij me kon helpen.

Naam bekend bij de redactie

Afgelopen zaterdag', begon de brief van mijn man, 'vroeg je: "Kun je opschrijven wat je voelt?" Dat probeer ik nu.'

Ik had gemerkt dat er iets ontbrak aan de genegenheid van mijn man, maar ik was niet bedacht op de vernietigende inhoud van zijn brief, waarin hij ook toegaf dat hij ontrouw was geweest. Terwijl ik me het hoofd brak over de mogelijke onaangename gevolgen voor ons vijftienjarig huwelijk, voelde ik me wanhopig alleen. Ik besloot dat ik in de tempel kracht zou vragen aan onze hemelse Vader.

In de celestiale zaal gaf een zuster me een papieren zakdoekje en zei dat ze me had opgemerkt en zich afvroeg of ze me kon helpen. Ik bedankte haar, maar van binnen riep ik: *Kun je me mijn hoop en mijn dromen*

teruggeven? Kun je me de eeuwigheid teruggeven?

Ik bleef maar huilen. Even later, toen er meer mensen de celestiale zaal binnenkwamen, kwam er een broeder naast me zitten en vroeg: 'Mag ik u iets vertellen?'

Ik knikte.

Hij zei: 'Ik voel dat er dierbaren aan de andere kant van de sluier bij u zijn. Waar u ook mee worstelt, u bent niet alleen.' Ik voelde de warmte van de Geest toen de man opstond en wegliep.

Ik was verworpen door mijn man, maar de Heiland had me niet in de steek gelaten. Hij, die 'onze ziekten (. . .) op zich [heeft] genomen, en onze smarten [heeft] gedragen' (Jesaja 53:4) gaf me kracht. Die dag verliet ik de tempel met de vrede van de Heiland in mijn hart.

In de tijd dat mijn huwelijk kapot ging, kreeg ik, doordat ik zijn barmhartige liefde kreeg toegevoegd, inzicht in de kracht van de verzoening. In de daaropvolgende vier jaar kreeg ik een veel duidelijker beeld van de zegeningen van de verzoening.

KRACHT ZOEKEN VOOR GENEZING

Ik stond versteld hoe zwaar de lasten waren die op mijn schouders rustten tijdens mijn worsteling met mijn huwelijk. Maar met elke beproeving ging ik beter begrijpen dat de Heer volkomen begreep hoe ik leed en dat Hij me kon helpen.

Toen mijn man thuiskwam op de avond dat hij voor de disciplinaire raad van de kerk was verschenen, sliepen onze kinderen al. Hij beantwoordde mijn vragen over de maatregelen die genomen waren. Bijna terloops voegde hij eraan toe: 'O, eh,

De vernederende gebeurtenissen in het laatste jaar van mijn huwelijk waren slechts het begin van een opeenvolging van problemen. Tegen het einde van dat jaar was er geen greintje trots meer in me.

een paar vrienden van me zijn aan AIDS gestorven. Maar maak je geen zorgen — ik heb een onderzoek laten doen, en ik ben negatief?

Hoewel hij al eerder opmerkingen had gemaakt over zijn onzedelijk gedrag, was ik geschokt door die nieuwe informatie. Ik had het gevoel dat ik niet nog meer kon verdragen, barstte in huilen uit en ging naar mijn kamer om te bidden. Onze hemelse Vader luisterde naar mijn hartverscheurend huilen, en ik voelde zijn troostende, kalmerende invloed. Gesterkt kon ik die avond slapen, en later was ik in staat om het niet vernederende, klinische onderzoek te ondergaan dat mijn dokter voorschreef.

Door die gebeurtenis, en nog vele andere, gingen de leringen over de verzoening meer voor me betekenen dan slechts zinsneden en begrippen; het werden waarheden die m'n leven veranderden. Bekering, vergevensgezindheid, geloof in onze Heiland — die waarheden werden de grondslag van mijn handelen waardoor ik de zegeningen kreeg die ik zo hard nodig had. Door die ervaring kon ik de machtige realiteit dat Jezus Christus kan helpen en genezen, veel beter begrijpen.

ZICH ONDERWERPEN AAN DE WIL VAN ONZE HEMELSE VADER

De vernederende gebeurtenissen in het laatste jaar van mijn huwelijk waren heel moeilijk. Te horen krijgen dat mijn man me ontrouw was, mijn privé-aangelegenheden aan de bisschop en aan de ringpresident voorleggen, het besluit van

mijn man verwerken om weg te gaan, de echtscheidingsprocedure op gang brengen, aanzien hoe mijn kinderen eronder leden dat hun vader niet meer thuis was, dat was allemaal slechts het begin van een opeenvolging van problemen. Ook verloor ik de goede band met mijn schoonfamilie; ik moest mijn familie, mijn wijk en de overheid om financiële hulp vragen; ik maakte me grote zorgen over een verwonding die een van mijn dochters had opgelopen; ik maakte zelf een periode door waarin ik bang was dat ik kanker had; ik kwam de gevolgen van een ernstig auto-ongeluk te boven; ik maakte met moeite mijn opleiding af; en ik kreeg bij het zoeken naar werk teleurstellingen te verwerken. Tegen het einde van dat jaar was er geen greintje trots meer in me. Ik voelde me vrij van belemmeringen voor de Heer — nederig geworden doordat ik mijn 'nietswaardigheid' (Mosiah 4:5) was gaan inzien en doordat ik volkomen afhankelijk was van Hem als mijn enige anker in een zee van veranderingen.

En toch, in plaats van me wanhopig te voelen, beschouwde ik mijn toestand als een mogelijkheid voor onze hemelse Vader om zijn wil in mijn leven uit te werken. Ik begon het verband tussen tegenspoed en geestelijke verfijning te begrijpen. In die zorgelijke tijd vroeg ik me vaak af: *Wat zou onze hemelse Vader willen dat ik in deze situatie doe?* Ik probeerde duidelijke antwoorden te krijgen door gebed, schriftstudie, nadenken en door naar de tempel te

gaan. Doordat ik in dat proces streefde naar goddelijke leiding en die ook kreeg, werd ik geduldiger en kreeg ik meer vertrouwen in onze hemelse Vader.

De volgende uitspraak van ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen betekent veel voor mij: 'Voor ons werd deze bijzondere Jezus volledig gewijd. Hij liet zijn eigen wil "geheel opgaan in de wil van de Vader." Als u en ik tot Jezus willen komen, moeten we ons op dezelfde wijze aan God overgeven en niets achterhouden. Dan wachten ons nog andere hemelse beloften!' ('Bekering', *De Ster*, januari 1992, blz. 30)

VERBITTERING GEEN KANS GEVEN

Naarmate ik meer vroeg om geïnspireerde leiding en me vervolgens onderwierp aan de wil van onze hemelse Vader, zag ik duidelijker hoe mijn ervaringen mogelijkheden waren om te groeien.

De bitterheid die ik bijvoorbeeld voelde ten opzichte van mijn ex-man en mijn omstandigheden leken tegengesteld aan de zegeningen van de verzoening. Door mijn inspanningen om dichter bij onze hemelse Vader te komen, kon ik weerstand bieden aan de verbittering — en daardoor werd mijn relatie met God inniger. Ik kreeg meer inzicht in de aard van Jezus Christus, ons volmaakte voorbeeld.

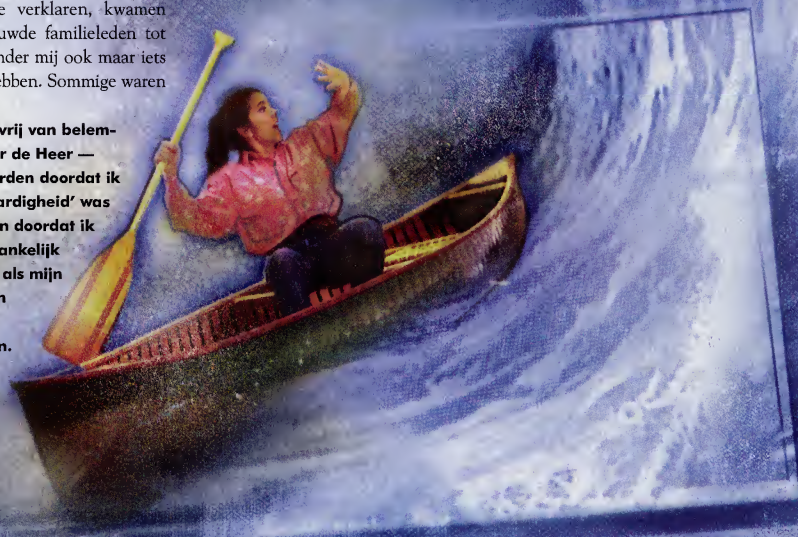
Ik plakte een citaat van Bruce C. Hafen, die momenteel lid is van de Zeventig, op mijn slaapkamerdeur en huilde iedere keer als ik het las: 'Als we onze gedachten kenbaar

maakten aan de hemelen om, al was het maar tijdelijk, boven de spanningen en belemmeringen van het dagelijks leven uit te komen, zouden we waarschijnlijk de influisteringen horen van Hem, die alles overwonnen heeft en die ons ervan verzekert dat de belofte waar is: Hij zal, als een daad van barmhartigheid, ervoor zorgen dat onze omstandigheden ons uiteindelijk tot zegen zullen zijn, als we Hem maar liefhebben met ons hele hart.' (*The Broken Heart* [1989], blz. 106.)

GEEN RECHTVAARDIGING BEHOEVEN

Om redenen die alleen hemzelf bekend waren, gaf mijn man weinig of geen uitleg aan zijn familie en vrienden. Wellicht in een poging om zijn besluit te verklaren, kwamen veel aangetrouwde familieleden tot conclusies, zonder mij ook maar iets gevraagd te hebben. Sommige waren

Ik voelde me vrij van belemmeringen voor de Heer — nederig geworden doordat ik mijn 'nietswaardigheid' was gaan inzien en doordat ik volkomen afhankelijk was van Hem als mijn enige anker in een zee van veranderingen.

onjuist. Meestal hoorde ik hun commentaar via een omweg, wat frustrerend was omdat ik niet de kans had te vertellen hoe het echt zat. Die oordelen kwetsten me, en vaak voelde ik dat mijn integriteit in twijfel werd getrokken. Ik vroeg me af of die mensen, waarmee ik zo'n goede band had gehad, me ooit echt gekend hadden.

Twee jaar na mijn scheiding kreeg ik te horen dat een van de familieleden van mijn ex-man had gezegd dat ik niet vergevingsgezind was. Die opmerking begon te knagen in mijn binnenste. Ik wilde mijn naam zuiveren; ik wilde die man vertellen dat hij het helemaal mis had. Toen ik mijn bisschop om raad vroeg, besepte ik dat het belangrijk was dat mijn hemelse Vader en ik wisten hoe mijn relatie met mijn man was geweest. Plotseling kreeg ik gemoedsrust. Ik wist dat ik wel met die man zou kunnen praten als ik daarvoor koos, maar ik vond het niet meer zo belangrijk. Door de verzoening kon ik mijn gekwetste gevoelens vergeten. Ik hoefde niet te lijden door wat die man — of wie dan ook — van mij dacht.

VERTROUWEN HERSTELLEN

Toen de datum naderde waarop onze echtscheidingszaak voor zou komen, stuurde mijn man me een brief van zestien kantjes waarin hij ons huwelijk evalueerde. Ondanks het feit dat mijn bisschop mij het tegenovergestelde had gezegd, begon ik te geloven wat mijn man schreef: dat de problemen in ons huwelijk mijn schuld waren — dat ik zelfs de oorzaak was van zijn ontrouw.

Verscheurd door twijfel nam ik de Schriften ter hand. Daarin vond ik hoop en begrip in de woorden van de Heiland. Ik dacht erover na hoe ik al door zijn woorden gezegend en opgebouwd was. Ik schreef in mijn dagboek: 'De golven van zelfmedelijden, zelfverwijt en zelfvernietiging slaan over me heen. Maar de Heiland staat altijd naast me, Hij bouwt me op, beschermt me tegen die aanvallen — vertelt me dat ik van waarde ben — zegt dat ik in mezelf moet geloven. Zijn stem wil ik horen, aan die stem moet ik gehoor geven.'

Ik werd gezegend met mogelijkheden om weer in mezelf te gaan geloven. Adviezen en zegens van priesterschapsdragers schonken me goddelijke troost. Door de geweldige liefde van de Heiland kreeg ik weer kracht en moed.

MET ANDEREN MEEVOELEN

Wat ik heb meegemaakt, heeft in mij het verlangen opgewekt om, net als de Heiland, anderen te verheffen. Tijdens het echtscheidingsproces hebben diverse mensen me aangeraden om me tegenover onze kinderen nooit negatief over mijn man uit te laten. Bijna dagelijks bleek hoe wijs die raad was, want er deden zich vaak momenten voor waarop ik hem had kunnen vernederen. Ik bad dat ik me zou kunnen onthouden van kritiek en zijn positieve eigenschappen zou kunnen benadrukken.

Aanvankelijk was dat heel moeilijk omdat hij me diep gekwetst had en ernstige fouten begaan had. Maar naarmate ik probeerde mijn kinderen te laten inzien welke kwaliteiten hij

had, werd ik daar beter in. Steeds als ik woorden gebruikte die hem naar waarheid en oprecht positief belichtten, voelde ik me dichter bij de Heiland. Mijn kinderen mochten milde gevoelens voor hun vader hebben — ik stimuleerde dat zelfs. Als de Geest me dat ingaf, kon ik tijdens het gezinsgebed met mededogen voor hem bidden.

Toen mijn voormalige echtgenoot weer volledig actief werd in de kerk, vroeg een vriendin wat ik daarvan vond. Ik antwoordde eerlijk: 'Ik ben blij voor hem. Ik ben opgelucht. Ik ben mijn hemelse Vader dankbaar.'

Mijn vriendin antwoordde: 'Beseft je wel hoe ongewoon dat is?'

Maar zo voelde ik dat niet. Ik vond dat het goed was. Het gaf me een goed gevoel.

Door het leed van de kwetsuren die ik niet door eigen toedoen had opgelopen, ontdekte ik dat ik door tegenspoed een beter mens werd. Door een beter begrip van de verzoening ging ik inzien dat ik me moest bekeren en gelouterd moest worden. Ik heb gezien hoe moeilijkheden mogelijkheden tot groei worden die wellicht op geen andere manier tot stand komen. Ik ben aspecten van de verzoening op waarde gaan schatten die ik daarvoor niet opgemerkt of begrepen had. Natuurlijk moet ik nog veel leren, maar ik weet wel dat de Heiland door zijn verzoening het verschil teniet doet tussen mijn inspanningen en de volmaakte normen van de Heer.

Ik ben de Heiland eeuwig dankbaar dat Hij zich volmaakt heeft onderworpen aan de wil van zijn Vader, 'en

pijnen en smarten en allerlei verzoeken doorstaan [heeft]; en dit geschiedt, opdat het woord moge worden vervuld, dat zegt: Hij zal de pijnen en krankheden van zijn volk op Zich nemen.

'En Hij zal de dood op Zich nemen, opdat Hij de banden des doods moge verbreken, die zijn volk binden, en Hij zal hun krankheden op Zich nemen, zodat naar het aardse lichaam zijn hart van barmhartigheid moge

worden vervuld, opdat Hij volgens het aardse lichaam zal kunnen weten, hoe zijn volk hulp te verlenen volgens hun krankheden' (Alma 7:11–12).

Werkelijk waar, dat doet de Heiland voor mij. □

Judy Marie Guzmán Pérez (17), ster in atletiek op de middelbare school in Ponce (Puerto Rico), weet hoe ze voorop moet lopen — en ze heeft medailles om dat te bewijzen. Maar Judy Marie loopt ook anderszins voorop. In een gebied waar De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet erg bekend is, grijpt Judy Marie de kans om anderen deelgenoot te maken van haar overtuiging en is zij een voorbeeld voor haar leeftijdgenoten.

LOPEN — MAAR NIET MOE WORDEN

Anne Billings

Op 28 februari 1998 was Judy Marie Guzmán Pérez een van de ongeveer achthonderd jonge atleten van de tweehonderd scholen op Puerto-Ricaanse eilanden St. Croix en St. Thomas die een uitnodiging kregen voor de gerenommeerde atletiekwedstrijd van de University Inter-Americana. De atleten werden verdeeld in drie groepen en zowel beoordeeld op eigenschappen zoals inzet en algemene prestaties, als op hun tijden. De jury koos Judy Marie als de beste atleet van haar groep. Tijdens haar carrière als atlete op de Jardines de Ponce High School heeft ze 110 gouden, zilveren en bronzen medailles en 6 bekert gewonnen; maar, zegt ze, haar medaille van de University Inter-Americana is wel een van haar kostbaarste bezittingen.

Judy Marie's moeder, Judy Pérez Collado, is haar

inspiratiebron. Zij doet al sinds haar veertiende aan hardlopen; in 1966 heeft ze meegedaan aan de Pan-American Games, en ook nu loopt ze nog wedstrijden. Judy is sprintster, net als haar moeder. Gewoonlijk loopt ze de 400-meter sprint, de 200-meter sprint, de vier maal 400-meter estafette, de vier maal 100-meter estafette, en de vier maal 200-meter estafette.

Ze heeft gemerkt dat je alleen succes hebt als je er hard voor werkt. Ze oefent bijna elke dag met haar ploeg, loopt minstens drie kilometer, doet sprints, loopt trappen en doet nog andere oefeningen.

Door het woord van wijsheid wordt duidelijk dat je goed moet zorgen voor je lichaam. Door de atletiek is Judy gaan beseffen hoe belangrijk dat beginsel is.

Uiterst links: Judy Marie bereidt zich voor op de 400-meter sprint. Links: Met een van haar vele medailles. Boven: Judy Marie met haar teamgenoten van de Jardines de Ponce High School.

DE HEER OM HULP VRAGEN

Ondanks haar talenten en haar inspanningen maakt Judy Marie zich soms zenuwachtig voor belangrijke wedstrijden. Vóór een wedstrijd bidt ze: 'Hemelse Vader, wilt U mij en mijn vriendinnen helpen, dat er geen ongelukken gebeuren, dat we van deze wedstrijd zullen genieten en het er goed vanaf zullen brengen.' Ze weet dat bidden helpt: 'Ik voel me goed als ik bid; ik voel dan dat de Geest bij me is.'

Als Judy wint, weet ze dat God geholpen heeft. Maar ook als ze niet wint, aanvaardt ze dat. 'Ik weet dat ik niet altijd kan winnen', geeft ze toe. 'Sommige rivalen zijn heel snel!' Ze merkt dat sommige andere atleten boos worden als ze niet winnen. 'Die zeggen dan: "Laat me met rust! Ga weg!" Maar Judy wil niet boos worden. Ze merkt, of ze nu wint of verliest, dat ze na een wedstrijd door te bidden rustig kan blijven: 'Ik bid: "God, help me alstublieft, en blijf altijd bij me.''

Judy Marie's bisschop, Concepción Molina uit de wijk Ponce-2 in de ring Ponce (Puerto Rico) is gymnastiekleraar op een andere middelbare school in dat gebied. 'Niet als bisschop heb ik kennis gemaakt met Judy Marie, maar door mijn werk, toen ze voor haar school meedeed aan een wedstrijd.' Bisschop Molina is altijd onder de indruk geweest van Judy Marie's atletische kwaliteiten, maar ook is hij onder de indruk van het feit dat ze zoveel prijzen wint zonder hoogmoedig te worden. 'Ze is altijd al bescheiden en rustig geweest, al voordat ze lid werd van de kerk.'

'ONZE HEMELSE VADER GAF ME ANTWOORD'

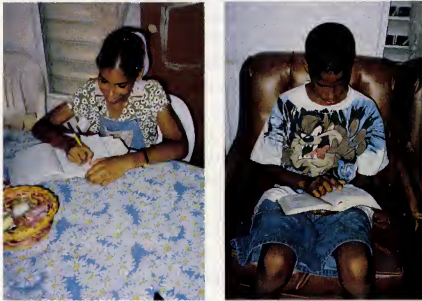
Toen er in 1996 twee zendingen bij Judy Marie thuis aan de deur kwamen, troffen ze een nederig gezin dat naar het evangelie wilde luisteren. 'De zendingen hadden het over het evangelie, de profet Joseph Smith en over het Boek van Mormon', vertelt ze. Hoewel Judy Marie, haar moeder, haar broer Javier (13) en haar zus Marie Carida (12) samen de lessen volgden en het evangelie aannamen, was Judy Marie's bekering een indringende ervaring voor haar. 'Als ik bad, gaf onze hemelse Vader me antwoord', vertelt ze. 'Het was prachtig, en ik voelde de Geest heel sterk.'

Judy Marie vergelijkt het verhaal van de boom des levens in 1 Nephi 8 met haar eigen bekering. 'Toen de zendingen ons over het evangelie vertelden, toonden ze ons de vruchten en brachten ze ons uit de duisternis', zegt

ze. 'Ik herinner me dat ik me door broeder Joshua Carter heb laten dopen en dat broeder Joshua Smith me bevestigd heeft. Ik voelde me wedergeboren, verstandelijk en geestelijk. Ik weet dat ik een dochter van God ben.'

'IK VERTEL ZE WAT WIJ GELOVEN'

Als presidente van haar klas lauwermeisjes probeert Judy Marie andere jongevrouwen te laten begrijpen wat het betekent om een dochter van God te zijn. Ze probeert minder-actieve klasgenoten het gevoel te geven dat ze welkom zijn. 'Soms is dat moeilijk, omdat ik nog

Van links naar rechts: De zus van Judy Marie, Marie Carida; haar broer Javier; Judy Marie's moeder met twee van haar eigen medailles; Judy Marie met Gloria en Elba.

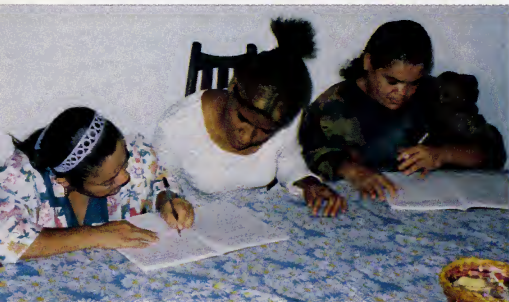

maar kort in de kerk ben en ze niet goed ken. Maar mijn lerares helpt me. We bellen ze op of bezoeken ze.'

Judy Marie ontleent kracht aan de omgang met andere leden van de kerk. 'Het zijn mijn beste vrienden!' zegt ze. Zij en haar vriendinnen vinden films kijken leuk, en pizza en ijs eten. Ze vinden steun door gezamenlijk in de Schriften te lezen en elkaar raad te geven. Elke ochtend om 6 uur volgen Judy Marie en een aantal anderen het seminarie.

Maar sommige vriendinnen van Judy Marie weten heel weinig over de kerk. Als ringzendinge vindt ze het haar taak om een vriendin en een voorbeeld voor hen te zijn. 'Ze is actief, hartelijk en zorgzaam,' zegt bisschop Molina, 'een voorbeeld voor de anderen op haar school.'

Judy Marie geeft toe dat het soms moeilijk is om over de kerk te vertellen. Een van de grootste moeilijkheden waarmee zij en haar vriendinnen van de kerk te maken krijgen, doet zich voor als ze haar geloof wil uitleggen aan anderen die zeggen dat de leringen van de kerk verkeerd zijn. Hoewel het niet gemakkelijk is dat te horen, brengt

het haar geloof niet aan het wankelen. 'Het maakt mij niet uit wat anderen zeggen. Ik zeg dan: "Geen commentaar", of ik vertel ze wat wij geloven, en dat het waar is. Ik probeer de zaken waarover ze twijfels hebben, uit te leggen.'

THUIS HELPEN

De tijd die Judy Marie gebruikt om vriendinnen te helpen, weerhoudt haar er niet van om thuis te helpen.

In 1996 hebben ze twee gehandicapte vrouwen in het gezin opgenomen: Gloria van 35, en Elba van 31. Gloria en Elba zijn zussen, en ze zijn dankbaar dat ze deel uitmaken van een gezin. Ze hebben de zendelingenlessen gevolgd en hebben zich samen met de andere gezinsleden laten dopen.

Judy Marie's moeder zorgt voor die twee vrouwen, en Judy Marie leert ze lezen en schrijven. 'Soms is dat moeilijk,' geeft ze toe, maar ze zegt erbij dat haar verlangen en vermogen om ze te helpen en dingen bij te brengen van de Geest komen. Dat verlangen om anderen te helpen heeft Judy Marie gemotiveerd om een opleiding voor verpleegster te gaan volgen.

'BIJZONDERE MENSEN'

'Het evangelie heeft ons gezin veranderd,' zegt Judy Marie. 'Ik luister beter naar mijn moeder. We hebben een betere band gekregen.'

Haar moeder, die secretaresse is van de zustershulpvereniging in haar wijk, bevestigt dat het evangelie hun gezin buitengewoon tot zegen is geweest. 'We zijn veel te weten gekomen,' zeg ze. 'We weten dat we een hemelse Vader hebben. Hij maakt deel uit van ons leven en Hij begrijpt onze problemen. Als we het Hem vragen, geeft Hij ons alles wat we nodig hebben. We zijn niet alleen.'

Hoewel zij kilometers van de kerk af wonen, lopen Judy Marie en de andere gezinsleden naar de kerk als er geen ander vervoer beschikbaar is. 'Het is een heel nederig gezin,' zegt bisschop Molina. 'Ze zijn niet rijk, maar ze helpen anderen. Ze vervullen hun roeping. Het zijn bijzondere mensen.'

KRACHT NAAR LICHAAM EN GEEST

Terwijl Judy Marie haar succes als atlete dankt aan haar benen, heeft ze een sterk getuigenis dat het evangelie van Jezus Christus haar geestelijk succes en geluk zal brengen. Haar lievelingstekst. Ezra 10:4, luidt: 'Sta op, want op u rust de taak; wij zullen met u zijn; wees sterk en handel!'

'Ik hou van die tekst omdat hij gaat over sterk zijn,' zegt Judy Marie. 'Ik wil goed werk doen met de gaven die God me gegeven heeft.' □

HET GRAPEFRUIT- SYNDROOM

In het begin van mijn huwelijk heb ik geleerd dat we een beter huwelijk konden hebben als ik me niet blindstaarde op de fouten van mijn man.

Lola B. Walters

Mijn man en ik waren ongeveer twee jaar getrouwd toen ik een artikel las waarin echtparen de raad kregen om de gewoonten of hebbelijkheden van elkaar die ze irritant vonden, oprecht en onomwonden met elkaar te bespreken. De theorie luidde dat de partners die irritaties dan konden corrigeren voordat er rancuneuze gevoelens ontstonden.

Dat leek me zinnig. Ik sprak er met mijn man over. Na enig aarzelen wilde hij het proberen.

Ik herinner me dat we vijf dingen moesten noemen die we vervelend vonden. Ik begon. Na meer dan vijftig jaar herinner ik me alleen mijn eerste klacht: grapefruit. Ik zei dat ik een hekel had aan de manier waarop hij grapefruit at. In plaats van hem open te snijden en met een lepelkje te eten, pelde hij hem en at hem

in partjes. Niemand die ik kende at grapefruit op die manier. Je kon toch niet van mij verwachten dat ik mijn hele leven, en zelfs een eeuwigheid lang, kon toekijken terwijl mijn echtgenoot zo grapefruit at? Hoewel ik ze vergeten ben, weet ik zeker dat mijn andere klachten van een dergelijk gewicht waren.

Toen was het zijn beurt. Het is meer dan een halve eeuw geleden, maar ik zie nog steeds de nadenkende, onzekere uitdrukking op het gezicht van mijn man. Hij keek me aan en zei: 'Ik kan niets bedenken wat ik niet leuk aan je vindt.'

Ik was sprakeloos. Ik draaide me vlug om, omdat ik niet kon uitleggen waarom ik huilde. In hem had ik zulke onbelangrijke fouten gevonden, terwijl hij mijn typische en ongetwijfeld irritante gewoonten niet eens had opgemerkt.

Ik wenste dat ik kon zeggen dat ik door die gebeurtenis helemaal genezen was van muggenzifterij. Dat was niet zo. Maar wel heb ik al vroeg in mijn huwelijk geleerd dat we de kleine verschillen in de gewoonten en de aard

van onze echtgenoot vanuit de juiste hoek moeten bekijken en meestal moeten negeren.

Als ik van echtparen hoor dat ze bosen, vraag ik me altijd af of zij lijden aan wat ik nu het grapefruit-syndroom noem. □

Wijk Apeldoorn zet zich in voor de Oekraïne

De wijk Apeldoorn heeft zich de laatste twee jaren ingezet voor een aantal projecten in het plaatsje Beregovo in de Oekraïne, dichtbij de Hongaarse grens. De grootste projecten waren een nieuwe verwarmingsinstallatie voor een internaat met 400 jongens en meisjes en een uitbreiding van het Stefanhuis, een tehuis voor weeskinderen. Op allerlei manieren, o.a. door middel van een rommelmarkt en een restaurantavond, is er geld ingezameld. Maar er is ook praktische hulp gegeven. In mei van dit jaar hebben de families Van Veluwen en Mulder de projecten in de Oekraïne bezocht en ter plaatse de handen uit de mouwen gestoken. Dit is hun eigen verslag.

Het was een heel bijzondere ervaring voor ons. Ondanks allerlei documenten en een begeleidende brief van de burgemeester met indrukwekkende stempels kwamen we slechts met moeite het land in en later er ook weer uit. Meteen over de grens betraden we een andere wereld. De wegen (als je zo kunt noemen) waren zo slecht dat we soms uit moesten stappen omdat de bodem van de auto de grond raakte. De tijd heeft hier tientallen jaren stil gestaan,

en het communistische regime van 70 jaar heeft met zich mee gebracht dat de mensen er moeite mee hebben dat ze, in plaats van alles over te laten aan de overheid, zelf moeten leren denken en handelen.

In het Stefanhuis hebben de broeders Marten Mulder en Albert van Veluwen een complete badkamer geïnstalleerd. De weeskinderen in het tehuis zijn meestal op straat gevonden en hebben vaak ernstige ziektes. Zo was

Hier bezochten wij een kamp, waar we veel kleding brachten.

er een lief klein meisje van twee jaar, Fvroeze geheten, dat binnenkort gaat sterven omdat er geen nieuwe nier en medicijnen beschikbaar zijn. Het personeel heeft al zeven maanden geen salaris meer gekregen, en toch gaan deze mensen door.

Hella van Veluwen en Nel Mulder werkten ondertussen in het bejaardenhuis, waar we ook slapen en kledingpakketten samenstelden voor veel mensen. Deze kleren kwamen allemaal uit Nederland (o.a. uit de wijken Haarlem en Apeldoorn). Iedere dag kwamen vier vrouwen hier koken voor de ongeveer 150 oude mensen die hier één maaltijd per dag mocht nuttigen of afhalen. Dit laatste meestal in jampotjes of boterpotjes! Vlees was er nooit. De kooksters zelf kregen voor hun diensten 5 dollar per maand.

Wat ons altijd bij zal blijven was het begin van de maaltijd, waar werd gebeden en uit de Bijbel gelezen. Vervol-

gens werd er gezongen, heel ontroerend. De dankbaarheid van deze oudjes voor het kleine beetje voedsel leverde momenten van diepe ontroering voor ons op. De Geest was daar sterk aanwezig. We zullen deze mensen, waar we mee gelachen, maar ook

Hella van Veluwen met het gevonden weeskind Stefan, die met hulp geopereerd is aan een open rug. Het huis is opgeknapt door de vele acties van de wijk.

veel mee gehuild hebben, niet meer vergeten.

De kinderen in het internaat hadden ook vaak geen ouders meer, of ouders die voortdurend dronken waren. Op het internaat leren de kinderen een vak en krijgen ze drie keer per dag te eten, hetgeen daar niet vanzelfsprekend is. Wat ons opviel was hun beleefdheid en dankbaarheid.

Wij zijn dankbaar voor de kans die we gekregen hebben om dit werk te kunnen doen. Onze beloning was de liefde en de warmte die we hebben ondervonden van deze mensen. Hoewel geen lid van de kerk, zijn het ook allemaal kinderen van onze hemelse Vader, waarvan Hij ook veel houdt.

We zijn ook dankbaar voor de hulp van heel veel andere mensen die het ons mogelijk gemaakt hebben dit te doen, vooral de wijk Haarlem, die veel voor ons heeft gedaan. □

Nel Mulder

Kinderen dichtbij de kerk houden

Het Eerste Presidium heeft de onderstaande brief uitgestuurd, die is voor-gelezen in de avondmaalsdienst en tijdens de huisonderwijsbezoeken.

Overal om ons heen zien we ondermijnende elementen die erop gericht zijn onze jongeren schade toe te brengen. Wij complimenteren van harte de jongeren die ervoor gekozen hebben de weg van de Heer en het programma van de kerk te volgen. Het stemt ons gelukkig dat onze jongeren in geloof toenemen. Wij zijn daar zeer dankbaar voor.

Helaas zijn er jongeren die in de vallen van de tegenstander verstrikt raken, inactief worden en in moeilijkheden terechtkomen. Om hen maken we ons grote zorgen.

Wij vragen de ouders hun uiterste best te doen om hun kinderen de be-

ginselen van het evangelie bij te brengen en in de kerk groot te brengen. In het gezin krijgt een rechtschapen leven vorm, en het gezin kan dan ook door niets of niemand worden vervangen, omdat alleen daar de noodzakelijke en door God gegeven taken kunnen worden uitgevoerd.

Wij raden ouders en kinderen aan de hoogste prioriteit te geven aan gezinsgebed, gezinsavond, evangeliestudie en -onderwijs, en opbouwende activiteiten. Zelfs als andere werkzaamheden en bezigheden waardevol en nuttig zijn, moeten men niet toestaan dat die de plaats gaan innemen van de taken die God

heeft toegewezen aan ouders en gezin.

Wij dringen erbij bisschoppen en andere kerkfunctionarissen op aan er alles aan te doen om de ouders te assisteren, zodat zij de tijd en hulp krijgen die zij nodig hebben om zorg te besteden aan hun kinderen en die groot te brengen in de weg van de Heer. Met uitzondering van de zondagse bijeenkomsten en wellicht een raadsvergadering vroeg in de ochtend of een haardvuuravond later op de avond, moeten andere bijeenkomsten op zondag zo mogelijk vermeden worden, zodat ouders bij hun kinderen kunnen zijn. De versterking van de gezinnen zal leiden tot de versterking van de hele kerk. □

Hulp voor schoolkinderen in Ghana

Ruim twee jaar geleden las Tonie Kuurstra (wijk Eindhoven) over kinderen uit HLD-gezinnen in Ghana die niet naar school konden omdat hun ouders dat niet konden betalen. Het onderwijs is particulier, maar de meeste mensen hebben geen werk, en doordat ze analfabeet zijn komt er ook geen verbetering in hun situatie. Zuster Kuurstra wilde graag iets voor die kinderen doen.

Met hulp van Samuel Danso, een broeder uit haar wijk die uit Ghana afkomstig is, kwam ze in contact met bisschop Adjetej van de wijk Koforidua. Hij hielp zelf een paar kinderen uit zijn wijk om naar school te gaan en was blij met de aangeboden hulp, maar vond het moeilijk om te kiezen uit de vele kinderen die graag wilden leren maar nog niet naar school konden. Zuster Kuurstra besloot meer mensen te zoeken die dit doel wilden steunen, en met succes.

Op het ogenblik zijn er ruim twintig mensen die het samen voor ruim 25 kinderen mogelijk maken om naar school te gaan. Schoolgeld, boeken en kleding kosten samen zo'n 25 gulden

per maand. Het hier bij elkaar gebrachte geld gaat rechtstreeks naar bisschop Adjetej, die het aan de school betaalt, zodat men er zeker van kan zijn dat het de juiste bestemming krijgt. Het hele project is een particulier initiatief van leden in Nederland en Ghana, maar wordt uitgevoerd met instemming van het Eerste Presidium van de kerk.

Hoe belangrijk het onderwijs is voor kinderen in ontwikkelingslanden, wordt nog eens onderstreept door een recent rapport van de VN-organisatie Unicef. Carol Bellamy, directeur van Unicef, zegt daarover: 'Voor miljoenen kinderen is onderwijs letterlijk een kwestie van leven

en dood.' Een zesde van de wereldbevolking is analfabeet. 'Bijna een miljard mensen stappen de 21ste eeuw binnen zonder een boek te kunnen lezen of zelfs maar hun eigen naam te kunnen schrijven. Het gevolg daarvan is dat ze in een steeds wanhopiger situatie terecht komen. Ze worden nóg armer, en hun gezondheid wordt nóg slechter.' Volgens het Unicef-rapport speelt onderwijs een sleutelrol bij het oplossen van problemen als kindersterfte, kraamvrouwsterfte en kinderarbeid.

De kinderen die, onder meer met steun van leden uit Nederland, in Koforidua naar school gaan, behalen goede resultaten. Hun schoolrapporten omschrijven hen als actief, leergierig, vriendelijk, veelbelovend, goedgehumeurd en hard werkend, en voorspellen hun een goede toekomst. Een tienjarige jongen, schrijft dat hij graag nog veel meer wil leren, dat hij later op zending wil gaan en de behoeftigen wil helpen. Een meisje schrijft: 'Ik verloor mijn vader toen ik nog heel jong was, en omdat mijn moeder werkloos is was het moeilijk om nog naar school te gaan. Ik was erg blij toen mijn naam op de lijst kwam. Ik zal heel erg mijn best doen.' In een brief aan de hem onbekende helpers schrijft een jongeman: 'Ik dank u dat u mij de laatste twee jaren hebt geholpen. (...) Het gaat ook goed met mij op het seminarie, en ik moedig de anderen aan om zo goed mogelijk hun best te doen op het seminarie. (...) Ik bid steeds dat ik mijn opleiding af kan maken en op zending gaan; ik zal heel blij zijn om op zending te gaan.'

Wie belangstelling heeft voor dit project in Ghana, kan contact opnemen met zuster Kuurstra (tel. 0492-599726). Elke soort hulp is welkom. □

Tijd voor ontspanning. De kinderen in Koforidua houden van dansen.

Nieuwe bisschappen in Eindhoven en Heerlen

Bisschop C. Panhuizen van de wijk Eindhoven en zijn raadgevers G. van Bakel en S. Carter zijn ontheven. De nieuwe leiders van de wijk zijn bisschop V. Arts met zijn raadgevers G. van Bakel en A. Esser. Het kerkgebouw van de wijk Eindhoven wordt verbouwd, zodat de diensten en vergaderingen tijdelijk op andere locaties plaatsvinden.

Ook in Heerlen vond er een wijziging plaats in de bisschop. Ontheven zijn bisschop D. Wursten met zijn raadgevers C. Higgs en J. Hansen. De nieuwe bisschop bestaat uit C. Higgs (bisschop), J. Allan en J. Hansen (raadgevers).

Reünie vroegere jonge alleenstaanden

De zaterdag voor Pinksteren was er in de bossen bij Apeldoorn een reünie van deelnemers aan de jonge-alleenstaandenkampen in de jaren 1985-1992. Die behoorden intussen niet

meer tot de jonge alleenstaanden – ze zijn intussen de 30 gepasseerd, en velen zijn inmiddels getrouwd. Zo waren op die zonnige dag ook heel wat kinderen tussen de 0 en 10 jaar van de partij. Voor de vroegere jonge alleenstaanden was er ruimschoots gelegenheid om bij te praten, maar er waren ook spelen voor het hele gezin. Iedereen genoot ervan; vandaar het voorstel om volgend jaar op pinksterzaterdag weer een reünie te houden.

Breda en Sint-Niklaas nu kijken

De vroegere gemeente Breda is nu een wijk. Het gemeentepresidium, bestaande uit de ouderlingen Vuister, Booy en Kloosterboer, is ontheven. Als leden van de bisschop zijn aangesteld: J. Boom (bisschop), E. MacLean en J. Bulder (raadgevers). De wijk Breda heeft onlangs een nieuw kerkgebouw in gebruik genomen.

Ook Sint-Niklaas, al jarenlang een van de grotere gemeentes in Vlaanderen, is een wijk geworden. De bisschop bestaat uit de enkele maanden

eerder in het gemeentepresidium geroepen broeders: P. D'Hooge als bisschop, D. Philips en G. Lammens als raadgevers.

Nieuwe zendingspresident

Thomas C. Anderson (55) is met ingang van 1 juli jl. geroepen als president van het zendingsgebied Amsterdam Nederland. Hij komt uit de wijk Holladay 11 in de ring Salt Lake Holladay. Hij is op zending geweest in Nederland en heeft sindsdien diverse roeping gehad, waaronder jongemannenpresident, zendingsleider van de wijk, groepsleider hogepriesters, bisschop, president van de ringzending en lid van het algemeen zondagsschoolbestuur. Hij is geboren in Los Angeles en heeft daar politieke wetenschappen gestudeerd; zijn doctoraal behaalde hij aan de University of Utah. Voor zijn roeping als zendingspresident was hij assistent-procureur-generaal voor Utah. Hij is getrouwd met Susan MacNeill en heeft drie kinderen. Zuster Susan Anderson is raadgeefster in een ZHV-presidium geweest, ringzendinge, JV- en ZHV-presidente en seminariëleerkracht. Ze is geboren in Portland (Oregon), en is na haar studie internationale betrekkingen aan de UCLA werkzaam geweest bij J.C. Christensen, DDS.

Gemeente Mechelen heropend

Bij de vorming van de ring Antwerpen, in 1994, werd de kleine gemeente Mechelen bij de wijk Antwerpen 2 gevoegd. Nog geen vijf jaar later is de wijk Antwerpen twee gesplitst, en is er opnieuw een gemeente Mechelen. Bij die gelegenheid is tevens de grens tussen de wijken Antwerpen 1 en 2 verschoven. Ouderling J. Mariën is aangesteld als president van de gemeente Mechelen.

Kinderen en ouders in de weer om een puzzel in elkaar te zetten, tijdens de kampreünie voor vroegere jonge alleenstaanden.

Nieuwe jeugtleider

In de ring Apeldoorn is broeder G. Gerrits aangesteld als jongemannen-president. Hij volgt broeder D. Gout op. Voor zijn roeping als leider van de jongemannen in zijn ring was broeder Gerrits gemeentepresident in Zwolle.

Genealogische website geopend

Op 24 mei is de nieuwe genealogische website van de kerk op Internet officieel in gebruik genomen. In de testfase was er al grote belangstelling voor <http://www.familysearch.org>, maar na de officiële bekendmaking steeg het aantal opgevraagde namen tot meer dan 20 miljoen per dag. Zelfs de medewerkers van IBM die de technische kant hadden verzorgd, en die ruime ervaring hebben met grote computersystemen, zeiden dat ze zoiets nog nooit hadden meegemaakt. FamilySearch zal zowel leden als niet-leden helpen hun voorouders te vinden. 'De leden van de kerk zien het als een voorrecht en een plicht om naar hun voorouders te zoeken', zie president Hinckley.

Via FamilySearch hebben internetgebruikers toegang tot de grote databases van de kerk, met meer dan 400 miljoen namen, en andere bronnen voor familiegeschiedenis.

Begeleid door Jan Lingen spelen Melanie Brouwer en Geerte den Hollander een duet voor twee dwarsfluiten

Concertkoor Moroni rondt tournee af en maakt nieuwe plannen

Met zes concerten in Nederland en België, in de loop van vijf maanden, heeft het Concertkoor Moroni een drukke tijd achter de rug. Het optreden in Den Haag op 29 mei werd met een staande ovatie beloond. Met me-

dewerking van Nynke, Anne, Marte en Geerte den Hollander, die viool, cello, harp en dwarsfluit spelen, en van Jan Lingen (piano) en Melanie Brouwer (dwarsfluit) had het koor een gevarieerd programma uitgevoerd: klassieke solo's en koormuziek van o.a. Bach en Händel, liederen uit *The Work and the Glory*, jazzy fluitduetten en songs van George Gershwin.

Voor het voorjaar van 2000 is een groot muziekevenement gepland, qua omvang vergelijkbaar met het pioniersmuziekevenement van 1997, dat door 1500 mensen is bezocht, maar met een andere inhoud. Een groot deel van het programma zal gewijd zijn aan episodes uit het leven van Jezus Christus.

Tempel in Denemarken aangekondigd

De afgelopen maanden heeft het Eerste Presidium weer nieuwe tempels aangekondigd, onder meer in Australië, Denemarken, Mexico en de Verenigde Staten. De bouw van de

Leden van het concertkoor Moroni zingen in Den Haag.

Kopenhagen-tempel, waaraan in mei is begonnen, gebeurt op een wijze die in de Verenigde Staten al eens is toegepast, maar in Europa nog nooit eerder – door verbouwing van een bestaand kerkgebouw. De Deense tempel wordt de tiende in Europa, de nog aangekondigde bij Parijs en Kiev meegerekend.

Schietpartij in de bibliotheek voor familiegeschiedenis

Op 15 april 1999 heeft een geestelijk gestoorde zeventigjarige man het vuur geopend in de bibliotheek voor familiegeschiedenis van de kerk tegenover Temple Square in Salt Lake City. De 62-jarige beveiligingsbeambte Donald Thomas uit West Jordan (Utah) en de 50-jarige bezoeker Patricia Irene Frengs uit Pleasant Hills (Californië) werden gedood. Vier anderen werden gewond. De man zelf werd tijdens een vuurgevecht met de politie gedood.

Het Eerste Presidium verklaarde: 'We zijn bedroefd door het verschrikkelijke drama dat zich in de bibliotheek voor familiegeschiedenis heeft afgespeeld. Het is onbegrijpelijk dat

onschuldige mensen die hun vrije tijd gebruiken om hun familiegeschiedenis uit te zoeken het slachtoffer kunnen worden van het zinloze geweld dat vandaag heeft plaatsgevonden. We spreken onze liefde en een zegen uit voor iedereen die het slachtoffer van deze bedroevende en verschrikkelijke gebeurtenissen is geworden. Ons hart gaat uit naar de onschuldige slachtoffers en hun familieleden.'

BYU-teams nationaal kampioen

Twee teams van de Brigham Young University hadden in mei van dit jaar groot succes bij VS-kampioenschappen. Het herenteam volleybal van de BYU won op 8 mei het nationaal volleybalkampioenschap. Het damesteam van BYU-Hawaii werd op 17 mei eerste in de nationale tenniskampioenschappen.

Afscheidsconcert Mormon Youth Chorus & Symphony

Met twee concerten in de Tabernakel te Salt Lake City sloten het Mormon Youth Chorus en Mormon Youth Symphony hun 30-jarige geschiedenis af. De concerten op 21 en 22 mei

vormden het slot van de laatste tournee van het koor, dat bestond uit leden van 18 tot 30 jaar, en twee maal per jaar via satellietuitzendingen te zien en te horen was tijdens de eerste bijeenkomst van de algemene conferentie. Ook het orkest, dat vaak samen met het koor optrad, bestond uit jongeren. Het programma van het afscheidsconcert varieerde van grote klassieke werken, zoals *I Pini di Roma* van Respighi, via Sousa's *Stars and Stripes Forever* tot melodieën uit Disney-films. De opgeheven organisatie is opgevolgd door een nieuw koor en een nieuw orkest, die niet leeftijdgebonden zijn en nog nauwer samenwerken met het Mormoons Tabernakelkoor.

HLD-jongeren maken strand schoon

Ongeveer 3000 jongeren, afkomstig uit twee zendingsgebieden en elf ringen, namen op 21 april deel aan het project *Clean Wave* in Brazilië. Ze spenden zich in om het beroemde strand van Copacabana, ten noorden van Rio de Janeiro, schoon te maken. □

FOTO GERRY AWANT, MET DANK AAN CHURCH NEWS

Leden van een gemeente voor alleenstaanden uit de ring Norman (Oklahoma) zoeken het puin af naar foto's, papieren en andere spullen van sentimentele waarde voor de huiseigenaar.

FOTO GERRY AWANT, MET DANK AAN CHURCH NEWS

Darin Jones uit de ring Plano (Texas) haalt met een houweel een muur naar beneden van een huis dat is verwoest door de tornado.

Drievoudige activiteit in Leuven

Op zaterdag 10 april 1999 was er heel wat te beleven in de gemeente Leuven. We gingen van start met een haardvuurmiddag. Het onderwerp was: 'Het huwelijk'. President Jo Buysse, president van de ring Antwerpen, en zijn echtgenote Linda verzorgden het programma en gaven ons tips om aan ons huwelijk te werken.

Een belangrijke sleutel is communicatie: blijven praten, misverstanden voorkomen. We leerden hoe het komt dat mannen en vrouwen elkaar soms moeilijk verstaan, hoe je 'goed' ruzie moet maken, en... 'elke dag kussen, het moet!'

Voor nog-niet-gehuwden en ouders-in-spé: Hoe bereid je je voor op het ouderschap? Verstop eens wat etenresten in een hoek van de woonkamer en vergeet dan gedurende enkele weken dat het daar ligt; graai eens in de confituurpot en veeg je handen af aan muren, gordijnen en mouwen. Vrouwen, draag als voorbereiding op uw zwangerschap een kussen onder uw kleren, smeer wat fruitpap in je haar en aan je kleren. Als je dat allemaal hebt doorstaan, kun je je inbeelden wat het is om kinderen te hebben.

Na de boeiende presentatie door president en zuster Buysse was het tijd voor een maaltijd. Verschillende

broeders en zusters hebben hun steentje daaraan bijgedragen door gesmeerde broodjes en koeken mee te brengen, en zuster De Boeck had een enorme pot lekkere soep gemaakt. Dat smaakt! Ook de broeders en zusters die het volgende programma zouden verzorgen, hebben – samen met de leden van de gemeente Leuven – van de maaltijd genoten.

Toen de inwendige mens versterkt was, begaven we ons naar de kapel voor het derde programma: een optreden van het koor 'Moroni'. Inmiddels was het podium aangepast om plaats te maken voor de koorleden. Toen het eerste lied begon, wist ik het al: dit zou een prachtige avond wor-

den. Het programma was opgevat als een soort muzikaal paasverhaal met bindteksten. We werden meegenomen naar het Jeruzalem van Christus' tijd en langs de verschillende gebeurtenissen gelooft aan het einde van Jezus' sterfelijk leven. Er werd gezongen over zijn intocht in de stad, zijn boodschap, zijn lijden, dood en opstanding. We kregen zangsolo's te horen, er waren mooie instrumentale stukjes met dwarsfluit, piano en orgel, er waren lofzangen die de aanwezigen mochten meezingen en er waren vierstemmige liederen, uitgevoerd met een professionele virtuositeit. Vaak klonk het gezang zo machtig dat de kapel er haast te klein voor was.

Aan het einde van het programma hadden verschillende mensen moeite om hun tranen te bedwingen. Mijn oude muziklerares zei altijd: 'Zingen is dubbel bidden'; dat dat waar is, heb ik deze avond nog maar eens gevoeld. Het was een geslaagde dag. □

Hilde Van Kerckhoven

De leden van de gemeente Leuven en hun gasten van het koor 'Moroni' gebruiken samen een goed verzorgde maaltijd.

President Jo Buysse van de ring Antwerpen en zuster Linda Buysse.

PHOTO: IRANS HEIDMANN

Jaarlijkse sport-en-speldag van de wijk Apeldoorn

Voor de wijk Apeldoorn is het zo langzamerhand een traditie: tweede pinksterdag is de sport-en-speldag voor groot en klein. Ook dit jaar was het weer raak: voor de twintigste keer vond dit evenement plaats in een van de bossen rond Apeldoorn. Op een grote open plek, omgeven door het groen van het nog jonge lover kwamen om en nabij de honderd leden van de wijk bij elkaar, voorzien van stoelen, etens- en drinkwaren, kinderwagens en wat ze nog meer nodig zouden kunnen hebben. Er werden 14 teams gevormd van elk vijf deelnemers. We wisten al dat er een vijfkamp zou komen met de volgende onderwerpen, gebaseerd op het Boek van Mormon:

Tocht door de wildernis.

De oceaan over.

Overleven.

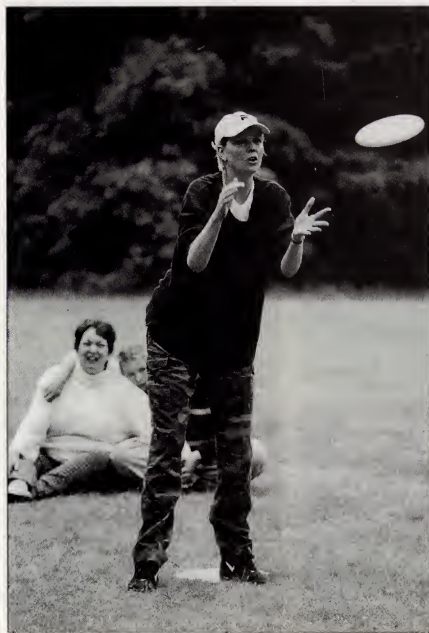
Tempelbouw.

Het evangelie verbreiden.

Maar hoe deze onderdelen werden uitgevoerd? Jawel, door middel van ingenieus uitgedachte wedstrijden, en luidkeels aangemoedigd door de omstanders. Ik heb mij laten vertellen dat op de wedstrijden zelf een Apeldoorns patent is aangevraagd, maar ik kan u wel vertellen wat er voor nodig is: alledaagse huis-, tuin- en keukenattributen, een uitstekende communicatie en een uitgebreide kennis en begrip van het evangelie. Doe daarbij nog een flinke dosis fantasie en handigheid, uithoudingsver-

mogen en geduld, een maand of twee voorbereiding en het karwei is geklaard.

Groot en klein, sterk en zwak, zeer, minder of absoluut niet sportieve types, bijna iedereen kon er aan meedoen, uitgezonderd de hele kleintjes van onder de vijf jaar en enkele oudere broeders en zusters, die evenwel niet minder van het geheel genoten dan de deelnemers. Als één grote familie werd er meegedaan aan de spelen, aangemoedigd, gevoetbald (vooral de kleine Jack Russell was hier heel goed in, maar ze deed het liever met haar snuit), gepicknickt en gepraat. In tegenstelling tot voorgaande jaren en ondanks de voorspel-lingen, was het weer niet zonnig, be-

Je kunt het evangelie het beste met twee handen aanpakken.

Tamara van Veluwen bouwt mee aan de 'tempel'.

DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • SEPTEMBER 1999

WIJ KUNNEN VAN JEZUS CHRISTUS EN ZIJN EVANGELIE GETUIGEN

Sydney S. Reynolds

'Bedenkt, dat gij op de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God, uw fundament moet bouwen' (Helaman 5:12).

Hoe kunnen we een getuigenis van de Heiland en het evangelie krijgen? Als we bidden, de Schriften lezen, de geboden onderhouden en de profeet volgen, zal onze hemelse Vader ons door de Heilige Geest een getuigenis geven.

Wat is een getuigenis? Het is zeker weten dat je hemelse Vader en Jezus Christus bestaan, dat de profeet in hun naam spreekt, dat de Schriften het woord van God zijn, dat de kerk waar is, en dat de Heer de kerk in onze tijd hersteld heeft door middel van Joseph Smith. Die kennis krijg je als je er je best voor doet.

Moroni heeft ons een bijzondere belofte gegeven over het krijgen van een getuigenis van het Boek van Mormon. Hij zei dat we het Boek van Mormon moeten bestuderen en daarna aan God vragen of het waar is. Als we dat doen met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan ons bekendmaken door de macht van de Heilige Geest. Veel mensen hebben die mooie belofte in Moroni 10:3—5 op de proef gesteld en zijn er zelf achter gekomen dat het Boek van Mormon waar is. Als wij het Boek van Mormon bestuderen en God vragen of het waar is, kunnen wij daar ook van getuigen. Ook wij kunnen het getuigenis van de Heilige Geest krijgen.

Als we weten dat het Boek van Mormon waar is, dan weten we ook andere belangrijke dingen. We weten dan dat Jezus de Christus is — dat is de belangrijkste boodschap van het Boek van Mormon — en we weten dan dat Joseph Smith een profeet van God is, en dat hij het Boek van Mormon onder leiding van God vertaald heeft.

Wij kunnen daarvan getuigen.

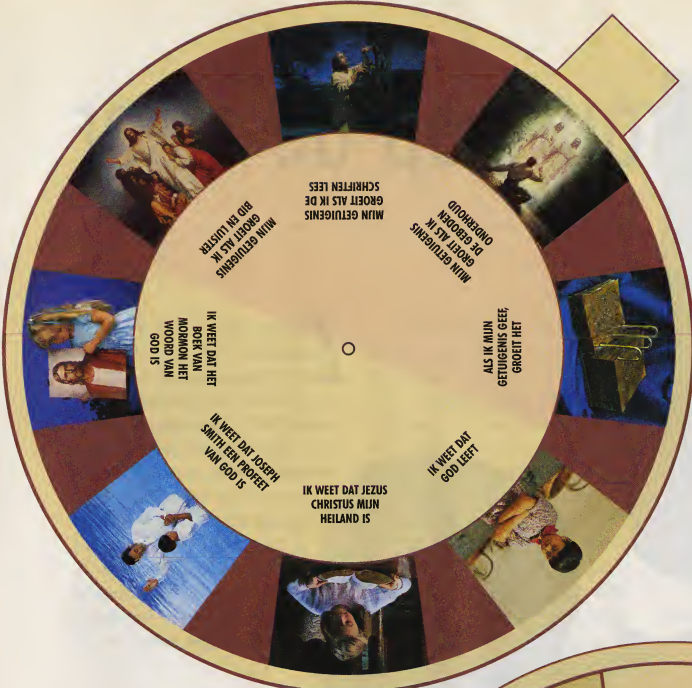
Instructies

Plak bladzijde 3 op dik papier en knip de twee schijven uit. Doe de schijf met het grote plaatje bovenop en steek een splitpenneetje door het midden van beide schijven. Draai de bovenste schijf en lees de woorden die er verschijnen. Beslis op welke van de twee vragen elke uitspraak een antwoord is, en schrijf de uitspraak onder die vraag.

Participatieperiode

1. *Laat een kind een van de volgende voorwerpen kiezen: een zangboek met 'Ik weet dat Jezus leeft' (lofzang 196 of Kinderliedjes 8), een exemplaar van het Boek van Mormon, en platen van Jezus Christus, Joseph Smith en president Gordon B. Hinckley. Bespreek het belang van elk voorwerp voor een getuigenis. Ideeën voor de bespreking: Boek van Mormon — zing 'Verhalen uit het Boek van Mormon' (Kinderliedjes 62) en vraag 'Van wie getuigen alle profeten in het Boek van Mormon?' Jezus Christus — vraag 'Wat heeft Hij voor ons gedaan?' 'Wat heeft Hij ons geleerd?' Joseph Smith — vraag 'Wat gebeurde er toen hij bad in het heilige bos?' Profeet — 'Wat kunnen we doen om hem te volgen?' Laat de kinderen de gevoelens begrijpen die ze krijgen als de Heilige Geest tot ze getuigt (zie Galaten 5:22–23; LV 6:22–23).*

2. *Laat elke klas een rollenspel spelen. Ideeën voor na te spelen situaties: 1. Je draagt een KGW-ring. Een vriendje vraagt wat die letters betekenen; 2. Een vriendinnetje van je is verdrietig. Je legt haar uit dat haar hemelse Vader van haar houdt; 3. Tijdens een participatieperiode vertel je wat er bij je thuis gebeurde toen iemands gebeden werden verhoord; 4. Er komt iemand op bezoek bij je thuis. De bezoeker ziet een exemplaar van het Boek van Mormon liggen. Hij of zij vraagt waar dat boek over gaat. Herinner de kinderen eraan dat we in de vasten-en-getuigenisdienst ons getuigenis kunnen geven, maar ook als we zingen, als we vrienden bij ons hebben, als we er door de Heilige Geest toe aangezet worden, en dat we altijd ons getuigenis kunnen geven door een goed voorbeeld te zijn. □*

WAT IS EEN GETUIGENIS?

1. _____
- _____
2. _____
- _____
3. _____
- _____
4. _____
- _____

HOE KAN MIJN GETUIGENIS GROEIEN?

1. _____
- _____
2. _____
- _____
3. _____
- _____
4. _____
- _____

WIJ KUNNEN VAN JEZUS CHRISTUS EN ZIJN EVANGELIE GETUIGEN

uitknippen

uitknippen

Vertrouw op de Heer

Robin B. Lambert ■ (Gebaseerd op een ware gebeurtenis) ■ ILLUSTRATOR: SCOTT GREEK

Zie je haar al, Okorie?' vroeg Bernice.

Okorie van acht stond op zijn tenen en tuurde de Nigeriaanse zandweg af. Er was geen motor te horen, alleen het ritselen van palmbladeren en het geroep van vogels in het regenwoud dichtbij. Hij spande zich in om zoveel mogelijk van de weg te zien. Hij hoopte dat hij een stofwolk zou zien, dan zou hij weten dat de auto van hun moeder eraan kwam.

'Nee, Bernice. Ik zie nog niets', zei Okorie toen hij in de schaduw van de schoolmuur naast zijn zusje ging zitten. 'Maar alles zal vast wel in orde zijn. Misschien heeft ze het wel druk met Ikechi, de baby.'

Bernice knikte. 'Of misschien is ze naar de markt gegaan. Ik hoop dat ze weer veel yamswortels meeneemt. Dat is mijn lievelingseten.'

Bij de gedachte aan yamswortels begon Okorie's maag te knorren. Hij hoopte dat mama zou opschieten. Het was niets voor haar om hen te

laat op te halen. Alle anderen waren al lang naar huis. De school lag heel ver van het dichtstbijzijnde dorp, Owerri. En omdat er niemand meer was, begon Okorie een beetje bang te worden.

'Okorie! Kijk eens wat ik heb gevonden!' Bernice hield een versleten leren bal omhoog.

Okorie grijnsde breed. Daarmee zou de tijd wat sneller voorbijgaan! Zijn zusje en hij begonnen enthousiast de bal over het schoolplein te schoppen.

Ze hadden zoveel plezier dat ze niet eens merkten dat de auto eraan kwam. Dat merkten ze pas toen hun moeder uitstapte. De kinderen renden meteen naar haar toe.

'Okorie! Bernice! Het spijt me dat jullie zo lang op me hebben moeten wachten!' zei mama terwijl zij hen een stevige knuffel gaf. 'Ik probeerde teveel te doen vandaag, en toen had ik de tijd niet meer in de gaten. Nu moeten we ons haasten! Ik heb de baby langer bij de dochter van zuster Anya gelaten dan ik van plan was. Ijeoma is maar drie jaar ouder dan jij, Okorie, en het is waarschijnlijk moeilijk voor haar om zo lang helemaal alleen op een baby te passen.'

Okorie en Bernice met hun moeder en Ikechi.

De twee kinderen stapten in de oude auto. 'Kijk eens naar al die yamswortels!' riep Bernice blij verrast uit toen ze in haar moeders boodschappenmand keek.

Mama glimlachte. 'Als we opschieten, kunnen we het eten klaar hebben voordat je vader thuiskomt.' Ze draaide aan de sleutel om de motor te starten.

Klik.

De glimlach verdween van moeders gezicht. Ze draaide de sleutel weer om. Maar weer klonk er alleen een klik in plaats van het bekende motorgeluid. Ze probeerde enkele minuten lang zonder succes om de motor aan te krijgen — maar het werkte niet.

'Wat is er mis, mama?' vroeg Bernice. 'Hebben we geen benzine meer?'

'Nee, dat is het niet — ik heb een uurtje geleden nog getankt.' Ze klonk bezorgd. 'Maar ik heb

vandaag al wel een heel eind gereden. Misschien heeft de motor te hard gewerkt en moet-ie een paar minuutjes rust hebben.'

'Wat moeten we doen tijdens het wachten?' vroeg Okorie.

'Nou, ik heb mijn Boek van Mormon bij me. Zullen we in de Schriften lezen?' vroeg moeder.

De kinderen vonden dat een goed idee. Okorie luisterde graag als mama uit de Schriften voorlas. Soms hoorde hij moeilijke woorden, maar als hij goed luisterde en

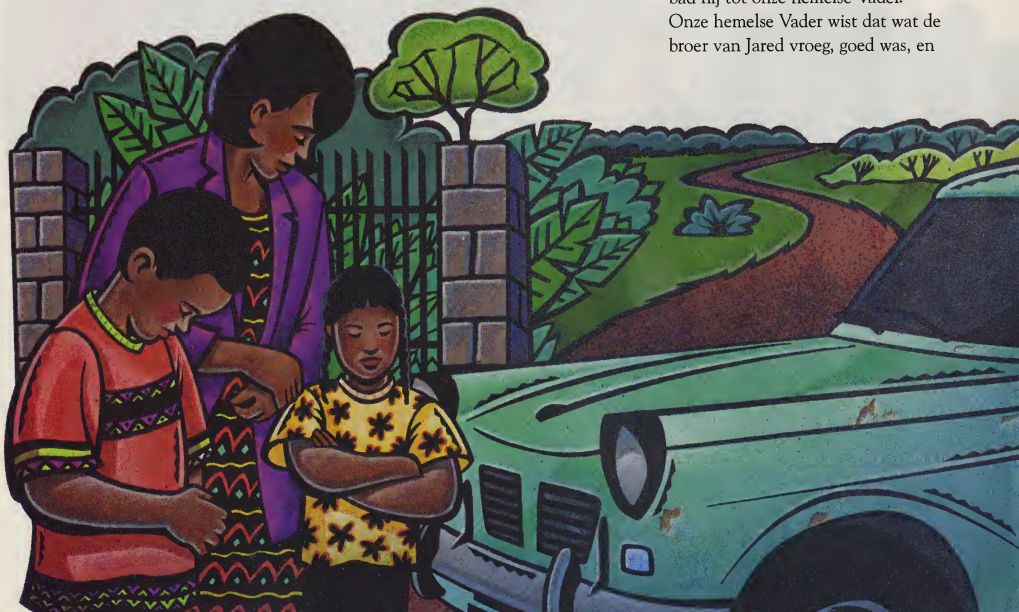
probeerde te begrijpen wat ze betekenden, kreeg hij een fijn gevoel. Mama zei dat dit gevoel de Heilige Geest was. En dat hij dat gevoel de hele tijd kon hebben als hij altijd probeerde te doen wat Jezus wilde.

Ze begonnen in hoofdstuk 12 van Ether te lezen over enkele profeten die machtige dingen konden doen omdat ze geloof in Jezus Christus hadden. Ze lazen over Alma en Amulek, Nephi en Lehi, en Ammon en zijn broers. Okorie herinnerde zich de meeste namen uit het jeugdwerk.

Vooral één verhaal — dat van de broer van Jared die door zijn geloof een hele berg verplaatste — trok zijn aandacht.

'Mama, heeft de broer van Jared echt een berg verplaatst?' vroeg Okorie.

'De broer van Jared heeft niet zelf de berg verplaatst. Onze hemelse Vader heeft dat gedaan in antwoord op het gebed van die profet. Ik geloof beslist dat de broer van Jared een goede reden had om die berg te verplaatsen. Hij wist dat hij het zelf niet kon, dus bad hij tot onze hemelse Vader. Onze hemelse Vader wist dat wat de broer van Jared vroeg, goed was, en

dat hij echt geloofde dat onze hemelse Vader hem zou helpen. Daarom deed onze hemelse Vader wat de profeet bad.' Okorie dacht daarover na terwijl zijn moeder het verhaal verder uitlas.

'We hebben nu al heel lang gewacht', zei Bernice. 'Zullen we nog eens proberen of de auto wil starten?'

Ze hielden allemaal hun adem in toen mama de sleutel weer omdraaide. Toen de auto niet wilde starten, liet ze haar hoofd op haar handen steunen.

'Wat moeten we nou doen?' vroeg Bernice zachtjes.

Mama schudde haar hoofd. 'Kilometers ver is er niemand die ons kan helpen, en het is te ver voor jullie om te lopen. En het kost me uren om erheen te lopen en terug te komen met hulp. Arme Ijeoma — ik heb haar nu al zo lang alleen gelaten met de baby!' Er liepen tranen over mama's wangen.

Bernice en Okorie keken elkaar met grote ogen aan. Wat konden ze doen?

'Mama,' zei Okorie zachtjes, 'ik weet wat we kunnen doen.'

'Wat dan?' vroeg ze.

'Laten we bidden! Onze hemelse

Vader zal de auto laten starten — net zoals Hij de berg verplaatste voor de broer van Jared!'

'Niet alle gebeden worden meteen verhoord, Okorie', zuchtte mama. 'De motor doet het pas weer als iemand hem repareert.'

'Maar als onze hemelse Vader een grote berg kan verplaatsen, denkt u dan niet dat Hij onze kleine auto kan laten werken?'

Mama keek Okorie aan. Ze zag dat hij het echt meende.

'Goed jongen, laten we bidden. Wie wil het gebed uitspreken?'

'Terwijl Okorie en Bernice verder praatten, zag Okorie zijn moeder het hoofd buigen en haar ogen dicht doen om in stilte haar eigen gebed op te zeggen. Toen moeder haar ogen opendeed, zeiden de twee kinderen dat ze besloten hadden om allebei een gebed uit te spreken.

Bernice begon. 'Hemelse Vader, wij zitten hier vast omdat onze auto kapot is. Wilt u alstublieft de kleine Ikechi zegenen zodat zij veilig is tot wij weer terug komen. En wilt u Ijeoma zegenen zodat ze zal weten hoe ze voor haar moet zorgen. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

En toen was het Okorie's beurt. 'Hemelse Vader,' begon hij te

bidden, 'wilt U alstublieft de auto zegenen zodat hij zal starten. Wij weten dat U het kunt. Alle anderen zijn al naar huis — er is hier niemand meer om ons te helpen. Alstublieft, hemelse Vader, help ons om de auto te starten en veilig naar huis te gaan zodat mama voor ons en de baby kan zorgen. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

'Amen,' zei mama. Ze ging weer zitten, en draaide de sleutel om.

Brrroeeemmm! De motor sloeg aan alsof er nooit iets mis mee was geweest. Bernice en Okorie wipten op en neer van blijdschap.

'Okorie! Je hebt het voor elkaar gekregen! Je hebt het voor elkaar gekregen!' riep Bernice uit.

Okorie hield even op met juichen, schudde zijn hoofd en zei: 'Nee, ik heb het niet gedaan — onze hemelse Vader heeft het gedaan.'

Mama gaf haar kinderen een stevige knuffel. 'Ja, Okorie, onze hemelse Vader heeft het gedaan. Maar ik denk dat het jouw gelofte was waardoor dit gebeurd is. Jij twijfelde niet. Jullie hebben je moeder vandaag erg blij gemaakt.'

Ze spraken een dankgebed uit en reden zingend naar huis. □

ZIJ GETUIGEN VAN HEM

Onze hemelse Vader heeft altijd al moedige, eerbare mannen geroepen als profeet. Zij zijn bijzondere getuigen van Jezus Christus.

Een profeet wordt geroepen om te getuigen van de Heiland, ons te leren dat Hij gestorven is zodat wij ons kunnen bekeren en later weer bij onze Vader in de hemel kunnen wonen. Hij vertelt ons hoeveel Jezus van ons houdt. Veel getuigenissen van profeten vinden we in de Schriften. Willen we het getuigenis horen van de profeet die we nu hebben, dan luisteren we naar de toespraken van de algemene conferentie of lezen we ze in *De Ster*.

JOSEPH SMITH JR.

NEPHI

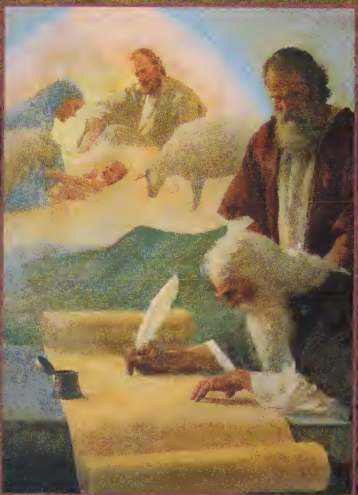
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

INSTRUCTIES

Zoek bij elk getuigenis rechts de profeet op die het gegeven heeft. Schrijf het nummer van het getuigenis onder de naam van de juiste profeet. Als je er niet uit komt, zoek dan de tekst op die aan het eind van het getuigenis staat. En schrijf daarna je eigen getuigenis van Jezus Christus in je dagboek. Geef je getuigenis bij de gezinsavond.

PETRUS

JESAJA

1 'Ik had werkelijk een licht gezien, en in het midden van dat licht heb ik twee Personen gezien, en Zij hebben waarlijk tot mij gesproken, en al werd ik gehaat en vervolgd, omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; (. . .) Want ik heb een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet ontkennen' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:25).

2 'En ik keek en zag de Verlosser der wereld, van Wie mijn vader had gesproken, en ik zag ook de profeet, die de weg voor Hem zou bereiden. En het Lam Gods kwam en werd door hem gedoopt; en nadat Hij door hem was gedoopt, zag ik de hemelen geopend en de Heilige Geest uit de hemel nederdalen en op Hem blijven in de gedaante van een duif' (1 Nephi 11:27).

3 'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst' (Jesaja 9:5).

4 'Toen Jezus in de omgeving van Caesarea Filippi gekomen was, vroeg Hij zijn discipelen en zeide: Wie zeggen de mensen, dat de Zoon des mensen is?

'En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; anderen: Elia; weer anderen: Jeremia, of een der profeten.

'Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?

'Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God' (Matteüs 16:13-16.)

5 'Laat er geen misverstand over bestaan: Jezus Christus staat aan het hoofd van deze kerk, die zijn heilige naam draagt. Hij waakt erover. Hij leidt haar. Hij staat aan de rechterhand van zijn Vader en ziet toe op dit werk' ('God staat aan het roer', De Ster, juli 1994, blz. 52).

Pablo en Hugo Varela

UIT WATERLOO (BELGIË)

Julie Wardell

In het midden van West-Europa ligt België. Bijna in het midden van België ligt het historische plaatsje Waterloo, waar Napoleon Bonaparte in 1815 tijdens een veldslag verslagen werd door de Engelse hertog van Wellington. Tegenwoordig wonen Pablo Varela (elf jaar) en Hugo Varela (zeven jaar) in het rustige plaatsje, samen met hun oudere broers Pedro (twintig) en Diego (negentien) en hun ouders, Jorge en Camille.

De prachtige omgeving van het plaatsje bestaat uit golvende velden en een herdenkingsheuvel die *La Butte du Lion* (de leeuwenberg) genoemd wordt. De heuvel

is 30,5 meter hoog en is lang geleden aangelegd door plaatselijke huisvrouwen die emmers vol aarde, vaak in een mand op hun rug, droegen naar de plek waar de prins van Oranje gewond raakte in de slag bij Waterloo. Bezoekers kunnen de 226 trapsteden op naar de uitkijplek, het enorme standbeeld van een leeuw op de top bekijken, en vervolgens uitkijken over het schilderachtige landschap.

In 1997 schreef de familie Varela hedendaagse Belgische geschiedenis. Ze deden samen met andere kerkleden — en enkele niet-leden — mee aan een pioniersparade in Charleroi ter ere van de viering van de aankomst van de pioniers in de

Salt Lake Valley, honderdvijftig jaar geleden. Die parade was de grootste in de geschiedenis van België! De familie Varela, 160 zendingen, en meer dan 1500 andere mensen uit wijken en gemeenten in België liepen over straat met wagens, handkarren, paard en wagen, en fanfares. De familie Varela weet dat de parade niet alleen een belangrijke gebeurtenis was in de geschiedenis van België en van de kerk, maar dat het ook een geweldig zendingsmiddel was: ongeveer zesduizend mensen keken ernaar.

Pablo weet ook hoe belangrijk zendingswerk is. Hij probeert op school een zending te zijn door een goed voorbeeld te zijn voor zijn vrienden. Hij heeft ze verteld wat het betekent om lid van de kerk te zijn. Hij heeft één vriend een kaartje met de geloofsartikelen en wat brochures gegeven, en hem uitgenodigd om mee naar de kerk te gaan. Pablo heeft een getuigenis van het woord van wijsheid, en heeft zijn leerkrachten op school verteld dat roken en koffie drinken niet goed voor ze is.

Hugo is ook een goed voorbeeld voor zijn vrienden en probeert 'te leven zoals Jezus zou willen, door aardig te zijn voor andere mensen.' Hugo houdt van lezen en rekenen, vooral vermenigvuldigen. De lessen in Nederlands, Frans en Engels zijn erg belangrijk op school. En Pablo leert bovendien Latijn. Verder is Spaans ook belangrijk voor ze, want hun vader komt uit een dorpje in het noorden van Spanje. Hun moeder is van Belgische en Italiaanse afkomst.

De jongens helpen met huishoudelijke karweitjes. Ze doen hun best om hun kamer netjes en schoon te houden. Hugo is druk met tafel dekken, het bad schoonmaken en bestek uit de afwasmachine halen. Pablo houdt de wastafel in de badkamer schoon, stofzuigt en geeft de kat van het gezin, Mustache, eten.

De jongens doen graag aan rugby, fietsen, skaten, tv-kijken en bordspelletjes. En ze hebben ieder hun eigen hobby's. Hugo schermt. Pablo heeft met judo al een oranje band gehaald en leert nu technieken voor de groene band.

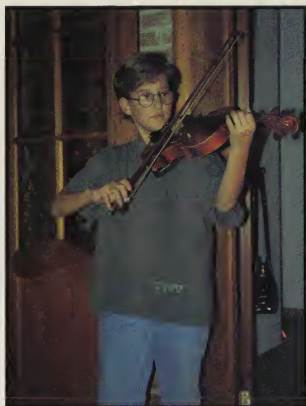
Muziek is voor Pablo erg belangrijk. De familie zag al gauw in hoe groot zijn talent was toen hij op het gehoorlofzangen van de kerk op zijn viool begon te spelen! Hij

Boven: De omgeving van Waterloo. Onder: La Butte du Lion is aangelegd op de plek waar de prins van Oranje gewond raakte in de slag bij Waterloo. Onderaan: Moeder, Pedro, vader, Hugo, Pablo en oma in hun pionierskleding voor de parade.

FOTOGRAF: CORLISS CLAYTON

Uiterst links: Vioolspelen is een van Pablo's grootste talenten. Links: Hugo gaat graag skaten.

speelt graag 'Komt, heil'gen, komt' en 'Ik ben een kind van God'. Hij heeft al vioolsolo's gegeven in avondmaalsdiensten.

De familie Varela gaat naar de wijk Louise in de ring Brussel, waar zuster Varela lesgeeft in de klas Evangelieleer, terwijl broeder Varela een wekelijkse godsdienstles geeft aan de jeugd, Pedro een jeugdklas in de zondagschool lesgeeft en Diego in de mediatheek werkt. Pablo begroet de jeugdwerkkinderen bij de deur en houdt het lokaal van zijn heldenklas netjes door alle spullen op te bergen. Hugo bereidt zich voor op zijn doop door de geloofsartikelen te leren, het leven van Jezus Christus te bestuderen en eerbiedig te zijn in zijn KGW-klas. 'Ik ben een kind van God' is zijn lievelingsliedje.

Pablo vindt de gezinsavond fijn omdat 'we dan allemaal bij elkaar zijn'. Hij vindt het fijn als iedereen aan tafel zit met zijn Schriften en om de beurt leest. Hugo leest ook graag in de Schriften met het gezin, vooral als

zijn ouders er later vragen over stellen. Als iemand een vraag goed beantwoordt, wordt hij of zij beloofd met een snoepje.

Tijdens de gezinsavond leest de familie Varela vaak in de kerktijdschriften over andere leden, en zoekt hun land dan op een wereldkaart op. Hugo helpt graag om ze op te zoeken en te markeren, waarna ze met draadjes verbonden worden. Ook al zijn al die landen ver van het huis van de familie Varela in België, ze weten dat de kerk en het evangelie al die leden in verafgelegen landen met elkaar verbindt.

Dus wat doen deze twee jonge broeders om de kerk en het evangelie op te bouwen in hun deel van de wereld? Hugo geeft anderen vreugde omdat hij opgewekt is, altijd glimlacht en graag helpt. Pablo verrijkt het leven van anderen met zijn geestelijke instelling, zijn liefde voor de Schriften, zijn muzikale talenten en de manier waarop hij rekening houdt met hoe anderen zich voelen. □

Getuigenis

President Gordon B. Hinckley

ILLUSTRATOR: RON PETERSON

Een getuigenis is iets mysterieus en fantastisch, een cadeau van God aan de mens. Het is een overtuiging, een stille innerlijke zekerheid van het feit dat God leeft, van de goddelijke aard van zijn geliefde Zoon, en van de herstelling van hun werk in deze tijd. Als we een getuigenis hebben, moeten we doen wat Hij ons gevraagd heeft te doen.

Ik wil jullie een verhaal vertellen dat ik laatst in Mexico hoorde.

Dertig jaar geleden woonde David Castañeda met zijn vrouw, Tomasa, en hun kinderen op een droge, verwaarloosde boerderij vlakbij Torreón. Ze hadden dertig kippen, twee varkens en een mager paard. Ze waren arm. En toen kwamen de zendelingen. Sister Castañeda vertelt: 'De zendelingen hebben ons de ogen opengedaan en brachten licht in ons leven. Wij wisten niets van Jezus Christus. Wij wisten niets van God totdat zij bij ons kwamen.'

De zendelingen gaven ze les, en uiteindelijk lieten ze zich dopen. Ze verhuisden naar het dorpje Bermejillo.

Ze begonnen een slopersbedrijf en kochten auto-wrakken. Langzaam bouwden ze een bloeiend bedrijf op. Ze betaalden hun tiende vol geloof. Ze hadden vertrouwen in de Heer. Ze leefden het evangelie na. Ze werkten hard in elke roeping die ze kregen. Vier van hun zoons en drie van hun dochters gingen op zending. Ze zijn bespot wegens hun gehoorzaamheid aan de evangeliebeginselen. Maar hun antwoord is een getuigenis van de macht van de Heer in hun leven.

Zo'n tweehonderd familieleden en vrienden zijn lid van de kerk geworden door hun invloed. De kinderen, die nu groot zijn, en de ouders gaan maandelijks om de beurt naar Mexico-Stad om in de tempel te werken. Ze zijn een levend getuigenis van de grote macht die dit werk van de Heer heeft om mensen te verheffen en te veranderen. □

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 1998.

VERHAAL

Marjans getuigenis

Jeanne N. Burgon

Marjan probeerde niet te draaien, maar ze vond het moeilijk om stil te zitten in de kerk. De bank was te groot voor haar kleine lijfje. Marjan herinnerde zich dat mama had gezegd dat je met eerbied in de kerk laat zien dat je van je hemelse Vader houdt. Marjan hield veel van haar hemelse Vader, maar ze vond het toch moeilijk om zo lang stil te zitten. Mama had ook gezegd dat stil zitten in de kerk

niet zo moeilijk was als je oplette in de dienst, dus Marjan probeerde goed te luisteren.

Deze zondag was het vasten-en-getuigenisdienst. Zuster De Ridder zei dat ze dankbaar was dat ze in de kinderkamer mocht werken. Toen ze klaar was, stond Jan op om zijn getuigenis te geven. Jan was maar een beetje ouder dan Marjan. Hij was ongeveer net zo oud als haar broer Ben. Marjan hoorde Jan zeggen: 'Ik weet dat de kerk waar is. Ik weet dat we een profeet hebben. Ik houd van mijn broertjes, zusjes en mijn ouders. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Jan ging zitten. En toen stond zijn jongere zusje, Eva, op. Dat verbaasde Marjan: Eva zat in Marjans jeugd-werkklas. Vond Eva het niet eng om iets te zeggen tegen zoveel mensen? Maar Eva liep recht op het spreekgestoelte af en zei: 'Ik houd van mama en papa

Volgende vastenzondag wil ik mijn getuigenis geven.

Weet wat je getuigenis geven eigenlijk betekent?

en oma en opa en mijn broer Jan. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Toen er nog enkele grote mensen wat gezegd hadden, gaf Tom, ook een jeugdwerkkind, zijn getuigenis. Tom zei dat hij van zijn broertjes, zusjes en ouders hield, en toen zei hij: 'En ik probeer goed te leven. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Na de kerk zei Marjan tegen haar ouders: 'Volgende vastenzondag wil ik mijn getuigenis geven.'

'Dat zou fijn zijn', antwoordde papa. 'Heb je al bedacht wat je wilt zeggen?'

'O ja', zei Marjan. 'Dat is makkelijk. Ik hoor te zeggen: "Ik houd van mijn broer, zusje, vader en moeder. In de naam van Jezus Christus. Amen."'

'Nou', legde papa uit, 'dat zijn erg goede dingen om te zeggen in een getuigenis, maar je hoeft dat niet te zeggen. Weet wat je getuigenis geven eigenlijk betekent?'

Marjan knikte eerst, maar bedacht zich. Misschien wist ze toch niet precies wat je getuigenis geven betekende.

Papa zag haar vragende gezicht. 'Je getuigenis geven,' legde hij uit, 'betekent dat je de mensen vertelt wat jij gelooft dat waar is. Het is meer dan woorden herhalen die je anderen hebt horen zeggen. Het betekent dat je zegt wat je gelooft, of welke geestelijke dingen je hebt geleerd, of wat de Heilige Geest je in je gedachten en je hart vertelt.'

'Heeft Eva het dan verkeerd gedaan door op te staan en te zeggen wat andere kinderen hadden gezegd?' vroeg Marjan.

'Nee', zei mama. 'Ze heeft het niet verkeerd gedaan. Ze leert hoe ze haar getuigenis moet geven, en dat is fijn. Ze leert bovendien hoe ze een groep mensen moet toespreken. En ze leert uit welke dingen het getuigenis van andere mensen bestaat. Maar als ze ouder wordt, krijgt ze geestelijke ervaringen waardoor haar eigen getuigenis groeit. En als ze dan haar getuigenis geeft, heeft ze ook iets persoonlijks te zeggen.'

'Marjan, als jij je getuigenis wilt geven, is dat geweldig', zei papa. 'Maar denk eerst aan wat je diep van binnen voelt. Waar geloof je echt in? En waarom?'

De volgende dag begon net als elke andere maandag. Maar na school werd ze thuis opgewacht door mevrouw Martin, de buurvrouw. 'Je moeder is er niet, liefje. Ze is met Ben naar het ziekenhuis. Ik blijf bij jou en je zusje tot zij of je papa thuiskomt.'

Marjan zette grote ogen op, en ze werd een beetje bang. 'Wat is er met Ben?'

'De dokters in het ziekenhuis zeiden dat zijn blindedarm gesprongen was', legde mevrouw Martin uit. 'Hij was heel erg ontstoken en daardoor is hij gesprongen.'

Marjan was bang. 'Is dat gevaarlijk?'

'Nou, het is wel ernstig, maar de dokters hebben hem gauw geopereerd om de blindedarm eruit te halen. En je papa en opa zijn gauw naar het ziekenhuis gegaan om Ben te zalven. Het zal vast wel goed met hem gaan. Er is nu geen reden meer om je zorgen te maken.'

Maar Marjan maakte zich toch nog zorgen. Het gevoel van angst werd ineens een gevoel van misselijkheid. Ze ging naar haar kamer en ging op haar bed aan Ben zitten denken. Na een tijdje zag Marjan een kaartje

**Hemelse Vader, zorg er
alstublieft voor dat het goed
gaat met Ben (. . .)**

liggen dat haar jeugdwerklerares haar's zondags gegeven had. Ze las de tekst die erop stond: 'Wat gij de Vader ook in mijn naam zult vragen, dat goed is, gelovende, dat gij zult ontvangen, ziet, het zal u geschieden' (Moroni 7:26).

Marjan liet zich van haar bed af glijden, ging op haar knieën en begon te bidden. 'Hemelse Vader,' fluisterde ze, 'zorg er alstublieft voor dat het goed gaat met Ben. We maken weleens ruzie, maar eigenlijk houd ik van hem. Zegen hem alstublieft zodat hij beter wordt. In de naam van Jezus Christus. Amen.' Toen Marjan klaar was met bidden, had ze een warm gevoel, en ze voelde zich niet lang misselijk meer.

Later kwam mama thuis. Ze zag er moe uit, maar ze glimlachte naar Marjan en haar zusje en gaf ze een stevige knuffel. 'Alles komt in orde', zei mama. 'Ben is erg ziek, maar bij de zalving werd hem beloofd dat hij snel beter zou worden, en niet al teveel pijn zou hebben. Hij moet nog wel even in het ziekenhuis blijven, en ik ga er vanavond weer naar toe en blijf bij hem.'

Voordat mama weer vertrok, bad ze samen met de meisjes. En weer had Marjan van top tot teen een warm, fijn gevoel van binnen.

Na enkele dagen zei de

dokter dat Ben naar huis mocht. 'Ik had verwacht dat hij langer moest blijven, maar er is geen teken van infectie meer. Ik heb nog nooit gezien dat iemand zo snel beter werd', zei hij.

De dokter mocht dan wel verbaasd zijn, maar Ben was dat niet. 'Er was me bij de zalving toch beloofd dat ik snel beter zou worden zonder al teveel pijn?' zei hij.

Marjan glimlachte alleen maar.

Het duurde niet lang voor het leven weer gewoon was. Op vastenzondag gaf Marjan haar getuigenis, precies zoals ze gezegd had. Toen ze opstond, knikten haar knieën en had ze een raar gevoel in haar maag. Ze had nooit gedacht dat er zoveel mensen in de kapel konden, en ze keken allemaal naar haar! Bijna wilde ze weer gaan zitten. Maar toen zag ze haar familie naar haar glimlachen.

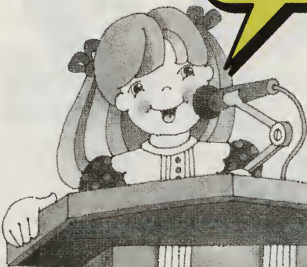
Ze haalde diep adem en begon te praten: 'Ik weet dat mijn hemelse Vader echt bestaat en dat Hij naar onze gebeden luistert. Ik weet dat, want toen ik over iets erg belangrijks tot Hem bad, had ik een warm gevoel van binnen. En ik geloof in het priesterschap en in zalvingen, want alles wat papa Ben beloofde bij zijn zalving, is precies gebeurd zoals hij het zei.'

Marjan keek naar Ben. 'En ik geloof in de Schriften, omdat daarin beloofd wordt dat onze hemelse Vader onze gebeden zal verhoren. Ik weet dat Hij mijn gebed heeft verhoord. En ik houd van Hem. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Toen Marjan terug naar haar plaats liep, had ze het gevoel dat ze nog veel meer van haar hemelse

Vader en Jezus Christus hield. Ze zag tranen in mama's ogen, maar mama glimlachte toch. Papa legde zijn arm om Marjan heen en fluisterde: 'Dat is nou écht je getuigenis geven.' □

Ik weet dat mijn hemelse Vader echt bestaat (. . .)

halve aan het einde van de dag, toen de prijzen (drie grote slagroomtaarten) aan de drie beste teams werden uitgedeeld. Toen kon zelfs de zon zich

niet meer inhouden en sierde uitbundig dit festijn. Het was weer een heerlijke dag geweest. Hartelijk dank aan alle deelnemers, maar vooral aan de

'makers': broeder Aartsen en broeder Anten. Tot volgend jaar! □

Selbia Knudsen

De organisatoren die van deze dag een groot succes maakten.

Overleven is ook een kunst.

President Monson geeft raad en biedt troost

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft een toespraak gehouden tijdens de afstudeerplechtigheid aan de Brigham Young University en later tijdens de begrafenis van een voltijdzending.

'Lessen uit het verleden en moeilijkheden in de toekomst tonen op dramatische wijze aan hoe hard we in deze tijd hemelse hulp nodig hebben', zei president Monson tijdens de 124ste afstudeerplechtigheid aan de BYU waarbij de grootste groep studenten in de geschiedenis van de BYU afstudeerde. 'Zoek er ijverig naar, dan zullen jullie die zeker vinden.'

Over het verleden zei president Monson: 'Denk eraan dat de wegen die jullie zo kwiek bewandelen uit het verre verleden komen, en jullie bestuderen het verleden voornamelijk vanwege de invloed op het heden en de belofte voor de toekomst. Als de mens niets leert van de lessen uit het verleden, is hij gedoemd in dezelfde fouten te vervallen en de daaraan verbonden gevolgen te ondergaan.'

Over de toekomst zei hij: 'Het leerproces speelt zich niet alleen tijdens de les af, maar de hele dag door, en overall. Het verloopt absoluut niet volgens bepaalde regels, is zelden duidelijk en al helemaal niet op maat gemaakt.'

De waarheid is dat iemand die ophoudt met leren als hij van de universiteit komt, zwicht voor het denkbeeld van beperkte bruikbaarheid, beperkte voldoening en beperkt geluk.' Hij vervolgde: 'Je toekomst zal alleen onoverkomelijke problemen geven als je die als onoverkomelijk beschouwt. Het is de kunst om in het verleden te blijven geloven en tegelijkertijd de toekomst onder ogen te zien.'

Over het heden zei hij: 'De weg vóór jullie ligt open. Wie hem met succes willen bewandelen, negeren onbeduidende attracties aan de kant van de weg en onthouden zich van activiteiten die niet bijdragen tot het bereiken van hun doel. Zij negeren de reclameborden die er zijn neergezet om hen in een of ander doodlopend steegje van gemak en plezier te lok-

ken. Zij staan op hun eigen benen, stellen hun eigen doelen en behalen hun eigen overwinning.'

Andere sprekers tijdens de afstudeerplechtigheid waren president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; Jehan Sadat, de vrouw van de voormalige Egyptische president Anwar Sadat; en de schrijfster Madeleine L'Engle.

Op 3 mei heeft president Monson gesproken op de begrafenis van Jonathan Philip Barrett uit Morgan (Utah) die tijdens zijn zending in Ivoorkust om het leven was gekomen. Eerst herhaalde president Monson de lering van president Joseph F. Smith dat zendelingen die in het zendingsveld om het leven komen, hun zending in de geestenwereld afmaken. Daarna zei hij: 'Hij is alleen wat eerder afgestudeerd aan de school van het leven.' Andere sprekers op de begrafenis waren ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf apostelen en ouderling L. Aldin Porter van het Presidium der Zeventig. □

Hoogtepunten van de vrouwenconferentie

Onontbeerlijke zaken in het gezin

Julie Dockstader

De nieuwe eeuw en het nieuwe millennium kunnen een gedenkwaardige periode worden, zei ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen op 29 april tijdens de haardvuuravond van de vrouwenconferentie van 1999 op de Brigham Young University.

'Laten we blij zijn met de geweldige veranderingen die we in deze afgelopen eeuw gezien hebben', vervolgde ouderling Perry. 'Ze zijn mensen tot zegen geweest, hebben gezondheid en welzijn bevorderd, en lijden en ellende zijn verminderd. Maar laten we ook zo verstandig zijn om in te zien dat er waardevolle zaken verloren zijn gegaan, dat er ontwikkelingen zijn die reden geven tot ongerustheid en situaties die leed kunnen veroorzaken. Dat in gedachten houden kan ook goed zijn als we besluiten ons verre te houden van de zaken die ons wegleden van God en zijn geboden.'

Ouderling Perry was een van de vier sprekers tijdens de twee dagen durende jaarlijkse conferentie op 29 en 30 april op de campus van de BYU. Ruim twintigduizend vrouwen woonden in totaal 109 presentaties bij. Daarnaast hebben bijna een miljoen mensen gekeken naar de satellietuitzending van tien bijeenkomsten. En voor de eerste keer in de geschiedenis van de vrouwenconferentie op BYU hebben presentatoren en bezoekers in het Wilkinson Center samengewerkt aan een project voor humanitaire hulp.

De presentatoren behandelden talrijke onderwerpen, zoals gezin en huwelijk, tiende, discipelschap en lichaamsbeweging. Een geliefd onderdeel van de conferentie was een pre-

sentatie met de titel 'Kracht en wijsheid door ondervinding' door de vrouwen van de leden van het Eerste Presidium – Marjorie P. Hinckley, Frances J. Monson en Ruth W. Faust – en de dochters Kathleen Hinckley Barnes, Ann Monson Dibb en Jana Faust Coombs.

In zijn toespraak tijdens de haardvuuravond richtte ouderling Perry zich op drie ontwikkelingen van de twintigste eeuw: (1) de technologische vooruitgang, (2) de groei van de kerk en (3) wat er met het gezin gebeurd is. Met betrekking tot de technologische vooruitgang noemde hij de verbeterde manieren van transport, communicatie en de media. Met betrekking tot de kerk vatte hij samen wat elke president van de kerk had gedaan om het herstelde evangelie over de wereld te verspreiden.

Met betrekking tot het gezin legde hij uit dat er in de afgelopen eeuw een aantal zaken verloren zijn gegaan. 'Naar mijn mening is de gezamenlijke maaltijd in het gezin een van de belangrijkste zaken die verloren zijn gegaan. Eerder in onze eeuw was het heel gewoon dat gezinsleden alle maaltijden samen gebruikten.' Andere zaken die voor het gezin verloren zijn gegaan zijn, zo zei hij, het gezinsgebed en de samenwerking. Hij sprak ook over moderne, tijd- en energiebesparende verworvenheden. 'Maar', vroeg hij, 'hebben wij die extra tijd gevuld met bezigheden of andere projecten die het gezin niet versterken als de belangrijkste eenheid van de samenleving? We moeten zorgvuldig onze prioriteiten stellen en zorgen dat er tijd is voor het gezin waarin zinvolle dingen gedaan worden, waardoor de hoofdzaken van het gezinsleven, die voor vroegere genera-

ties zo vanzelfsprekend waren, behaald blijven.'

Het onmetelijk goede

Vrouwen van het verbond zijn anders dan vrouwen van de wereld, zei Mary Ellen Smoot, de algemeen presidente van de zustershulpvereniging op 30 april tijdens de zustersconferentie. In haar toespraak, getiteld 'U en uw belangrijke rol in deze tijd', zei zuster Smoot met nadruk: 'Bedenkt u eens welke belangrijke rol u speelt in het succes van uw huwelijk, uw gezin en zelfs van uw verdere familieleden. Maak uw gezin tot een voorbeeld van wat de Heer ermee bedoeld heeft.'

Doelend op het 'onmetelijk goede dat wij kunnen doen', noemde zuster Smoot de volgende punten:

- Ik beschouw ons als uitstekende huisbezoeksters die door woord en voorbeeld onze zusters verheffen.
- Ik zie zusters die plezier hebben op de huiselijk-levenavonden waarop ze de vriendschap verstevigen, meer te weten komen over de evangeliebeginselen en zich praktische vaardigheden eigen maken.
- Ik zie zusters die op zondag de Schriften bij zich hebben en hun hart openstellen voor het goede woord van het evangelie. Ik zie zusters die voor elkaar vasten en bidden.
- Ik zie zusters die hun leven bouwen op een krachtig getuigenis van Jezus Christus en zijn herstelde evangelie.
- Ik zie zusters die iets leren en zich bezig houden met het alfabetiseringsprogramma.
- Ik zie zusters in gezinnen die een toevluchtsoord zijn geworden, waar gebeden wordt, waar in de

Schriften wordt gelezen, waar vriendelijkheid voor elkaar wordt verwacht en waar eenheid heerst.

- Ik zie zusters die bezig zijn met familiegeschiedenis en stamboomonderzoek.
- Ik zie zusters, gekleed in het wit, in de vredige vertrekken van heilige tempels.
- Ik zie zusters eendrachtig samenwerken in presidiums en met de priesterschap – zusters die waarden voor het gezin vaststellen en hun kinderen een geweldige opvoeding geven.
- Ik zie zusters die samen plezier hebben, om hun eigen fouten lachten, de tijd nemen om aan de rozen te ruiken en van het leven te genieten.
- Ik zie zusters die de aarde overspoelen met stille daden van naastliefde.
- Ik zie zusters 'met het oog alleen op de ere Gods gericht' (LV 4:5).

Een vastgesteld patroon

Onze Vader in de hemel heeft het patroon vastgesteld, zei Ardeth G. Kapp, voormalig algemeen jongevrouwenpresidente, in haar thematoespraak tijdens de vrouwenconferentie van 1999.

'Het is een onveranderlijk patroon', vervolgde ze. 'Het is gebaseerd op liefde en gehoorzaamheid, offerbereidheid en dienstbetoon. Het is een patroon, mogelijk gemaakt door het zoenoffer van Jezus Christus en het wordt verwezenlijkt als we heilige verbonden sluiten en ons eraan houden. We kunnen tegenwerking verwachten, maar met zijn hulp kunnen we de uitdaging aan.'

Vervolgens werkte ze drie aspecten van dat patroon uit:

- Het patroon van liefde en gehoorzaamheid. De Heer heeft de voorwaarden voor de beloningen en de beloofde zegeningen van de verho-

ging vastgesteld. Discipelschap vereist inspanning – geen greintje meer dan we aankunnen, maar ook niets minder. Hij wil dat we worden zoals Hij. Wij zijn een verbondsvolk.

- Het patroon van offerbereidheid. Het offer dat we de Heer in rechtsheden aanbieden is dat van een gebroken hart en een verslagen geest.
- Het patroon van heilige verbonden. In de tempel krijgen we een overzicht van het hele heilsplan voorgeschoteld. Door de zegeningen van de tempel leren we dat we zowel geestelijk als lichamelijk genezen kunnen worden.

Tot slot zei zuster Kapp: 'Met herinnering vertrouwen en onze toewijding aan de verbonden die we gesloten hebben, zullen we in elk opzicht vrouwen van God worden. Laten we

gehoor geven aan de oproep van onze profeet om te laten zien dat we vrouwen van Zion zijn.'

Het wordt tijd

Er zijn maar een paar plaatsen waar de invloed van de vrouw onvervangbaar is – het gezin is een van die plaatsen, zei Virginia U. Jensen, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium op 29 april tijdens de vrouwenconferentie.

In haar toespraak 'Gezinnen – het wordt tijd' legde zuster Jensen uit: 'Er is tijd nodig om een celestiaal gezin te vormen. Wat doen we in 's hemelsnaam met onze tijd? Die vraag is vooral van grote betekenis in deze laatste dagen, nu we, in meer dan één opzicht, nog maar weinig tijd hebben. De tijd gaat zo snel. We kunnen er geen voorraad van aanleggen. We kunnen hem niet kopen. We kunnen hem alleen maar verstandig gebruiken. We moeten hem op de juiste waarde schatten, die heilige, kostbare nuttige tijd.'

'U bent waardevol omdat u van onschatbare waarde bent voor uw kinderen en andere familieleden', vervolgde ze. 'Niemand kan doen wat u in uw gezin doet. U, die zo ijverig werkt aan een sfeer van rechtsheden in uw gezin, doet daarmee onbetaalbaar werk. Het resultaat van uw werk is goed en ongewoon.'

Zuster Jensen adviseerde de moeders: 'Overweeg wat uw gezin en uw gezinsleden nodig hebben. Stel prioriteiten naar uw omstandigheden. Voorzie dan zo goed mogelijk in die behoeften in de tijd die u ter beschikking staat. Heb geen schuldgevoel als u oprecht uw best heeft gedaan. Bedank gewoon uw hemelse Vader voor uw gezinsleden en de mogelijkheid om ze te helpen, te voeden, er blij mee te zijn en ze te onderwijzen.'

Vervolgens legde ze uit: 'Niet elke vrouw zal trouwen. Niet elke vrouw zal kinderen krijgen. Ten eerste: denk

FOTOGRAFIE: MARK PHILIPCK

Tegen het einde van de conferentie hadden ongeveer twintigduizend vrouwen meegedaan aan een dienstbetoonproject waarbij onder andere zorgpakketjes, schoollansen en operatielakens gemaakt werden.

eraan dat iedereen tot een gezin behoort. Ten tweede: tantes, zusters, nichten enzovoort hebben ook een moederlijke taak. We kunnen ook gezinnen versterken als we geen moeder zijn.'

Instrumenten van hoop

Zonder hoop kan ons bestaan zinloos lijken, zei Janet S. Scharman, assistenthoofd studentenbegeleiding en decaan aan de BYU. Zij hield op 30 april een toespraak tijdens de vrouwenconferentie.

'Wij, als vrouwen van de kerk, zijn door onze aard, goddelijke roeping en diepe inzicht in de ware beginzelen, bij uitstek geschikt als instrumenten van hoop, om influisteringen te begrijpen als we die ontvangen en er vervolgens naar te handelen op manieren die eeuwige gevolgen kunnen hebben', zei ze.

In verband met belangrijke gebeurtenissen die onopgemerkt en zonder duidelijke steun van anderen kunnen plaatsvinden, adviseerde zuster Scharman: 'Dat kan angstaanjagend

en ondraaglijk pijnlijk zijn – lichamelijk, emotioneel en geestelijk. Maar wij moeten volhouden. Vergeet niet wie u moed inspreekt en wat u moet doen. Christus fluistert u altijd troost, vrede en hoop in. De Heer zal u niet verlaten.'

Hopeloosheid is Satans machtigste middel, vervolgde ze. 'De oorlog is in volle gang, de aanval is ingezet, en wij zitten er middenin. Dat is geen opziekende gedachte; maar als we inziet dat het er zo voorstaat, kunnen we ons verdedigen met de wapenrusting van God. Dat inzicht alleen al schenkt ons grote vrede in onze ziel.'

Zuster Scharman voegde eraan toe: 'We kunnen niet alleen in het celestiale koninkrijk komen. Dat houdt in dat we, ook als het moeilijk is, onze naasten de helpende hand toesteken, onze kinderen iets leren, onze echtgenoot steunen.

Wie we zijn

'Is het een wonder', vroeg Sheri L. Dew, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, 'dat de vijand van alle waarheid en rechtschapenheid een grootscheepse aanval op de vrouwen van onze kerk uitvoert?'

In haar toespraak aan het einde van de zustersconferentie vervolgde zuster Dew: 'In de ogen van de tegenstander zijn wij gevaarlijk. Natuurlijk heeft hij het op ons gemunt en probeert hij ons te misleiden, want wij begrijpen heel goed wie we zijn.

'Wij weten dat we geliefde geestdochters zijn van hemelse ouders. We streven ernaar de stem van de Heer te horen. We zijn toegewijd aan ons gezin; onze verbonden en invloed strekken zich over generaties uit; we worden niet makkelijk misleid; we vinden adeldom in het moederschap en verheugen ons in ons vrouw-zijn; we zijn integer, beoefenen de naastenliefde en we zijn rein.'

Zuster Dew gaf drie veilige plaatsen aan:

- Onszelf geestelijk versterken. Onze eerste veilige plaats is ons eigen getuigenis, dat het fundament is van ons geloof. Een eigen getuigenis van Jezus Christus en het vermogen om zijn stem te horen vormen onze eerste verdedigingslinie tegen de tegenstander.
 - Het gezin versterken. Het gezin is het fundament van de kerk en onze hoop voor de toekomst, en een veiliger plaats is er niet. De kracht van het gezin is nergens anders te vinden, een kracht die zich uitstrekt over generaties en tot de andere kant van de sluier.
 - Het kerkgezin versterken. Als er ergens op de wereld een plaats is waar ieder van ons zich, ongeacht onze omstandigheden, geaccepteerd, nodig, waardevol en bemind moet voelen, is het wel in ons kerkgezin. En allemaal kunnen we anderen de helpende hand toesteken en ze het gevoel geven erbij te horen.'
- Voor vrouwen van onze kerk geldt: er zijn geen grenzen

Julie Dockstader

Er gebeuren wonderlijke dingen als je vrouwen van onze kerk samenbrengt, zei Wendy Watson, voorzitter van de vrouwenconferentie van 1999.

En een van de wonderlijkste zaken van de vrouwenconferentie van dit jaar was de 'Wereldwijde hulp door vrouwen' op 28 april. Ongeveer vijfduizend vrouwen die de jaarlijkse conferentie bijwoonden, kwamen in het Wilkinson Centre in de J. Reuben Clark Law School bij elkaar om zorgpakketjes te naaien, te sorteren en samen te stellen voor noodlijdende gezinnen over de hele wereld. Zuster Watson vertelde dat de president van BYU, Merrill J. Bateman, lid van de Zeventig, die gebeurtenis 'de grootste humanitaire gebeurtenis in de kerk' noemde 'die ooit in één evenement heeft plaatsgevonden'.

FOTOGRAFIE: ANDY PHILLIPCK

Het doel van 1999 dienstbemoeningen werd al in de eerste 78 minuten van het dienstbemoeningproject van de vrouwenconferentie bereikt.

Het dienstbetoonproject dat oorspronkelijk, ter viering van het laatste jaar van deze eeuw, 1999 dienstbetoonuren als doel had, bereikte uiteindelijk meer van 6955 dienstbetoonuren. Het grootste deel van het werk werd de eerste avond gedaan, maar het Wilkinson Centre bleef gedurende de hele conferentie open voor vrouwen die tussen de bijeenkomsten

door hun tijd wilden geven. Tegen het einde van de conferentie hadden ongeveer twintigduizend vrouwen 31 duizend zorgpakketjes gemaakt, 2500 babypakketjes, 2500 schoolpakketjes, 2500 schoottassen, 31 duizend naaidoosjes, 372 duizend buttons, 407 quilts en 1200 operatielakens. Daarbij hebben vrouwen materiaal mee naar huis genomen om tweeduizend ver-

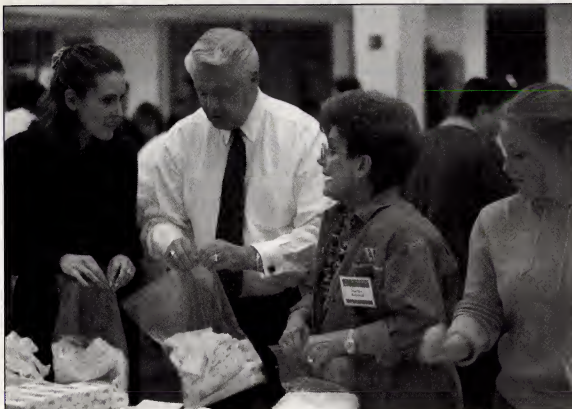
banden voor leprapatiënten te haken. Zuster Watson legde uit dat alles naar Salt Lake City gestuurd zal worden vanwaar het onder noodlijdende mensen zal worden gedistribueerd.

Zuster Watson verteld hoe blij ze was met het succes van het dienstbetoonproject en dat het doel van 1999 uren al bereikt was in de eerste 78 minuten op 28 april. 'Zet vrouwen van onze kerk met een doel bij elkaar en er zijn geen grenzen', riep ze uit. 'Ze zijn gekomen, hebben gegeven, en dat is van enorm belang geweest.'

Ze was vooral ontroerd door de reacties op de eerste avond. Ondanks een stortbui 'kwamen ze in drommen, en ze bleven', voegde ze eraan toe.

Zuster Watson vertelde lachend dat de vrouwen het zo naar hun zin hadden dat de organisatoren van de conferentie het er schertsend over hadden een bijeenkomst af te gelasten wegens 'gebrek aan belangstelling'. □

Artikelen over de vrouwenconferentie met toestemming van Church News, 8 mei 1999

FOTOGRAFIE: JARREN WILKEY

Kimberley Nelson, onderwijzeres in opleiding, is samen met president en zuster Bateman bezig zorgpakketten samen te stellen.

Bouw van kerken en tempels in versneld tempo

In een toespraak aan de Brigham Young University op 6 november 1998 is president Gordon B. Hinckley kort ingegaan op de behoefte aan nieuwe kerkgebouwen. 'We moeten onze mensen onderdak bieden als ze bij de kerk komen', zo zei hij. 'Jaarlijks groeit de kerk met ongeveer 400 duizend leden – door bekeerlingen en natuurlijke toename. Dat staat gelijk aan 160 nieuwe ringen van 2500 mensen per jaar. We zetten per jaar 350 tot 400 nieuwe gebouwen neer, en we raken achterop. We moeten er harder aan trekken en dat zal ook gebeuren.'

Naast de bouw van kerken en tempels over de hele wereld vorderen ook de projecten bij de hoofdzetel van de kerk in Salt Lake City. Op het blok ten noorden van Temple Square zal de nieuwe vergaderzaal met 21 duizend zitplaatsen binnen een jaar klaar zijn. In mei is Main Street afgesloten geweest tussen North Temple Street en South Temple Street in verband met de aanleg van een voetgangers-tunnel tussen Temple Square en het blok waar het bestuursgebouw en de andere gebouwen van de kerk zich bevinden. In juni is begonnen met de

bouw van een geautomatiseerde opslag- en distributievoorziening bij het hoofddistributiecentrum van de kerk.

Gebouwen van de kerk over de hele wereld – stand van zaken op 1 mei 1999:

- Meer dan 5400 kerkgebouwen in de Verenigde Staten en Canada.
- Meer dan 6600 kerkgebouwen buiten de Verenigde Staten en Canada.
- 57 tempels die in gebruik zijn.
- 18 opleidingsinstituten voor zendingen.
- 434 seminariegebouwen.
- 313 instituuetsgebouwen. □

Extra ideeën voor de participatieperiode, september 1999

Hier volgen extra ideeën voor de participatieperiode die de jeugdwerkleiders samen met de 'Participatieperiode' uit De Ster van september 1999 kunnen gebruiken. Op blz. 2 en 3 van De Kinderster van deze uitgave staat 'Wij kunnen getuigen'. De les, de instructies en de activiteit komen met de volgende ideeën overeen.

1. Vertel de kinderen dat we door onze vijf zintuigen heel veel leren, maar dat we geestelijk nog veel meer kunnen leren. Zet vijf kinderen ieder op een stoel, met het gezicht naar de rest van de kinderen. Vraag het eerste kind: 'Hoeveel kinderen zitten er op de eerste rij?' (Of een andere vraag die slaat op iets wat hij of zij kan zien.) Ga achter het tweede kind staan en blaas op een fluitje of luid een bel zonder dat hij of zij het kan zien. Vraag wat het kind gehoord heeft en waarom hij of zij denkt dat het dat is. Blinddoek het derde kind en laat hem of haar een stukje schuurpapier of zeep betasten. Vraag wat het kind gevoeld heeft. Laat het vierde kind zijn ogen stijf dichtdoen en aan een citroen of iets anders herkenbaars rui-ken. Vraag wat het is. Laat het vijfde kind zijn ogen dichtdoen (of doe het een blinddoek voor) en iets zoets of zouts proeven. Vraag wat het was. Leg uit dat onze zintuigen belangrijke middelen zijn om informatie van de wereld om ons heen te vergaren. Er zijn nog andere belangrijke manieren om dingen te weten te komen. Vraag of de kinderen geloven dat de mensen thuis van hen houden. Hoe weten we dat? Vraag of de kinderen

een goed gevoel hebben als ze zelf of met de gezinsleden in het Boek van Mormon lezen. Hoeveel kinderen vinden het fijn om de verhalen eruit te lezen of te horen? Die goede gevoelens zijn het begin van een getuigenis dat het Boek van Mormon waar is. Een andere manier waarop we iets te weten kunnen komen, is door de macht van de Heilige Geest. Lees Moroni 10:5 met de kinderen. Als de Heilige Geest tot ons getuigt, kunnen we de waarheid zelfs met meer zekerheid te weten komen dan wanneer we op onze zintuigen vertrouwen. Vraag van welke belangrijke zaken de Heilige Geest tot ons zal getuigen als we bidden, de geboden onderhouden, en vooruitgang blijven maken in het evangelie. Laat de kinderen de volgende woordstroken ophangen: ONZE HEMELSE VADER LEEFT. JEZUS CHRISTUS IS DE HEILAND. JOSEPH SMITH IS EEN PROFEET. HET BOEK VAN MORMON IS HET WOORD VAN GOD. ER IS EEN LEVENDE PROFEET IN ONZE TIJD. Geef uw eigen getuigenis dat die dingen waar zijn en dat onze hemelse Vader en Jezus Christus van de kinderen houden en ze zullen helpen om hun eigen getuigenis te krijgen.

2. De kerk bouwt nieuwe tempels over de hele wereld. Het is belangrijk dat we werken aan ons getuigenis zodat we voorbereid te zijn om de tempel binnen te gaan en daar verbonden te sluiten. Vergroot een plaat van een tempel en plak die op dik papier. Maak er een puzzel van door hem in vijf grote stukken te knippen. Eén ervan moet het fundament zijn. Maak voor elk puzzelstuk een woordstrook en een kaartje met een aanwijzing (zie hieronder) waarop staat: 'Zoek de volgende teksten op om erachter te komen wat de Heer van ons verwacht waardoor we ons getuigenis kunnen krijgen of versterken: [schrijf je teksten op]. Kies een jeugdwerkleid dat ons daartoe aanmoedigt.' Geef elke klas een puzzelstuk en een kaartje met aanwijzing. Laat ze de teksten voorlezen en vaststellen wat ze kunnen doen om hun getuigenis te krijgen of te versterken. Laat een vertegenwoordiger van de klas het puzzelstuk op zijn plaats leggen en de bijpassende woordstrook ophangen. Laat die klas dan het door hen gekozen jeugdwerkleid voorzingen. Woordstroken en tekstverwijzingen: BID / Matteüs 14:23; Alma 5:46; LV 88:126; BESTUDEER DE SCHRIFTEN / Marcus 12:24; Matteüs 4:4; Johannes 5:39; ONDERHOUD DE GEBODEN / Matteüs 5:19; Johannes 14:15; Mosiah 2:22; LV 93:20; VOLG DE LEVENDE PROFEETEN / Jeremia 1:7; Amos 3:7; LV 124:45; LUISTER

NAAR DE HEILIGE GEEST DIE VAN JEZUS CHRISTUS GETUIGT / Johannes 15:26; 2 Nephi 31:18; Jakob 7:10-12; Mozes 1:24.

3. Er zijn veel manieren waarop we ons getuigenis kunnen geven. Een daarvan is door middel van muziek. Werk voor deze participatieperiode samen met de muziekleidster. Laat de kinderen raden van welk jeugdwerklied de pianiste een paar eerste noten

speelt of waarvan u de eerste regel neuriet. Als een kind het lied raadt, laat u het naar voren komen alsof het zijn getuigenis gaf en zing het lied samen met de andere kinderen. U kunt twee of meer kinderen tegelijk naar voren laten komen, vooral voor de langere liedjes. Stel een of twee vragen om de kinderen te laten begrijpen waarvan zij in de liedjes getuigen.

4. Meer materiaal kunt u vinden in

de uitspraken van de algemene autoriteiten in *De Kinderster* of in het referentienummer van *De Ster*; onze leiders geven vaak hun getuigenis van een evangeliebeginsel door iets over zichzelf te vertellen. Zie ook 'Zij getuigen van Hem', *De Kinderster*, september 1999, blz. 8; 'Getuigenis', *De Kinderster*, september 1999, blz. 13; 'Marjans getuigenis', *De Kinderster*, september 1999, blz. 14. □

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

Henriëtte van der Heijden / Robin Feith

*Deutschland-Mission
Düsseldorf,
Mörsenbroicher Weg 184 a,
D-40470 Düsseldorf*

Charles en Ineke Mac Lean
Frankfurt-tempel

■ ENGELAND

Justin Bijkerk / Henk Prins / Mark Stigter / Dagmar Buysse

*England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland*

**Sander Uyleman /
Thammy Ladders /
Jared van Hensen van
Uningen**

*England Manchester Mission,
Trafalgar House,
110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU, Engeland*

Sven-Olaf Gout

*England Bristol Mission
Southfield House,
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH Engeland*

Jim Ruiters

*England Birmingham Mission
185 Penns Lane,
Sutton Coldfield West Midlands,
B76 8JU, Engeland*

■ GRIEKENLAND

**Hermen van Beek /
Aart Schutte /
Michael Stekkinger /
Bas Hofstee / Jan Prins**
*Zendingsgebied Athene,
Elefthertrias 9,
Kifissia 14563,
Athene, Griekenland*

■ SCHOTLAND

**Roeland Jansen /
Paddy Panhuizen**
*Scotland Edinburgh Mission,
51 Spylaw Road,
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland*

■ VENEZUELA

Dennis Blanken
*Venezuela Caracas Mission,
Acartado 69204,
Caracas 1060-A,
Venezuela*

■ VERENIGDE STATEN

Dideriek Van Hijfte
*Utah Salt Lake City Mission,
2102 South 1300 East,
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA*

Talita van der Put

*Historic Temple Square Mission,
P.O. Box 112110,
Salt Lake City,
UT 84147-2110, USA*

Henoch Beijerling

*Pennsylvania Harrisburg
Mission,
3903 Hartzdale Drive,
Suite 303, Camp Hill,
PA 17011-7829, USA*

Pauline Dee

*Utica New York Mission
P. O. Box 220
New Hartford,
NY 13413-0220, USA*

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman
*South Africa Cape Town
Mission,
P.O. Box 217,
Howard Place,
7450 Cape Town,
Republiek Zuid-Afrika*

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Stuur die gegevens naar: Nieuwsredactie De Ster, Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland. Foto's a.u.b. niet met nietjes of paperclips vastmaken!

Inwijding van de tempel in Bogotá (Colombia)

'Er zijn nu vijftien jaar verstreken sinds de aankondiging van de bouw van deze tempel', zei president Gordon B. Hinckley tijdens de inwijding van de onlangs voltooide Bogotá-tempel. 'We hebben nogal wat tegenslag gehad: de locatie, verwikkelingen bij de aankoop van de grond en nog veel meer, maar eindelijk is het dan toch gebeurd. (...) Het is een prachtig monument dat past bij de goede mensen van Colombia.'

President Hinckley presideerde op 24 april de sluitsteplechtigheid en de eerste inwijdingsdienst. De daaropvolgende zes inwijdingsdiensten droeg hij over aan president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, waarna hij naar Santiago (Chili) afreisde. Na de leden in Santiago toegesproken te hebben, keerde president Hinckley op 26 april naar Bogotá terug om de laatste vier inwijdingsdiensten te leiden. Hij werd vergezeld van ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen. Ook ouderling Francisco J. Viñas van de Zeventig, president van het gebied Zuid-Amerika-Noord, en zijn eerste raadgever, ouderling Robert J. Whetten van de Zeventig, spraken in de inwijdingsdiensten.

'We zijn diep onder de indruk van de schoonheid van de tempel', zei president Faust. 'Hij overtreft onze verwachtingen. De architectuur is buitengewoon en de vele typische elementen maken hem heel bijzonder. Het prachtige metselwerk in de vloeren en ook in de celestiale zaal is buitengewoon.' Hij vervolgde: 'Onze heiligen zijn tot tranen toe geroerd dat zij in staat zijn aan de inwijdingsdiensten deel te nemen. Er zijn mensen helemaal uit Pasto, Medellín en andere plaatsen gekomen. Sommigen hebben een busreis van 22 uur achter

de rug.' In totaal hebben meer dan 11300 leden de elf inwijdingsdiensten meegemaakt.

'Het was een voorrecht om de inwijdingsdiensten van de Bogotá-tempel mee te maken,' zei ouderling Nelson, 'om te spreken met de mensen die op dinsdagochtend na de inwijding van de tempel in de rij stonden om de tempel binnen te gaan. Honderden stonden voor die ingewijde tempel om hun begiftiging te ontvangen, met vreugde op hun gezicht, en velen met tranen in hun ogen. Het was ook een geweldige ervaring om mee te maken hoe de kracht van de Heer op de president van de kerk, president Hinckley, en op zijn raadgever, president Faust, neerdaalde toen zij de mensen met grote kracht en uitstraling toespraken.'

De 57ste tempel van de kerk staat ongeveer zestien kilometer van de stad Bogotá en heeft vier begiftigingszalen en drie verzegelkamers. In een periode van drie weken vóór de inwijding zijn ongeveer 127 duizend mensen door het gebouw rondgeleid.

Dat heeft ongeveer tienduizend verwijzingen voor zendelingen tot gevolg gehad. 'De leden hebben hun best gedaan om mensen uit te nodigen voor de open dagen', zei ouderling Viñas. De middelgrote tempel is bedoeld voor ongeveer 130 duizend leden in Colombia en ongeveer 32 duizend leden in het aangrenzende land Panama.

'Wij zijn dankbaar voor degenen die ons zijn voorgegaan om uw koninkrijk in dit deel van de aarde te vestigen en te versterken', zei president Hinckley in het inwijdingsgebed. 'Deze prachtige tempel staat hier nu als getuige van de waarheid van alles wat zij overgebracht en gedaan hebben. Daardoor staat de hoogste zegen van het evangelie nu ter beschikking van iedereen die de verordeningen aanvaardt die hier binnen geschonken zullen worden. Daardoor wordt uw heilige werk voortgezet van het sterfelijk leven tot in de eeuwigheid hierna. Daardoor krijgen we meer inzicht in de verzoening door de Heiland van de hele mensheid.' □

Opvallende elementen in de celestiale kamer van de nieuwe Bogotá-tempel zijn het uit Italië geïmporteerde marmer en de kristallen kroonluchter.

IN TEGENSPOED DE HEILAND OM HULP VRAGEN

In ons voorsterfelijk bestaan jubelden we van vreugde bij het vooruitzicht dat we naar de aarde zouden gaan, waar we een stoffelijk lichaam konden ontvangen, ervaring konden opdoen en beproefd zouden worden. Zoals we wisten zou die beproeving gedeeltelijk bestaan uit lijden naar lichaam en geest.

Ieder mens worstelt met tegenspoed: ziekte, ongelukken, de dood van dierbaren, en allerlei beproevingen waarbij we ons soms afvragen of we wel de kracht hebben om door te gaan. President Brigham Young verzekert ons echter: 'Elke onbestendigheid die we doormaken, is noodzakelijk om ervaring op te doen, als voorbeeld, en als voorbereiding op de beloning die de getrouwe wacht.' (*Leringen van kerkpresidenten* — Brigham Young [1997], blz. 262.)

ONS TOT DE HEER WENDEN

Als we tot de hemel opzien voor begrip en hulp, kunnen we troost vinden in de zekerheid dat onze liefhebbende Vader ons niet alleen zal laten als we in nood verkeren (zie LV 24:8). Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft tijdens de algemene conferentie van oktober 1998 verteld over zijn ervaringen en gedachten na zijn derde hartaanval, toen hij geopereerd moest worden en een bypass kreeg. In het ziekenhuis, en later thuis, dacht hij na over de zin van het leven en de eeuwigheid. Als hij pijn had, dacht hij ook na over de innerlijke pijn en het lijden van de ziel.

Hij kwam tot het besef dat velen een belangrijke rol spelen in het genezingsproces: dokters, verpleegsters, therapeuten, een liefhebbende echtgenote, ouders, kinderen en vrienden. 'De Heer is de grootste Verzorger', overdacht hij. 'We moeten ons overgeven aan de Heer. Daarbij geven we de oorzaak van onze pijn op en geven alles aan Hem.' ('Lichaam en ziel genezen', *De Ster*, januari 1999, blz. 19.)

Als we ons aan de Heer overgeven, moeten we metterdaad om zijn hulp vragen. Gebed en vasten, schriftstudie, tempelbezoek, een priesterschapszegen en onze patriarchale zegen, hulp van huisonderwijzers en huisbezoeksters en advies van ouders of leidinggevenden in de priesterschap zijn allemaal doeltreffende manieren om geloof in Jezus Christus te oefenen, om

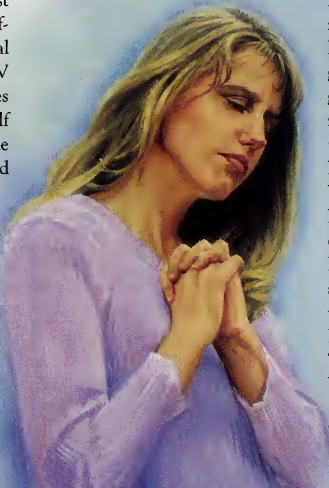
erachter te komen wat zijn wil is, en zijn zegeningen te ontvangen. Als we de Heer om hulp vragen, moeten we er vanuit gaan dat Hij niet altijd onze beproevingen weg zal nemen. Maar Hij zal ons altijd helpen zodat we de kracht vinden ze te doorstaan.

DE KRACHT VAN DE VERZOENING

Als opperste uiting van zijn liefde heeft de Heiland de last van onze zonden en ziekten op zich genomen opdat wij door de kracht van zijn verzoening genezing en geluk kunnen vinden.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft opgemerkt: 'Veiligheid, gemoeidrust, vreugde en zekerheid zijn alleen te vinden in het leven en de zending van Jezus Christus, de Zoon van de almachtige God.

'Houdt dat in dat we geen verwarring, problemen, ziekte, moeilijkheden in het gezin of op ons werk zullen ondervinden? Geenszins. Maar het houdt in dat wij, als ons geloof stevig verankerd is in ons getuigenis van Christus, het hoofd zullen kunnen bieden aan elke tegenslag waarmee we te maken krijgen. (...) Als we in geloof onze blik op Christus gericht houden, krijgen we ruimer zicht en een eeuwig perspectief, en daarmee kunnen we tegenspoed zien in samenhang met het eeuwige plan van onze hemelse Vader voor al zijn kinderen.' ('When Shall These Things Be?' *Ensign*, december 1996, blz. 61.) □

Hoe kan ik roddel vermijden?

In de Schriften worden we gewaarschuwd voor roddel. Maar wat moeten we doen als iemand tegen ons roddelt of roddel over ons verspreidt?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

FOTOGRAF: JED CLARK

ONS ANTWOORD

De psalmist heeft eenvoudig gezegd: 'Bewaar uw tong voor het kwade en uw lippen voor het spreken van bedrog' (Psalm 34:14). De Heiland heeft ons ook geboden om roddel te vermijden. Toen Hij de wetten van de herstelde kerk vaststelde, heeft Hij gezegd: 'Gij zult geen kwaad van uw naaste spreken, noch hem enig leed berokkenen' (LV 42:27). Roddel omvat inhoudloze gesprekken die al of niet overdreven of onwaar zijn, en meestal wordt de reputatie geschaad van degene die onderwerp van het gesprek is, of van degene die de praatjes in de wereld brengt.

Ouderling Spencer W. Kimball heeft geschreven: 'Leugens en roddelpraatjes die iemands reputatie schaden, worden verstrooid naar de vier windstreken als de zaden van een uitgebloeide paardebloem. Evenmin als die zaden kunnen roddelpraatjes ooit worden achterhaald. De mate en de omvang van roddel zijn niet in te schatten.' (*The Miracle of Forgiveness* [1969], blz. 54.)

Eerder heeft president John Taylor tegen de heiligen gezegd: 'De reputatie van onze burenen en de leden van onze kerk behoort ons net zo lief te zijn als die van onszelf, en we behoren zorgvuldig te vermijden om een ander iets aan te doen of over een ander iets te zeggen als we niet willen dat het ons aangedaan of over ons gezegd wordt.' (In *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, verzameld door James R. Clark, zes delen [1965–1975], deel 3, blz. 84.)

Veel lezers hebben geopperd dat we, als we ons buiten onze wil in een situatie bevinden waar anderen roddelen, op een ander onderwerp over kunnen stappen, iets aardigs over die persoon kunnen zeggen of weg kunnen gaan. Dat is niet altijd gemakkelijk, maar we laten daardoor zien dat we roddel niet dulden.

Als we roddel niet dulden, zullen we volgens president George Albert Smith veel gelukkiger zijn. 'U heeft nog nooit iemand gezien die roddelt en ook nog gelukkig was. Hij is steeds net zo ongelukkig en ellendig als de

duivel — en natuurlijk is hij in Satans gezelschap als hij roddelt over zijn naasten.' (In *Conference Report*, april 1944, blz. 29.) Als wij meedoen aan roddel staan ook wij onder de invloed van de tegenstander.

Soms is vermijden dat je het onderwerp van roddel wordt nog moeilijker dan niet roddelen. Als anderen negatieve en soms onware dingen over ons zeggen, zijn we vaak boos en willen we wraak — maar dan reageren we niet zoals de Heer het wil. Jezus Christus heeft gezegd: 'Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen' (Matteüs 5:44). Als we leven volgens de leringen van Jezus Christus brengen we onze medemensen tot het besef dat de roddel die over ons verspreid wordt, niet waar is.

Zoals in elke andere situatie behoren we onze hemelse Vader om hulp en leiding te vragen. Met zijn leiding kunnen we met de desbetreffende persoon praten en hem of haar vertellen wat er echt aan de hand is. Dat doen we met een geest van vergevensgezindheid. Zoals de apostel Paulus schreef, behoren we

'vriendelijk, barmhartig [te zijn], elkander vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft' (Efeziërs 4:32).

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'De grievende opmerking, de racistische belastering, hatefulijke woorden, kwaadaardige roddel en het verspreiden van gemene, boosaardige geruchten hoort bij ons niet voor te komen.' (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1977], blz. 664.) Door roddel te vermijden, er een eind aan te maken als iemand ermee begint, en door de andere wang toe te keren als iemand over ons roddelt, zijn we anderen ten voorbeeld. Daardoor kunnen we als gemeenschap 'één van hart en één van geest' (Mozes 7:18) worden en kan ieder van ons bij onze hemelse Vader terugkeren.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Roddel veroorzaakt twist en verdeeldheid, en kan op den duur tot afvalligheid leiden. Als iemand over mij zou roddelen, zou ik mijn hemelse Vader vragen mij zelfbeheersing en kracht te geven waardoor ik met anderen in harmonie kan komen.

Gbologan Kokou

Wijk Koumassi

Ring Abidjan (Ivoorkust)

Stel jezelf drie vragen voordat je iets over anderen zegt: Is het waar? Is het goed? Is het nuttig? Als anderen tegen jou gaan roddelen, verander dan van onderwerp of vraag ze op te houden. Zeg dan iets positiefs over de persoon in kwestie.

Zondagsschoolklas

Gemeente Eberswalde

Ring Berlijn

Roddel is alles wat je niet in het gezicht van degene over wie je praat, durft te zeggen.

Oscar Ortiz

Wijk Jyväskylä

Ring Tampere (Finland)

We kunnen bidden voor degenen die ons bij hun roddel willen betrekken. Jezus Christus wil dat we bidden voor wie ons vervolgen en onware dingen over ons verkondigen. Hij wil dat we onze vijanden liefhebben en hun onze vriendschap aanbieden (zie Matteüs 5:44).

Lorena Velázquez Revilla

Gemeente Pochutla

District Puerto Escondido (Mexico)

Ik heb van mijn zendingspresident geleerd om, in plaats van kwaad over iemand te spreken, vijf goede eigenschappen van die persoon te noemen. Elkaars deugden belichten,

Gbologan Kokou

Oscar Ortiz

Lorena Velázquez Revilla

*Ouderling Celso Daniel
Munhoz Reffatti*

Shim Soon Mi

Suzette Satsati

Hsu Chen Chin Yi

Elisabetta
Marangon

Ouderling F.
Talivakaola

Nestor Fabián
Rodríguez

Luis Ramón
Cleto Mueses

Martin Apolo

Grace Almin

Andreli Fernandes
Ribeiro Viana

Malalatiāna N.
Randrianaidiera

is een goede manier om negatief
gepraat te bestrijden.

Ouderling Celso Daniel Munhoz Reffatti
Zendingsgebied Curitiba (Brazilië)

Als we luisteren naar roddelpraat
zijn we meer geneigd tot kritiek en
zullen we meer letten op het nega-
tieve in anderen dan op het
positieve. We moeten proberen
andermans opvattingen te be-
grijpen. We moeten vasten en
bidden voor degenen die ons
gekwetst hebben en laten zien dat
we om ze geven.

Shim Soon Mi
Wijk Poong Hyang
Ring Kwang Ju (Korea)

Onderschat nooit de kracht van
woorden. Als kinderen van onze
hemelse Vader behoren we niet toe
te staan dat onze geest of die van
anderen door onreine woorden
beschadigd wordt. We moeten aan
roddelpraat niet alleen een einde
maken, maar we moeten de leden
van onze wijk liefdevol behandelen
zodat onze wijk 'een huis van orde,
een huis van God' wordt (LV
88:119).

Hsu Chen Chin Yi
Wijk Tainan 2
Ring Tainan (Taiwan)

Als we roddelen over iemand,
kleineren we die persoon om onszelf
belangrijker te laten lijken. Als we
dat doen, hebben we de liefde van

Christus niet.

We moeten proberen om een
vreedzame instelling te bewaren als
we horen dat anderen over ons
roddelen. Als we uiting geven aan
onze negatieve gevoelens, geven
we de roddelaars reden om te
beweren dat ze gelijk hebben. Als
we niet reageren, zullen anderen
daaraan zien dat de roddel niet
gegrond is. We zullen gemoedsrust
hebben.

Ouderling F Talivakaola
Zendingsgebied Nuku'alofa (Tonga)

We hebben niet altijd in de hand
wat zich om ons heen afspeelt, maar
als we roddel vermijden, zullen
we gelukkiger zijn en anderen
versterken. De Heer is blij als we
reine en kuis taal gebruiken. Als het
nodig is, kunnen we onze afkeuring
laten blijken zodat anderen niet
denken dat ons stilzwijgen een
bevestiging inhoudt.

Luis Ramón Cleto Mueses
Wijk Luperón 1
Ring Santo Domingo (Dominicaanse
Republiek)

Ik heb besloten dat ik nooit
iemand's geheimen of fouten met
anderen zal bespreken, of zal
luisteren naar iemand die dat doet.
Door in de Schriften te lezen, kan ik
openstaan voor de influisteringen
van de Geest. Als we de Geest bij
ons hebben, kunnen we op een
opbouwende en verstandige manier

spreken en luisteren.

Grace Almin

Wijk Gapan 3

Ring Gapan (Filipijnen)

Het is heel moeilijk om over roddel heen te stappen als die over onszelf gaat. Maar als leden van de kerk hebben we de noodzakelijke hulpmiddelen — gebed, leringen van de kerk, de heilige Schriften — om ons ervan te doordringen dat we in Gods ogen van onschatbare waarde zijn. We moeten nooit vergeten om het licht dat in ons is uit te stralen, ongeacht wat anderen over ons zeggen.

Malalatianna N. Randriamalidera

Gemeente Antananarivo 2

District Antananarivo (Madagascar)

In de korte tijd dat ik lid ben van de kerk, ben ik gaan beseffen dat sommige mensen die minder-actief worden als reden daarvoor opgeven dat ze andere leden hebben horen roddelen. Als mensen beginnen te roddelen, moeten we ze het goede voorbeeld geven. We moeten van ze blijven houden en ze sterker maken.

Suzette Satsain

Gemeente Libon

District Ligao (Filipijnen)

Het is heel pijnlijk als we merken dat iemand onze reputatie schaadt, maar we moeten onthouden dat echte vrienden ons trouw zullen

blijven. We kunnen roddelaars vriendelijk benaderen, ze laten zien wat Jakobus zegt: 'Spreek geen kwaad van elkander' (Jakobus 4:11).

Elisabetta Marangon

Gemeente Treviso

Ring Venetië (Italië)

Christus vroeg aan de Nephieten: 'Welk soort mensen behoort jij daarom te zijn? Voorwaar zeg Ik u: zoals Ik ben' (3 Nephi 27:27). Als we slachtoffer zijn van roddel, of als we iemand horen roddelen, kunnen we ons afvragen: 'Wat zou Christus doen?'. Als we de Geest bij ons hebben, zullen we doen wat Hij zou doen.

Nestor Fabián Rodríguez

Gemeente Villa Aguirre

District Tandil (Argentinië)

Op een goede dag las ik in de wachtkamer van een ziekenhuis: 'Als u iets negatiefs hoort over iemand anders, vertel het dan niet door, want het zou wel eens niet waar kunnen zijn; en als u er later achter komt dat het waar is, weet dan dat het eerzamer is om uw mond te houden.'

Als iemand geruchten over mij verspreidt, denk ik aan wat mijn moeder tegen me zei: 'Als iemand jou beledigt, denk er dan aan dat Christus, de Zoon van God, de grootste belediging heeft ondergaan.'

Martin Apolo

Wijk Fox Do Iguazu

Ring Cascavel (Brazilië)

In A Liahona (Portugees) heb ik eens de tekst van een lofzang gelezen die me tot nadenken stemde. De tekst luidde: 'Wilt gij soms een fout berispen, die g'in and're mensen ziet, vraagt uw hart steeds eer gij oordeelt, heb ik zelf die fouten niet?' (De Ster, mei 1997, blz. 18.)

Als we meedoen aan roddelpraat, leveren we zegeningen in voor een moment van nutteloos vermaak.

Andrei Fernandes Ribeiro Viana

Gemeente Itapetinga 2

District Itapetinga (Brazilië)

Je kunt tot deze rubriek bijdragen door onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je antwoord — dat uiterlijk 1 november 1999 binnen moet zijn — naar QUESTIONS AND ANSWERS, International Magazine, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur een e-mail naar CUR-Liahona-Mag@ldschurch.org. Typ of schrijf je antwoord in je eigen taal. Vermeld ook je naam, adres, wijk/gemeente en ring/district. Voeg er, zo mogelijk, een foto van jezelf bij. Die wordt niet teruggestuurd. Enkele ingezonden antwoorden zullen worden gepubliceerd.

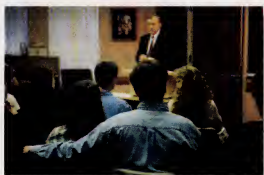
VRAAG: *Ik ben verlegen en ik heb behoefte aan meer sociale contacten. Hoe kan ik goede vriendschappen sluiten? □*

ACTIVITEITENAVONDEN MET HET EVANGELIE ALS UITGANGSPUNT

Kun je niets bedenken voor een activiteitenavond voor de jongeren in je wijk of gemeente? Hier zijn een paar ideeën voor activiteiten met het evangelie als uitgangspunt. Gebruik die ideeën. Pas ze aan. Kom met je eigen leuke ideeën — als die het evangelie als uitgangspunt hebben.

FOTOGRAF:
MAREN MECHAM

FOTOGRAF: JED CLARK

TALENTEN EN LEIDINGVAARDIGHEID ONTWIKKELEN

■ Loop eens door jullie plaatselijke bibliotheek. Zoek uit hoe je daar optimaal gebruik van kunt maken.

■ Organiseer een etnische kookavond. Nodig iemand uit een ander land of een teruggekeerde zending uit om te laten zien hoe je smakelijke buitenlandse maaltijden kunt klaarmaken.

■ Bezoek een bedrijf dat open is op de tijd dat jullie erheen kunnen (een krant, een radiostation, een winkel enzovoort) en stel je op de hoogte van dat bedrijf.

■ Nodig iemand uit die een EHBO-les kan geven

■ Nodig iemand uit die jullie leert hoe je moet dirigeren. Vorm dan een 'orkest' met zelfbedachte

instrumenten of met alledaagse huishoudelijke voorwerpen.

■ Maak plannen voor een haardvuuravond in jullie wijk of gemeente met zendingwerk, schriftstudie of getuigenis als thema.

■ Nodig iemand uit die kan vertellen hoe je werk kunt zoeken en vinden.

AANVULLENDE GEZINSACTIVITEITEN

■ Houd een avond voor familiegeschiedenis. Leer hoe je onderzoek naar familiegeschiedenis moet doen of hoe je je eigen geschiedenis kunt schrijven.

■ Bied aan op kinderen te passen van echtparen die naar de tempel gaan — of van zusters die naar de huiselijk-levenavond van de ZHV willen. Organiseer een groepsactiviteit voor de kinderen.

■ Houd een avond waarop iedereen een brief schrijft aan een lid van het gemeentebestuur, aan de bisschop of aan een ouder.

■ Organiseer een avond over de gezinsavond waarop ieder gezinslid de anderen vertelt wat hij of zij graag doet of geleerd heeft.

FOTOGRAF: JOHN LUKE

FOTOGRAF: JANET THOMAS

DIENSTBAAR ZIJN

- Bied hulp aan bij een liefdadigheidsinstelling in jullie gemeenschap.
- Schrijf brieven aan de zendingen uit jullie wijk of gemeente.
- Ga bij de bisschop of de gemeentepresident thuis op bezoek en doe iets voor zijn gezin, bijvoorbeeld koken, schoonmaken of in de tuin werken.

■ Zing voor mensen die eenzaam of verdrietig zijn. Je hoeft niet te wachten tot het Kerstmis is — je kunt elke dag vreugde brengen.

■ Bied aan om in een weeshuis of een tehuis voor daklozen de maaltijd te bereiden en te serveren.

■ Ga in jullie buurt rommel van de straat opruimen.

■ Ga in een ziekenhuis verhaaltjes voorlezen aan kinderen.

GETUIGENISSEN VERSTERKEN

■ Vraag de zendingen in jullie gebied of ze een workshop willen leiden over de voorbereiding op een zending.

■ Wees gastheer en gastvrouw bij een bijzondere activiteit waarbij zendingen hun onderzoekers kunnen meebrengen.

■ Maak om de beurt een tekening van een verhaal uit de Schriften en laat anderen raden welk verhaal het is.

■ Maak een toneelstukje over een verhaal uit het Boek van Mormon dat tijdens de participatieperiode door het jeugdwerk gespeeld kan worden.

VRIENDSCHAP SLUITEN IN EEN GEZONDE OMGEVING

■ Organiseer een gespreksgroep over verkering waar de jongevrouwen aan de jongemannen vertellen wat zij leuk vinden om te doen en wat ze vervelend vinden, en waar de jongemannen dat aan de jongevrouwen vertellen.

■ Laat iedereen een lievelingsrecept meebrengen en stel een kookboek samen.

■ Houd een Mormorandumwedstrijd, en maak je eigen Mormorandumposters!

■ Stuur ons een paar ideeën voor activiteitenavonden die bij jullie een succes geweest zijn.

Stuur je ideeën en, zo mogelijk, foto's naar: Activity Ideas, International Magazine, 50

East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA. □

Ouderling Carlos E. Asay (1926-1999)

Emeritus lid van het Eerste Quorum der Zeventig en voormalig president van de Salt Lake-tempel

HET TEMPEL- ONDERKLEED

'EEN UITERLIJK TEKEN VAN
EEN INNERLIJKE VERBINTENIS'

Enige jaren geleden vertelde ouderling James E. Faust, destijds lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, tijdens een seminar voor nieuwe tempelpresidenten en tempelmaters hoe hij tot algemeen autoriteit geroepen werd. President Harold B. Lee stelde hem maar één vraag: 'Draagt u uw tempelonderkleed op de juiste manier?' Waarop hij bevestigend antwoordde. Toen vroeg hij de president of hij hem niet zou vragen of hij die roeping wel waardig was. President Lee antwoordde dat het niet nodig was omdat hij door ervaring geleerd had dat uit de manier waarop iemand zijn tempelonderkleed draagt, blijkt hoe hij denkt over de kerk en over alles wat daarmee verband houdt. Je kunt eraan afmeten of iemand een rechtschapen leven leidt en of hij toegewijd is aan het evangelie.

Sommigen willen een gedetailleerde omschrijving waarin elke mogelijke vraag over het dragen van het tempelonderkleed beantwoord wordt. Zij willen dat priesterschapsleiders de lengte voorschrijven, duidelijk aangeven wanneer en hoe het wel of niet gedragen moet worden, en straf uitdelen aan wie zich niet precies aan die richtlijnen houdt. Dergelijke mensen zijn

muggenzifters en verwaarlozen het belangrijkste van het evangelie van Jezus Christus (zie Matteüs 23:23-26).

De meeste heiligen der laatste dagen zijn echter blij met de keuzevrijheid die ze van onze liefhebbende hemelse Vader gekregen hebben. Zij stellen het vertrouwen dat de Heer en de leiders van de kerk in hen stellen zeer op prijs — een vertrouwen dat vervat is in de uitspraak van de profeet Joseph Smith: 'Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf.'¹

Samuël de Lamaniet heeft gezegd:

'En gedenkt, gedenkt nu, mijn broeders, dat een ieder, die verloren gaat, door zichzelf verloren gaat; en dat een ieder, die ongerechtigheid bedrijft, het tegen zichzelf bedrijft; want ziet, gij zijt vrij; het is u vergund om voor uzelf te handelen; want ziet, God heeft u kennis gegeven en u vrijgemaakt.

'Hij heeft het u gegeven goed van kwaad te kunnen onderscheiden; en Hij heeft het u gegeven het leven of de dood te kunnen kiezen; en gij kunt het goede doen en tot het goede worden hersteld, of het goede tot u hebben hersteld; of gij kunt het kwade doen en het kwade tot u hebben hersteld' (Helaman 14:30-31).

DOOR HEILIGE
VERBONDEN MET DE
HEER WORDEN DE LEDEN
VAN DE KERK GEZEGEND
MET BELOFTEN EN
BESCHERMING EN EEN
TASTBARE HERINNERING
AAN DIE VERBONDEN.

Ik denk dat we in verband met het tempelonderkleed een aantal belangrijke zaken moeten weten. Als heiligen der laatste dagen daarvan op de hoogte zijn en vervuld zijn van geloof, zullen zij het tempelonderkleed op de juiste manier dragen, niet omdat iemand hen controleert maar omdat ze begrijpen dat die kleding heilig is en ze 'het goede [willen] doen en tot het goede hersteld' willen worden. Als men echter niet begrijpt dat het tempelonderkleed heilig is, heeft men de neiging er slordig mee om te gaan en het te zien als elk ander kledingstuk.

Die belangrijke zaken omtrent het kleed van het heilig priesterschap kunnen in drie categorieën worden ondergebracht: de wapenrusting Gods, de historische achtergrond en leringen van hedendaagse profeten. Ik zal over elk van die categorieën iets zeggen, in de hoop dat ik daardoor bewerkstellig dat de heiligen meer waardering voor het tempelonderkleed zullen krijgen en dat ze zich vaster zullen voornemen om het op de juiste manier te dragen.

DE WAPENRUSTING GODS

We staan op voet van oorlog! Onze vijand is geen leger van een naburig land of een oorlogsvloot of de een of andere vreemde macht. Er

***D**oor middel van zijn dienstknechten heeft de Heer tegen ons gezegd: 'omgordt u met de wapenrusting der gerechtigheid' (2 Nephi 1:23; zie ook Efeziërs 6:13).*

vliegen ons geen kogels om de oren en er ontploffen geen bommen in en om ons huis. Toch zijn we betrokken bij een strijd op leven en dood met machten die ons, als we niet alert zijn, geestelijk kunnen verwoesten en ons kunnen laten neerstorten in de diepten van een geestelijke nederlaag.

Ik doel natuurlijk op het gevecht tegen de overheden, machten, wereldbeheersers der duisternis en boze geesten in de hemelse gewesten waar de apostel Paulus over sprak (zie Efeziërs 6:12). Ik doel op de aanval van onzedelijkheid, misdaad, drug- en alcoholgebruik en andere geniepige invloeden die onze samenleving bedreigen. Dergelijke bedreigende invloeden vormen, met nog andere gevaren die op de loer liggen, de 'verleidingen des duivels' (Efeziërs 6:11) die we moeten doorstaan in deze 'zware tijden' (2 Timoteüs 3:1).

Paulus adviseerde: 'Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden' (Efeziërs 6:13). Met zijn profetische macht kon Paulus de slechte omstandigheden zien waarin de aarde in onze tijd zou verkeren. Daarom spoorde hij de heiligen aan: 'Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid, de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes; neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand (. . .) en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God' (Efeziërs

6:14-17). Ook zei hij dat ze altijd moesten bidden (vs. 18) om behouden te blijven. Hij wist dat een wapenrusting, bestaande uit waarheid, rechtschapenheid, geloof, geest en gebed, de mensen zou beschermen tegen de 'brandende pijlen' (vs. 16) die door Satan en zijn trawanten gemaakt en afgeschoten worden.

Er is echter nog een deel van de wapenrusting dat onze aandacht verdient. Dat is het bijzondere ondergoed dat we kennen als het tempelonderkleed of het kleed van het heilig priesterschap dat gedragen wordt door leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen die hun tempelbegiftiging ontvangen hebben. Dat onderkleed, dat we dag en nacht dragen, heeft drie belangrijke doelen: het herinnert ons aan de heilige verbonden die we met de Heer in zijn heilig huis gesloten hebben, het dient ter bescherming van ons lichaam, en het is een symbool van de fatsoenlijke wijze van kleden en leven die kenmerkend moet zijn voor alle nederige volgelingen van Christus.

Er staat geschreven: 'Het witte kleed is een symbool van reinheid en waarborgt mede bescheidenheid, eerbied voor de eigenschappen van God, en in de mate waarin het in ere wordt gehouden, een teken van wat Paulus beschouwde als het op zich nemen van de gehele wapenrusting Gods' (Efeziërs 6:13; vergelijk LV 27:15). (. . .) In het tempelonderkleed is een aantal eenvoudige merktekens aangebracht die te maken hebben met de evangeliebeginselen gehoorzaamheid, waarheid, het

leven en het volgelingschap in Christus.¹²

Nog veel meer kan gezegd worden over de strijd om de ziel van de mensen en de gehele wapenrusting Gods. De oorlog op aarde begon al in de tijd van Adam, werd door de jaren heen voortgezet met Mozes en de kinderen van Israël, en woedt nog steeds in de bedeling die we kennen als de volheid der tijden — een bedeling die begon met de openbaringen die de profeet Joseph Smith ontving. Daarom blijft de kwestie van een beschermende bedekking waarmee we Satans brandende pijlen kunnen weerstaan, van groot belang.

We moeten de wapenrusting Gods aan doen waarover de apostel Paulus sprak en waarover opnieuw gesproken is in een hedendaagse openbaring (zie LV 27:15-18). Ook moeten we 'de wapenrusting der gerechtigheid' aandoen (2 Nephi 1:23), waarvan het tempelonderkleed het symbool is. Anders kunnen we de oorlog verliezen, en omkomen.

De zware wapenrusting die vroeger door soldaten gedragen werd, inclusief helm, schild en borstplaat, bepaalde het verloop van een aantal veldslagen. Maar de werkelijke veldslagen van het leven in deze tijd zullen gewonnen worden door wie bekleed is met een geestelijke wapenrusting — een wapenrusting die bestaat uit geloof in God, geloof in uzelf, geloof in zijn zaak en geloof in zijn leiders. Het onderdeel van de wapenrusting dat het tempelonderkleed genoemd wordt, verschaft niet alleen het comfort en de warmte van gewone kleding, maar ook krijgt degene die het draagt de kracht om

verleiding en kwade invloeden te weerstaan en vastberaden het goede te verdedigen.

HISTORISCHE ACHTERGROND

Het moet duidelijk zijn dat sinds het prille begin van deze wereld bij 'de dingen des Heren' (2 Nephi 4:16) ook heilige kleding hoorde. De Schriften bevatten veel aanwijzingen dat men vroeger ook speciale kleding droeg. Voordat Adam en Eva uit de hof van Eden werden verdreven, kregen ze heilige kleding aan. We lezen: 'En de Here God maakte voor de mens en voor zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmee' (Genesis 3:21).

Zij ontvingen die kleding in verband met wat hun verteld was over de verzoening, offerande, bekering en vergeving (zie Mozes 5:5-8). De heiligen der laatste dagen krijgen het tempelonderkleed in een dergelijke samenhang. Het wordt gegeven om degenen die het dragen te herinneren aan de noodzaak van voortdurende bekering, aan de noodzaak om zich te houden aan de verbonden die ze in het huis van de Heer gesloten hebben, en aan de noodzaak om een deugdzaam leven te leiden zodat aanspraak kan worden gemaakt op de beloofde zegeningen.

Mozes kreeg de opdracht om Aäron en anderen te kleden in heilige kledingstukken en gewaden die hoorden bij het priesterambt, ter voorbereiding op het officieren in de tabernakel. De Heer zei tegen Mozes: 'Doe tot u naderen uw broeder Aäron, en zijn zonen met hem, uit het midden der Israëlieten. (. . .) Gij zult heilige klederen

maken voor uw broeder Aäron, tot een prachtig sieraad (. . .) om voor Mij het priesterambt te bekleden (Exodus 28:1-3).'

Vermeldingen van Aärons kleding en de gewaden van het priesterschap die door gekozen leiders in het Oude Testament gedragen werden, gaan vergezeld van uitdrukkingen als 'kostbare klederen', 'schitterende klederen', 'klederen van eer', 'prachtige onderklederen' en 'klederen des heils'.³ Die termen mogen dan in het bijzonder slaan op de kleding die gedragen werd door degenen die officieerden in de tabernakel of tijdens tempelritten, toch hebben die woorden ook betrekking op de heilige kleding die dagelijks gedragen wordt door degenen 'die zich naar [Gods] naam noemen en trachten (. . .) heiligen te [worden]' (LV 125:2). De eer, de glorie en de waardevolle aard van heilige kleding, of die nu alleen in de tempel gedragen wordt of in het dagelijks leven onder de gewone kleding, is meer dan het materiaal waarvan het gemaakt is. We beseffen pas dat de werkelijke waarde en de schoonheid ervan net zo waardevol of prachtig zijn als we het zien door het 'oog van geloof' (Alma 5:15).

'Het tempelonderkleed is ontoreikend zonder datgene waarvan het een teken is. (. . .) Het zal u geen bescherming bieden, tenzij u trouw bent aan uw verbond, en het heeft slechts betekenis in de mate waarin u het niet onteert. Alleen op voorwaarde dat u het niet onteert, dat u rein bent, dat u trouw bent aan uw verbond — heeft het nut', schreef Hugh Nibley, emeritus professor in

oude geschriften aan de Brigham Young University.⁴

Zeker, tempelkleding is door de eeuwen heen altijd gedragen door profeten en andere rechtschapen heiligen als de verordeningen van het priesterschap en van de tempel de kinderen der mensheid ter beschikking stonden. Toen in onze tijd de kerk op aarde werd hersteld, werden de heilige priesterschapverordeningen in verband met de heilige tempel aan Joseph Smith opnieuw geopenbaard. De openbaringen die hij ontving, bevatten ook aanwijzingen omtrent het tempelonderkleed.

Er zijn in de Schriften veel teksten te vinden over gewaden en klederen. Henoeh zei: '[Ik] zag de hemelen geopend, en ik was met heerlijkheid bekleed' (Mozes 7:3). Jakob sprak over een dag van het oordeel waarop 'wij een volmaakte kennis [zullen] hebben van al onze schuld en onze onreinheid en onze naaktheid; en de rechtvaardigen zullen een volmaakte kennis van hun vreugde en rechtvaardigheid hebben, bekleed als zij zijn met reinheid, ja, met het kleed der gerechtigheid' (2 Nephi 9:14). Jesaja zei verheugd: '[God] heeft mij bekleed met de klederen des heils, met de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omhuld' (Jesaja 61:10). Alma noemde 'alle heilige profeten, wier klederen zijn gewassen en vlekkeloos, rein en wit zijn' (Alma 5:24). Deze en andere profetische uitspraken duiden niet alleen op zuiverheid en reinheid van de ziel, maar ook een vlekkeloze omhulling ervan, wat duidt op een leven van deugdzaamheid en toewijding aan God.

LERINGEN VAN HEDENDAAGSE PROFETEN

Ik vrees dat teveel leden van de kerk de belofte van bescherming en zegeningen die samenhangen met het tempelonderkleed te vanzelfsprekend vinden. Sommigen dragen het niet op de goede manier, anderen trekken het uit zodra ze vinden dat de omstandigheden dat vereisen. In zulke gevallen negeert men de aanwijzingen van de hedendaagse profeten, zieners en openbaarders, en zet men zijn geestelijke bescherming op het spel.

In een brief van 3 juli 1974 van het Eerste Presidium werden de leden van de kerk herinnerd aan de heiligheid van het tempelkleed: 'De drager van het tempelonderkleed behoort de heiligheid ervan altijd en op de eerste plaats in gedachten te hebben; (. . .) de zegeningen die voortvloeien uit het naleven van onze verbonden zijn groot genoeg om een beetje ongemak te vergoeden. Onze verbonden verbreken, staat gelijk aan het verbeuren van de bescherming en de zegeningen die beloofd worden aan wie zich eraan houdt.'⁵

En in een brief van 10 oktober 1988 aan de priesterschapsleiders deed het Eerste Presidium de volgende belangrijke uitspraken over de manier waarop het tempelkleed gedragen moet worden:

'Leden van de kerk die in de tempel gekleed zijn met het tempelonderkleed hebben een verbond gesloten om het hun hele leven te dragen. Dat betekent dat het dag en nacht als onderkleding gedragen wordt. Dat heilige verbond heeft

men met de Heer gesloten. De leden behoren om de leiding van de Heilige Geest te vragen om zelf antwoord te kunnen geven op vragen over het dragen van het tempelkleed. (. . .) Bescherming en zegeningen worden beloofd op voorwaarde van rechtschapenheid en getrouwheid in het naleven van het verbond.

'Het beginsel behoort te zijn dat we het tempelkleed dragen, en niet zoeken naar gelegenheden om het uit te trekken. De leden behoren dus niet een deel of het hele tempelonderkleed uit te trekken om in de tuin te werken of om in zwemkleding of onangepaste kleding in huis rond te

En de Here God maakte voor de mens en voor zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmede' (Genesis 3:21). Zij ontvingen die kleding in verband met wat hun verteld was over de verzoening, offerande, bekering en vergeving (zie Mozes 5:5-8).

Priesterkleding die vroeger gedragen werd, wordt beschreven als 'klederen van eer', en 'klederen des heils'. Die termen hebben ook betrekking op de heilige kleding die gedragen wordt door degenen 'die zich naar [Gods] naam noemen en trachten (...) heiligen te [worden]' (LV 125:2).

hangen. Ook behoren zij het niet uit te trekken om mee te doen met recreatieve activiteiten waaraan ze niet kunnen deelnemen met hun tempelonderkleed onder de gewone kleding. Als het tempelkleed moet worden uitgetrokken, bijvoorbeeld bij het zwemmen, moet het zo snel mogelijk weer worden aangetrokken.

'De beginselen fatsoen en lichaamsbedekking horen bij het verbond en behoren de aard te bepalen van alle kleding die we dragen. Leden van de kerk die hun begiftiging hebben ontvangen dragen het tempelonderkleed als herinnering aan de heilige verbonden die zij met de Heer gesloten hebben en ook

als bescherming tegen verleiding en het kwaad. *De manier waarop het wordt gedragen is een uiterlijk teken van een innerlijke verbintenis om de Heiland te volgen.*¹⁶

President Joseph F. Smith had een uitgesproken mening over de manier waarop het tempelonderkleed gedragen moet worden. Hij heeft gezegd: 'De Heer heeft ons het kleed van het heilig priesterschap gegeven, en u weet wat dat betekent. En toch zijn er onder ons die het verminken om de dwaze, ijdele en (sta me toe het te zeggen) onfatsoenlijke praktijken van de wereld te kunnen volgen. Om de mode te kunnen volgen, zullen die mensen niet aarzelen om datgene te verminken wat voor hen het heiligste ter wereld zou moeten zijn, naast hun eigen deugdzzaamheid en hun eigen reine levenswijze. Zij zouden wat God hun gegeven heeft heilig moeten houden, onveranderd en niet afwijkend van de vorm waarin God het hun gegeven heeft. Laten we de morele moed opbrengen om bestand te zijn tegen wat de mode voorschrijft, en vooral als de mode ons dwingt een verbond te verbreken en daarmee een ernstige zonde te begaan.'¹⁷

In zijn boekje *The Holy Temple* heeft ouderling Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen bondig uitgelegd waarom het zo belangrijk is om het tempelonderkleed op de juiste manier te dragen.

'Het tempelonderkleed vertegenwoordigt heilige verbonden. Het moedigt aan tot fatsoen en wordt een schild en een bescherming voor wie het draagt.

'Het dragen van zo'n onderkleed weerhoudt de leden er niet van om zich te kleden in de modieuze kleding die algemeen gedragen wordt. Alleen kleding die onfatsoenlijk is of extreem, is niet te verenigen met het dragen van het tempelonderkleed.⁸

Wat zouden we nog meer moeten zeggen over het tempelonderkleed en de manier waarop het moet worden gedragen en behandeld? De beginselen zijn ons duidelijk gemaakt, en het is aan wie het dragen en aan hun geweten om ernaar te leven. Getrouwe mensen hoeven niet in alles geboden te worden, want zij proberen zich niet in het minst te verontschuldigen, bij gebrek aan gedetailleerde aanwijzingen. Zij bepalen wat zij dragen en hun gedrag naar wat God en zijn profeten hebben voorgeschreven, en profeten Gods gerechtigheid, barmhertigheid en lankmoedigheid de vrije teugel in hun hart (zie Alma 42:29-31).

WE DRAGEN EEN GEHEUGENSTEUNTE

Ik vind het fijn om het tempelonderkleed te zien als de manier waarop de Heer ons een stukje van de tempel laat meenemen als we daar vertrekken. Natuurlijk dragen we in ons verstand en hart geschreven geïnspireerde leringen en heilige verbonden mee als we uit het huis van de Heer komen. Maar het enige tastbare geheugensteuntje dat we mee terug nemen, is het tempelonderkleed. En hoewel we niet altijd in de tempel kunnen blijven, kunnen we een deel ervan dat ons tot zegen kan zijn toch altijd bij ons hebben.

Vergeet niet dat het woord *tempelonderkleed* symbolisch gebruikt wordt en dat het een uitgebreidere betekenis geeft aan andere woorden als *wit, schoon, zuiver, rechtschapen, bescheidenheid, bedekking, ceremonieel, heilig, priesterschap, prachtig, volmaaktheid, heil, onbezoedeld, deugdzaam, wit gewaad, omhangsel, bescherming, vlekkeloos, smetteloos, wapenrusting, verbonden, beloften, zegeningen, eerbied, eeuwig leven* enzovoort. Al die woorden hebben een bijzondere plaats in de woordenschat van mensen die oprecht proberen heiligen te worden.

Over een uitverkoren groep gelovigen staat geschreven: 'Gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld, en zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn.'

'Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen' (Openbaring 3:4-5).

Wat zou het geweldig zijn als alle leden van de kerk in het wit met God wandelden en geteld zouden worden onder de heiligen van Sardes!

Onthoud altijd dat, symbolisch gezien, ons heil afhangt van de toestand van ons tempelonderkleed. De profeet Alma zei tegen de leden van de kerk in zijn tijd dat zij niet verlost konden worden als hun kleed niet symbolisch gewassen, gereinigd en wit gemaakt was door het bloed van Jezus Christus. Hij zei:

'Niemand kan worden gereed, tenzij

zijn klederen wit zijn gewassen; ja, zijn klederen moeten worden gereinigd, tot zij van alle smet zijn gezuiverd door het bloed van Hem, van wie door onze vaders is gesproken, Die zou komen om zijn volk van hun zonden te verlossen. (. . .)

'Hebt gij zo gewandeld, dat gij uzelf vlekkeloos hielt voor God? Zoudt gij bij uzelf kunnen zeggen, indien gij nu werd geroepen om te sterven, dat gij nederig genoeg zijt geweest, dat uw klederen zijn gewassen en wit gemaakt door het bloed van Christus, Die zal komen om zijn volk van hun zonden te verlossen?' (Alma 5:21, 27.)

Het is mijn gebed dat onze klederen gewassen zullen worden door het bloed van Christus en dat we in onze geest en in ons hart zullen bevestigen: 'Zion moet in schoonheid en in heiligheid toenemen (. . .) en haar prachtgewaden aantrekken!' (LV 82:14). □

NOTEN

1. Geciteerd door John Taylor, 'The Organization of the Church', *Millennial Star*, 15 november 1851, blz. 339.
2. Evelyn T. Marshall, 'Garments', in *Encyclopedia of Mormonism*, uitgegeven door Daniel H. Ludlow, vijf delen (1992), deel 2, blz. 534; cursivering toegevoegd.
3. *Encyclopedia of Mormonism*, deel 2, blz. 534-535.
4. 'Sacred Vestments: A Preliminary Report', Foundation for Ancient Research and Mormon Studies (1986), blz. 13.
5. Brief van het Eerste Presidium, 3 juli 1974.
6. Brief van het Eerste Presidium, 10 oktober 1988; cursivering toegevoegd.
7. 'Fashion and the Violation of Covenants and Duty', *Improvement Era*, augustus 1906, blz. 813.
8. *The Holy Temple* (1980), blz. 75.

OLD DESER

ET VILLAGE

Met zijn ossen, tuinen, gekostumeerde vrijwilligers en historische gebouwen vormt Old Deseret Village in Salt Lake City een unieke gelegenheid om meer te weten te komen over ons pioniersverleden.

Old Deseret Village staat vlakbij het monument This Is the Place waarmee de aankomst van de pioniers in de Salt Lake Valley wordt herdacht. Old Deseret Village is opgebouwd uit gereconstrueerde of authentieke huizen en gebouwen uit de periode 1847–1869, en brengt ons historisch verleden tot leven. Vrijwilligers in pionierskleding geven een rondleiding, er zijn dieren in omliggende, omheinde terreinen en schuren, en er zijn bloemen- en groentetuinen.

Aan de hand van de foto's op deze bladzijden kunnen de lezers een wandeling maken door de stoffige straten van Old Deseret Village. Daar hoort u de smid met zijn hamer op het aambeeld slaan, verbaast u zich over de enorme ossen, of vraagt u zich af hoe zoveel mensen in één blokhut konden wonen. En u voelt misschien een nog sterkere band met de toegewijde pioniers uit de geschiedenis van de kerk. □

LARENNE PORTER GAUNT, FOTO VAN EEN HUIS EN EEN IN EEN HEEDLIJLIGTEGRAVEN ONDERKOMEN, TAMARA HAWBURN, FOTO VAN JONGERWOUVEN, DAVID GAUNT, FOTO VAN EEN SCHOOL.

Linksachter: Veel westerse pioniers woonden vroeger in stenen huisjes, zoals dit van Mary Fielding Smith, de weduwe van Hyrum Smith. *Linksboven, inzet:* Tijdelijke onderkomens die men dugouts noemde, waren heel gebruikelijk in de vroegere pionierssteden. *Geheel linksonder:* Vrijwilligers in historische kledij dragen bij tot het authentieke gevoel in Old Deseret Village. *Links, inzet:* Een kopie van de Heber-school, wijk Oost, die in 1865 gebouwd werd en die diende als school en als kerkgebouw.

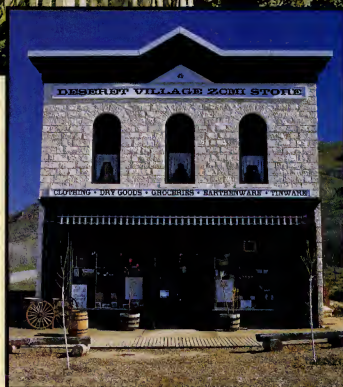
Verklaring bij de kaart van Old Deseret Village

1. Bowery	14. Drogisterij
2. Kerkgebouw Pine Valley	15. Kasten- en meubelwinkel
3. Het huis van Milo Andrus	16. Huis van Niels O. Anderson
4. Hut van Ence	17. Graanmolen Manti-Fort
5. Heber-school, wijk Oost	18. Winkel [waar van alles te koop was]
6. Behuizingen voor de dieren	19. Bank
7. Stalhouderij Savage	20. Barbierssalon
8. Smederij	21. Huis van John B. Fairbanks
9. Openbare toiletten	22. Feestzaal
10. Deseret News Building	23. Huis van Samuel Jewkes
11. Jagershotel	24. Graanshuur
12. Uitgegraven pioniersonderkomen	25. Huis van Charles C. Rich
13. Huis van Mary Fielding Smith	26. Hut van John W. Gardner

FOTOGRAFIE: TAMARA HAMBLEN

FOTOGRAFIE: DAVID GRANT

Linksboven: Kopie van de graanmolen, gebouwd in 1854 aan de monding van Manti's City Creek Canyon. De molen werd in 1857 binnen de muren van Manti-Fort geplaatst. Links: Een vrijwilliger laat in de kasten- en meubelwinkel zien hoe een draaibank gebruikt wordt. Boven: Kopie van de winkel die rond 1850 in Manti gevestigd werd door Luther T. Tuttle. Geheel boven: De Engelse immigrant Samuel Jewkes heeft dit vakwerkhuis gebouwd van zware, grenen balken en houten pinnen.

NEEM DE UITD

Wat een voorrecht is het om de boodschap van de herstelling te helpen uitdragen! Ben jij er klaar voor?

Ouderling L. Tom Perry
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Adam Henoeh, Noach, Abraham, Mozes, Jezus Christus en Joseph Smith hebben allemaal een begin gemaakt met een nieuwe evangeliebedeling. Dat is een periode waarin de Heer ten minste één gemachtigde dienstrecht op aarde heeft die de sleutels van het heilig priesterschap bezit. Als de Heer een bediening organiseert, wordt het evangelie opnieuw geopenbaard zodat de mensen van die bedeling voor de kennis van het heilsplan niet afhankelijk hoeven zijn van vroegere bedelingen. De bedeling die met Joseph Smith begonnen is, kennen we als 'de bedeling van de volheid der tijden' (LV 112:30).

De bedeling die begonnen is met de herstelling van de sleutels van het gezag aan de profeet Joseph Smith zal doorgaan tot aan de wederkomst van Christus. Hoewel vader Adam alle sleutels van alle bedelingen bezit, leidt Joseph Smith de bedeling van de volheid der tijden, waarin de sleutels, machten en heerlijkheden van alle vorige bedelingen samengevoegd worden.

Uit de leringen waarin het belang van de bedeling van de volheid der tijden beschreven wordt, moet men wel het bijzondere gevoel krijgen het voorrecht te hebben deel uit te maken van die laatste bedeling, waarin alles in gereedheid moet worden gebracht voor de wederkomst van onze Heer en Heiland. Ongetwijfeld wordt onze interesse

gewekt als we overwegen wat onze plaats is in dat goddelijk plan.

Als we kijken naar voorgaande perioden en we aan een volgend tijdperk in de kerk beginnen, is het onze taak om mee te werken aan de eeuwige bestemming van de kerk. Het komt mij voor, als we afgaan op de aanwijzingen van onze huidige profeet, dat dit een tijd zal zijn waarin het woord van de Heer tot de mensen op aarde krachtiger en moediger wordt verkondigd dan ooit te voren. We hebben de leerstellige grondslag. We hebben de organisatie. We hebben vanuit krachtige centra gewerkt aan een fundament van leiderschap om dat over de hele wereld te verspreiden. In een toespraak tijdens de algemene conferentie van oktober 1995 heeft president Gordon B. Hinckley duidelijk op ons allemaal een beroep gedaan nu we die volgende belangrijke periode in deze bedeling van de volheid der tijden naderen. Hij heeft gezegd:

'We zien zovelen om ons heen die onverschillig staan tegenover de bestemming van dit werk, die apathisch zijn, die over beperkingen spreken, die angst uiten, die liever hun vinger leggen op zogenaamde zwakheden, maar die niet echt ter zake doen. Behept met twijfels over het verleden, ontbreekt het hun aan visie, aan een visioen van de toekomst.

'(. . .) Er is geen plaats in dit werk voor hen die alleen geloven in

AGING AAN

het evangelie van doem en duis- ternis. Het evangelie is de blijde boodschap. Het is de boodschap van overwinning, een werk dat enthousiast kan worden aanvaard.

'De Heer heeft nooit gezegd dat er geen moeilijkheden zouden zijn. Ons volk heeft met allerlei moeilijkheden te maken gehad, over ons uitgestort

Deze bedeling is begonnen met de herstel- ling van de sleutels van het gezag aan de profeet Joseph Smith. Jullie zijn in de ge- legenheid om de boodschap van de herstel- ling krachtiger en doeltreffender te verkondigen dan welke generatie vóór jullie dan ook.

WAAKZIJN

door hen die dit werk tegenwerkten. Maar hun geloof heeft hen er doorheen gehaald. Dit werk is onverschrokken voorwaarts gegaan en heeft sinds het begin nooit een stap terug hoeven doen. (...)

'Hoe heerlijk is het verleden van dit grootse werk. Het is vol van heldendom, moed, stoutmoedigheid en geloof. Hoe wonderlijk is het heden nu we voorwaarts gaan om velen tot zegen te zijn. Dat zal gebeuren als zij gehoor geven aan de boodschap van de dienstknechten van de Heer. Hoe schitterend zal de toekomst zijn wanneer de Almachtige zijn heerlijke werk voortstuwet, een werk dat een ieder die zijn evangelie aanvaardt en naleeft tot zegen zal zijn. Het zal zelfs zijn zoons en dochters van alle geslachten eeuwige zegen brengen, en wel door het werk van hen van wie het hart vervuld is van de liefde voor de Verlosser van de wereld. (...)

'Ik nodig ieder lid van de kerk uit, waar u ook bent, om op te staan en met een vreugdevol hart aan de slag te gaan, het evangelie na te leven, de Heer lief te hebben en het koninkrijk op te bouwen.' ('Blijf op koers, behoud het geloof', *De Ster*, januari 1996, blz. 64-65.)

Jullie maken deel uit van deze bijzondere generatie. Het is geen toeval dat jullie hier zijn in deze belangrijke tijd in de geschiedenis van het werk van de Heer. Jullie zijn in de gelegenheid om de boodschap van de herstelling krachtiger en doeltreffender te verkondigen dan

welke generatie vóór jullie dan ook. Jullie zijn bewaard en voorbereid voor jullie tijd op aarde om een aandeel te hebben in de verkondiging van het evangelie van onze Heer en Heiland aan de kinderen van onze Vader in de hemel. Jullie zijn beter opgeleid en geoefend voor die taak dan alle andere generaties die de aarde beërfd hebben. Als jullie willen dat wat je verkondigt kracht en effect heeft, moeten jullie ingesproken ondersteund worden door jullie daden. De Heer heeft vastgesteld welke normen en waarden jullie moeten naleven om zijn zegeningen te ontvangen. De wereld begrijpt tegenwoordig nauwelijks hoe goed het is om volgens zijn normen te leven.

Als we zoveel mogelijk te weten zijn gekomen over de koers die we moeten volgen en gevorderd zijn op

het pad naar het eeuwige leven, zijn we iets verplicht aan andere kinderen van onze hemelse Vader die hulp nodig hebben. Kennis verwerven omtrent Gods plan heeft veel gevolgen — een van de meest ingrijpende is wel het gevoel dat we ongeloflijk diep in de schuld staan bij de God van deze wereld, Jezus Christus. Het heilsplan impliceert de noodzaak van een verlosser. Jezus Christus heeft die rol vervuld. Hij heeft verzoening voor onze zonden bewerkstelligd. Om met Jesaja en Petrus te spreken: 'Door zijn striemen is ons genezing geworden' (Jesaja 53:5; zie ook 1 Petrus 2:24).

De apostel Paulus heeft die schuld heel intens gevoeld toen hij dit aan de Romeinen schreef: 'Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt

tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst' (Romeinen 12:1).

Ik spoor jullie aan om alle mogelijke kracht en geestdrift aan te wenden en de geweldige kans die we hebben aan te grijpen. Laten we opnieuw de woorden van de profeet Joseph Smith in onze oren laten klinken: 'Zullen wij in zulk een groot werk niet voorwaarts gaan? Gaat voorwaarts en wijk niet terug. Moed (. . .) en voort, voort ter overwinning! Laat uw hart zich verheugen en uitermate verblijd zijn. Laat de aarde in gezang uitbreken. Laten de doden gezangen aanheffen van eeuwig lof voor Koning Immanuël, Die voordat de wereld bestond datgene instelde, wat ons in staat zou stellen hen uit hun gevangenis te bevrijden; want de gevangenen zullen vrij worden' (LV 128:22).

We hebben gebeden dat de leiders van de volken geïnspireerd zouden worden om de verkondiging van het evangelie in hun land toe te staan. We hebben letterlijk deuren voor ons zien opengaan die gedurende generaties gesloten zijn geweest. De boodschap van de kerk is er een van vreugde en heil, en hij moet gebracht worden aan alle bewoners van de aarde. Hetzelfde getuigenis dat Joseph Smith gaf aan zijn naasten in New York moet in veel talen gebracht worden, namelijk dat God leeft, dat Jezus de Christus is, dat zijn evangelie hersteld is en dat de kerk van Jezus Christus de hele mensheid ter beschikking staat. Mogen wij die uitdaging aangaan waartoe we in deze geweldige tijd geroepen zijn. □

Ontleend aan een toespraak, gehouden tijdens een haarduuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen op 5 mei 1996.

Kennis verwerven omtrent Gods plan leidt tot het gevoel dat we ongelooflijk diep in de schuld staan bij de God van deze wereld, Jezus Christus. Ik spoor jullie aan om met alle mogelijke kracht en geestdrift de geweldige kans die we hebben aan te grijpen.

OPGEBOUWD DOOR DE GEEST

Evanir Cardoso

Mijn eerste ervaring als instituut-leerkracht was een ramp. Ik had een hele week aan de voorbereiding van mijn les besteed. Maar voordat de les begon, was ik al veel vergeten van wat ik wilde zeggen, en mijn les die een uur moest duren, besloeg maar een half uur.

Toen de gemeentepresident mij riep als instituutleerkracht in de gemeente Fatima in de ring Joinville (Brazilië), was ik er niet zo zeker van dat ik het kon. Maar ik wilde die roeping niet weigeren. Dus bereidde ik me voor door de Schriften te bestuderen en onze hemelse Vader te vragen me te helpen met die nieuwe taak. Maar na die eerste les vroeg ik me af of ik wel geschikt was als instituutleerkracht.

Maar ondanks mijn ontmoediging hield een stem in mijn binnenste aan: 'Geef het niet op'. Dus verdiepte ik me weer in de Schriften, vastte en bad om hulp om mijn tekortkomingen te overwinnen.

Toen het moment aanbrak dat ik de tweede les moest geven, was ik nog steeds bang. Ik vroeg me af waarom ik de troostende invloed van de Heilige Geest niet voelde. Ik heette iedereen welkom en de klas zong een openingslofzang. Tijdens die lofzang voerde ik een innerlijke strijd. Zou ik in staat zijn om goed les te geven? Zou de Heer mijn vaardigheden vergroten? Zouden de cursisten opgebouwd worden door de Geest? In de grootste onzekerheid

riep ik in mijn hart uit: *O God, waar bent U? Ik heb uw hulp nodig.*

Iemand uit de klas sprak een gebed uit en ik stond op om de les te geven. Terwijl ik sprak, voelde ik de Geest en onmiddellijk bespeurde ik een verandering in mezelf — ik was niet meer zenuwachtig, mijn stem werd kalm, en de woorden vloeiden uit mijn mond. Ik herinnerde me alles wat ik had voorbereid.

Na de les was ik blij met de manier waarop hij verlopen was en was ik mijn hemelse Vader dankbaar voor zijn hulp.

Ik kon maar niet ophouden met Hem te bedanken.

Ik ben erachter gekomen dat iedereen in de klas door de Geest kan worden opgebouwd. Als we een roeping aanvaarden en toch doorbijten als er zich moeilijkheden voordoen, staan we niet alleen. □

Toen Jezus 'Allen (...) die verkochten en kochten' had verjaagd, 'en de tafels der visselaars (...)' en de stoelen van hen, die de duiven verkochten' onderstreefde had gegooid, 'kwamen blinden en lammen tot Hem [in de tempel]; en Hij genas hen' (Matteüs 21:12, 14).

James Jacques Joseph Tissot, De genezing van de lamme in de tempel

En er stak een zware stormwind op en de golven sloegen in het schip, zodat het schip reeds volliep.

‘Maar Hij zelf lag op het achterschip tegen het kussen te slapen. En zij maakten Hem wakker en zeiden tot Hem: Meester, trekt Gij er U niets van aan, dat wij vergaan?’

‘En Hij, wakker geworden, bestrafte de wind en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen en het werd volkomen stil.’

‘En Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij zó bevreesd? Hoe hebt gij geen geloof?’ (Marcus 4:37-40.)

DUTCH

4 02999 89120 9